

1996

TOIMINTAKERTOMUS
Verksamhetsberättelse • Annual Report

RAHOITUSTARKASTUS
FINANSINSPEKTIONEN
FINANCIAL SUPERVISION AUTHORITY

2 Johtajan katsaus

Direktörens översikt
The Director General's Review

7 Asema, tavoite ja tehtävät

Ställning, mål och uppgifter
Position, objective and tasks

12 Toimintaympäristö

Verksamhetsmiljön
Operating environment

12 Lainsäädännön muutokset

Ändringar i lagstiftningen
Legislative changes

15 Talletuspankkien taloudellisen tilan kehitys

Depositionsbankernas finansiella utveckling
Deposit banks' financial performance

27 Kehitys pääomamarkkinoilla

Utvecklingen på kapitalmarknaden
Capital market developments

34 Toiminta 1996

Verksamhet
Activities

34 Norminanto

Normgivning
Setting of standards

38 Luottolaitosten valvonta

Tillsynen över kreditinstitut
Supervision of credit institutions

41 Pääomamarkkinoiden valvonta

Tillsynen av kapitalmarknaden
Supervision of the capital markets

42 Kansainvälinen yhteistyö

Internationellt samarbete
International cooperation

46 Kehittämishankkeet

Utvecklingsprojekt
Development projects

48 Taulukot

Tabeller
Tables

Johtajan katsaus

Direktörens översikt • The Director General's Review

Suomen pankkijärjestelmän kannalta vuotta 1996 voi luonnehtia tyydyttäväksi toipilasvuodeksi. Potilas on parantumassa, mutta ei vielä terve. Pankkien tulokset ovat kohentuneet huomattavasti, mutta niiden kokonaistulos on enintään välttävä. Luottotappiot ovat vähentyneet ja lähestyvät jo ns. normaalia tasoa. Arvopaperimarkkinoiden myönteinen kehitys on kasvattanut arvopaperikaupasta saatuja tuottoja. Koska arvopaperimarkkinoiden kehitys on kuitenkin parhaimmillaankin epätasaisista, ei pankkijärjestelmän tulevaisuutta voi rakentaa arvopaperimarkkinoiden varaan.

Tätä taustaa vasten on huolestuttavaa, että perinteisen pankkitoiminnan tuomakate eli ns. rahoituskate supistui edelleen vuonna 1996. Tämä johtui paitsi luottojen laimeasta kysynnästä myös pankkien korkomarginaalin kapenemisesta. Kiristynyt kilpailu on varsinkin yritysluotoissa supistanut marginaaleja jo liikaa. Pankkialan merkittävästä tervehdyttämisestä huolimatta pankkiemme kulujen ja tuottojen suhde on kansainvälisesti edelleen huonohko. Toisaalta järjestämättömien ja muiden huonotuottoisten luottojen määrä on vähenemässä.

Yleinen matala korkotaso on myös helpottanut pankkien raskaan kiinteistömassan aiheuttamaa rahoitusrasitusta, ja vuokrausasteen ja vuokratason nousu on parantanut kiinteistöjen tuottoa. Pankkien kiinteistöomaisuus on peräisin suurelta osin pankkikriisin pahimmilta vuosilta, jolloin luottojen vakuuksina olevaa kiinteistöomaisuutta joutui pankkien haltuun. On selvää, että pankkien on pyrittävä realisoimaan nämä vakuudet. Tämän perinnön purkaminen on kuitenkin vuosien urakka, jonka onnistumiseen vaikuttavat paitsi ammattitaito myös yleisen taloudellisen kehityksen tasaisuus ja suotuisuus sekä korkotason kohtuullisuus.

Sett ur det finska banksystemets perspektiv kan 1996 karakteriseras som ett rätt hyggligt konvalescensår. Patienten håller på att tillfriskna men är ännu inte helt återställd. Bankerna har märkbart förbättrat sina resultat, men deras totalresultat får högst vitsordet försvarligt. Kreditförlusterna har minskat och närmar sig redan en s.k. normal nivå. Den positiva utvecklingen på värdepappersmarknaden har ökat intäkterna från värdepappershandeln. Utvecklingen på värdepappersmarknaden går emellertid i vågor även när den är som bäst, och banksystemet kan därför inte i framtiden baseras enbart på värdepappersmarknaden.

Mot denna bakgrund är det oroande att nettot av den traditionella bankverksamheten, det s.k. finansnettot, fortsatte att minska 1996. Till detta bidrog inte bara den svaga efterfrågan på krediter utan också bankernas krympande räntemarginaler. Framför allt när det gäller företagskrediter har den skärpta konkurrensen redan pressat ned marginalerna alltför lågt. Trots en omfattande sanering är de finska bankernas I/K-tal, som uttrycker förhållandet mellan intäkter och kostnader, fortfarande rätt lågt i internationell jämförelse. Däremot håller oreglerade och andra lågförräntande krediter på att sjunka.

Den allmänt låga räntenivån har också minskat det finansiella trycket från bankernas betungande fastighetsmassa, samtidigt som intäkterna från fastigheterna har ökat i takt med att utnytningsgraden och hyresnivån stigit. Bankernas fastighetsbestånd härstammar till stor del från bankkrisens värsta år, då fastighetsrelaterade säkerheter övertogs av bankerna. Givet är att bankerna måste försöka realisera säkerheterna. Att avyttra detta arv innebär dock ett mångårigt arbete, som för att lyckas kräver inte bara kompetens och en stabil och gynnsam ekonomisk utveckling utan också en måttlig räntenivå.

From the viewpoint of the Finnish banking system, 1996 can be characterized as a satisfactory year of convalescence. The patient is getting better but is not yet in excellent health. Banks' financial results have improved considerably, but overall bank performance cannot be assigned better than a passing grade. Loan losses have diminished and are already approaching a 'normal' level. Favourable developments in the securities markets have contributed to higher returns on securities trade. However, as securities market developments are in the longer run at best uneven, the future of the banking system cannot be founded on the securities markets.

Viewed against this background, it is a matter of some concern that income from core banking operations, ie financial operations, continued to contract in 1996. This was not only due to slack credit demand but also to a narrowing of banks' interest rate margins. Keener competition has already cut margins excessively, particularly in corporate lending. Despite significant restructuring in the banking sector, Finnish banks' expense/income ratio is still fairly high by international standards. On the other hand, the amount of nonperforming and other low-yield assets is declining.

The overall low level of interest rates has also eased the banks' financial strain due to large holdings of real estate, while higher rents and higher occupancy rates for rental properties have raised yields on real estate. Banks' real estate holdings derive largely from the worst years of the banking crisis, when they acquired real estate that had been held as collateral for loans. Clearly, banks need to liquidate these collateral holdings. Dismantling this inheritance however means years of hard work, the success of which depends not only on professional skills but also on a steady, favourable economic performance and moderate interest rates.

Pankkijärjestelmämme vakavaraisuus on numerojen valossa tyydyttävä. Lähempi tarkastelu kuitenkin paljastaa, että valtion pääomatuki vuodelta 1992 on edelleen erittäin merkittävä osa pankkien ns. ensisijaisesta pääomasta. Tämän pääoman takaisinmaksu ja korvaaminen samanaikaisesti muulla, yksityisellä ensisijaisella pääomalla voi onnistua vain, jos pankkien tulokset edelleen huomattavasti paranevat. Näin voittovarojen kautta pystyttäisiin korvaamaan valtion pääomatodistukset ja luomaan pankeille edellytyksiä hankkia markkinoilta omaa pääomaa.

Haasteet ovat siis edelleen suuret. Pankkien tervehdyttämistä on jatkettava ja kilpailukykyä parannettava. EMU ja kansainvälistyminen tuovat tilanteeseen omat lisäpiirteensä ja saattavat johtaa suuriinkin rakenteellisiin järjestelyihin koko Euroopassa. Kaiken perustan omien ponnisteluiden onnistumiselle luo kuitenkin vakaa, positiivinen yleistaloudellinen kehitys, jossa talouspolitiikalla ja kansainvälisellä talouskehityksellä on ratkaiseva osuutensa.

Tämänhetkiset merkit ovat tässä suhteessa Suomessa kohtuullisen hyvät. Korot ja inflaatio ovat pysyneet matalina, ja talouden kasvuodotukset ovat suotuisat. Tämä alkaa vähitellen näkyä myös luottojen kysynnän elpymisenä, joka luo pohjaa peruspankkitoiminnan kannattavuuden paranemiselle. Toisaalta on pelättävissä, että EU-maiden valmistautuminen EMUn kolmannen vaiheen alkuun saattaa aiheuttaa tilapäisiä häiriöitä korko- ja valuuttamarkkinoilla. Markkinoiden häiriöt voivat vaikuttaa kielteisesti talouteen ja pankkien kannattavuuteen. Pankkien onkin jatkettava tiukkaa tervehdyttämistä ja tehostettava riskienhallintaansa, samalla kun ne etsivät tulevaisuuden haasteisiin sopivia yhteistyömalleja, uusia toimintatapoja ja tuottoja.

Osuuspankkien yhteenliittymähanke on koetellut osuuspankkiryhmän yhtenäisyyttä. Valtion rooli useiden rahoituslaitosten omistajana on kriittisen tarkastelun kohteena. Vakuutus- ja pankkitoiminnan raja-aitoja koetellaan tuotekehityksellä ja erilaisten yhteistoiminta- ja yhdistymissuunnitelmien skenaarioilla, jotka asettavat myös lainsäätäjälle ja julkiselle valvonnalle haasteita. Rahoitusjärjestelmän vakaus on pyrittävä

Bankernas kapitaltäckning är siffermässigt sett nöjaktig. En närmare analys visar emellertid att det statliga kapitalstödet från 1992 fortfarande utgör en anmärkningsvärt stor del av bankernas s.k. primära kapital. För att detta kapital skall kunna återbetalas och samtidigt ersättas med privat kapital måste bankerna göra avsevärt bättre resultat. Med vinstmedlen kunde kapitalbevisen i statens ägo då lösas in och bankerna fick möjlighet att skaffa eget kapital på marknaden.

Utmaningarna även i framtiden är alltså stora. Banksaneringen måste fortsätta och konkurrenskraften förbättras. EMU och internationaliseringen tillför de extra inslag som kan utlösa rentav stora strukturförändringar i hela Europa. För att de egna ansträngningarna skall bära frukt krävs en stabil, positiv allmänekonomisk utveckling, där den ekonomiska politiken och utvecklingen globalt spelar en avgörande roll.

Tecknen i Finland är i det här avseendet rätt gynnsamma. Räntorna och inflationen är fortsatt låga, och förväntningarna om ekonomisk tillväxt är höga. Detta avspeglas så småningom i en ökad efterfrågan på krediter, vilket skapar förutsättningar för bättre lönsamhet i den traditionella bankverksamheten. Riskerna finns dock att EU-ländernas förberedelser inför EMU:s tredje etapp kan orsaka tillfälliga störningar på ränte- och valutamarknaden. Marknadsoron kan ha negativa effekter på ekonomin och bankernas lönsamhet. Bankerna måste därför fortsätta sin hårdhänta sanering och effektivera sin riskhantering, samtidigt som de för kommande utmaningar söker lämpliga samarbetsmodeller samt nya arbetssätt och intäkter.

Andelsbankernas planerade sammanlutning har satt andelsbanksgruppens sammanhållning på prov. Statens roll som ägare i många finansiella institut är föremål för kritisk granskning. Gränserna för försäkrings- och bankverksamheten prövas genom produktutveckling och olika samarbets- och fusionsscenarioer, som även ställer stora krav på lagstiftaren och den offentliga tillsynen. Målet skall vara att säkra det finansiella systemets stabilitet även i förhållanden under omvandling. Ansvaret för resultatet i varje enskilt institut ligger dock i sista hand hos

The figures suggest that the capital position of our banking system is satisfactory. Closer examination however reveals that government capital support granted in 1992 still constitutes a highly substantial part of the banks' so-called original own funds. Repayment and simultaneous replacement of such capital by private funds can succeed only if the banks' financial results continue to improve markedly. The profits so generated would allow banks to replace government capital certificates and tap the markets for equity capital.

So the challenges are still great. The banks must continue their efforts toward reorganization and enhancement of competitiveness. EMU and globalization add an extra dimension to the process and may lead to major restructuring in Europe as a whole. Nonetheless, the success of our own efforts is highly dependent on stable and positive economic performance, which in turn depend crucially on both domestic economic policy and international economic conditions.

The signs in this respect are fairly positive, at least for Finland. Interest rates and inflation have remained subdued, and expectations for economic growth are favourable. This is also starting to be reflected gradually in a recovery in the demand for credit, which will lay the foundation for an improvement in the profitability of core banking operations. On the other hand, one must be concerned about the possibility that EU countries' preparations for Stage Three of EMU may cause temporary disturbances in the debt and currency markets. Market tensions may adversely affect the economy and banks' profitability. Banks must continue their rigorous reorganization efforts and upgrade their risk management techniques while at the same time seeking suitable forms of cooperation and new operational modes and income sources that will enable them to face the forthcoming challenges.

Cooperative banks' quest for a more coherent group structure has been a test of the unity of the cooperative bank group. The role of the government as owner of several financial institutions has been subject to critical scrutiny. The borderline between insurance and banking has been tested via product development and diverse collaboration and merger scenarios, which also pose

turvaamaan muuttuvissakin olosuhteissa. Vastuu yksittäisten rahoituslaitosten menestymisestä on markkinataloudessa kuitenkin aina viime kädessä omistajilla ja heidän valitsemallaan toimivalla johdolla. Liikaa ei voi myöskään korostaa tilintarkastajien vastuuta omistajien edun valvojina ja markkinoille annettavan oikean ja riittävän tiedon varmistajina. Rahoitustarkastus painottaakin oikea-aikaisen ja riittävän markkina-informaation merkitystä markkinatalouden toimivuuden perustekijänä. Sijoittajat vastaavat omista päätöksistään, mutta on tärkeää, että he voivat tehdä päätöksensä luotettavan tiedon pohjalta.

Pankkitallettajat ovat sijoittajina erityisasemassa, koska kaikkien ei voida edellyttää seuraavan ja analysoivan jatkuvasti markkinoita. Siksi on ymmärrettävää, että tallettajille pyritään lakisääteisesti turvaamaan tiettyyn rajaan asti heidän saamisensa pankeilta. Suomen kansainvälisesti harvinainen rajaton talletussuoja on ehdotettu rajattavaksi 150 000 markkaan. Talletussuoja on tallettaja- ja pankkikohtainen, ja se täyttää EU-direktiivien vähimmäissuojalle asetaman rajan. Toteutuessaan ehdotus vähentää pankkijärjestelmän vakauden kannalta turmiollisen ns. moraalikadon vaaraa, mutta ei keskittyneillä pankkimarkkinoillamme voi kokonaan poistaa sitä. Rajaus lisää kuitenkin varmasti markkinoiden innokkuutta analysoida ja markkinakurin kautta valvoa yksittäisten pankkien riskienottoa ja -hallintaa. Rahoitustarkastus pyrkii omalta osaltaan kiinnittämään erityistä huomiota pankkien sisäisen valvontajärjestelmän toimivuuteen ja valvottavien markkinoille annettaman tiedon riittävyyteen ja luotettavuuteen. Näin vahvistetaan markkinoiden toimivuutta ja vakautta. Samaan tähtää rahoitusmarkkinoilla toimivien julkisen valvonnan kohteena olevien yritysten omistajien ja johtohenkilöiden sopivuuden ja luotettavuuden arviointiin liittyvä valvonta, jota koko EU-alueella ollaan kehittämässä.

Arvopaperimarkkinoiden kehitys oli Suomessa 1996 varsinkin osakkeiden osalta hyvin nousujohteista. Ei liene mahdollista, että kehitys jatkuisi samantapaisena vielä 1997, joskin rahastosijoittamisen vilkastuminen tuo uutta kysyntää markkinoille. Joukkovelkakirja-

ägarna och den av ägarna tillsatta operativa ledningen. Revisorernas ansvar som bevakare av ägarnas intressen och garant för att den information marknaden får är riktig och adekvat kan inte heller nog betonas. Finansinspektionen framhåller därför vikten av tillräcklig marknadsinformation i rätt tid som fundament för en väl fungerande marknadsekonomi. Placerarna svarar visserligen för sina egna beslut, men viktigt är att de har tillförlitliga uppgifter att utgå ifrån när besluten skall fattas.

Som placerare står bankdeponenterna i en särställning, eftersom alla inte kan förväntas fortlöpande följa och analysera marknaden. Därför är det förståeligt att deras fordringar på bankerna i lag säkras upp till en given gräns. Förslag har lagts fram om att det internationellt ovanliga hundra procentiga insätterskyddet i Finland skall begränsas till 150 000 mark. Insättningsgarantin skall gälla per deponent och bank, och den ryms inom ramarna för minimiskyddet enligt EU-direktiven. Om förslaget går igenom minskar den för banksystemets stabilitet så förödande moral hazard-risken, men på vår centraliserade bankmarknad kan risken aldrig helt elimineras. Ett begränsat skydd gör säkerligen marknaden mer benägen att analysera och via självdisciplin övervaka risktagandet och riskhanteringen i bankerna. Finansinspektionen försöker för sin del betona vikten av att bankerna har väl fungerande interna kontrollsystem och att den information som marknaden får av tillsynsobjekten är tillräcklig och tillförlitlig. Marknaden blir då stabilare och fungerar bättre. Samma syfte tjänar den tillsyn som gäller lämplighetsprövningen av ägare och ledning i finansmarknadsföretag under offentlig tillsyn och som håller på att ta form inom hela EU.

Trenden på värdepappersmarknaden i Finland 1996 var speciellt i fråga om aktierna klart uppåtgående. Att utvecklingen fortsätter i samma riktning även 1997 är mindre sannolikt, trots att det ökade intresset för fondsparande skapar ny efterfrågan på marknaden. På massskuldebrevsmarknaden var utvecklingen däremot lugn, och marknaden dominerades av en enda emittent – staten.

I den infrastrukturella utvecklingen på värdepappersmarknaden togs ett stort steg framåt när i slutet av året ingicks

challenges to legislators and public supervisors. Efforts must be made to secure the stability of the financial system even under changing circumstances. However, ultimate responsibility for the success of individual financial institutions always lies with the owners and their chosen managers. Nor can the responsibility of external auditors for looking after owners' interests and providing correct and adequate market information be overemphasized. The Financial Supervision Authority therefore underscores the importance of timely and adequate market information as a key factor in ensuring the functionality of the market economy. Investors answer for their own decisions, but it is important that they can base their decisions on reliable information.

Bank depositors, qua investors, are in a special position because it cannot be assumed that they will all continuously monitor and analyse the markets. It is therefore understandable that the aim is to legally secure depositors' claims on banks up to a certain limit. As proposed, Finland's full deposit protection, which is rare even by international standards, would be limited to FIM 150 000. This deposit protection is depositor- and bank-specific and would be in line with the limit imposed by EU directives on minimum deposit guarantees. If put into effect, the proposal would reduce the risk of moral hazard – a critical problem from the standpoint of banking system stability – but would not totally eliminate it owing to the centralized nature of our banking system. But limited deposit protection will certainly increase market incentive to analyse and, via market discipline, oversee the level of individual banks' risk taking and risk management. The Financial Supervision Authority for its part tries to focus special attention on the functioning of banks' internal control systems and on the adequacy and reliability of information that supervised entities provide to the markets, which promotes market efficiency and stability. These same areas are underscored in the oversight of fitness and propriety of owners and management of enterprises operating in the financial markets that are subject to public supervision. This oversight is being upgraded in the EU area as a whole.

markkinoilla kehitys sen sijaan oli rauhallista ja markkinoita hallitsi yksi liikeeseenlaskija, Suomen valtio.

Arvopaperimarkkinoiden infrastruktuurin kehittämisessä otettiin merkittävä askel, kun vuoden lopulla sovittiin Suomen Arvopaperikeskus Oy:n perustamisesta. Arvopaperikeskus aloitti toimintansa vuoden 1997 alussa. Arvopaperikeskukseen yhdistyivät Suomen Osakekeskusrekisteri Osuuskunnan, Helsingin Rahamarkkinakeskus Oy:n ja Arvo-osuusyhdistyksen liiketoiminta sekä Helsingin Arvopaperipörssi Oy:n selvitystoiminto. Toimintojen yhdistämisen yksinkertaistaa arvo-osuujärjestelmän valvontaa ja luo myös paremmat edellytykset järjestelmän kehittämiselle, mikä tosin edellyttää myös lainsäädännön kehittämistä.

EU:n sijoituspalveludirektiivin ja markkinariskidirektiivin voimaan saattaminen Suomen lainsäädännössä toteutettiin vuoden 1996 aikana. Tämä edellytti myös mittavaa työtä alemmanasteisten säännösten valmistelemissa. Sijoituspalveludirektiivi toi toimilupavelvoitteen myös omaisuudenhoitopalveluille ja emissioiden järjestämiselle. Toimilupa-prosessi oli vuodenvaihteessa vielä kesken, mutta kaiken kaikkiaan Rahoitustarkastus saanee kolmisenkymmentä uutta sijoituspalveluyritystä valvottavakseen. Sisäpiirisäännösten uudistaminen lisää niin ikään arvopaperimarkkinoiden valvonnan vaativuutta.

Rahoitustarkastuksen sisäisessä kehittämisessä vuonna 1996 erityisen maininnan ansaitsee kesäkuun alussa toteutettu organisaatiouudistus. Uudella organisaatiolla, jota selostetaan tarkemmin muualla tässä toimintakertomuksessa, pyritään tehostamaan Rahoitustarkastuksen toimintaa ja resurssien käyttöä. Rahoitustarkastuksen toiminnan suunnitteluprosessia on kehitetty ja systematisoitu. Parhaillaan ovat erityisen huomion kohteina tarkastusprosessin ja sen laatukriteereiden kehittäminen. Edellä on jo mainittu markkinainformaation määrän, laadun ja luotettavuuden lisäämistavoitteet. Näihin liittyy myös Rahoitustarkastuksen oman viestintäpolitiikan aktivoiminen ja avoimuuden lisääminen.

Oman mainintansa ansaitsee myös parhaillaan käynnissä oleva laaja lainsäädäntötyö. Rahoitustarkastuslain

avtal om att inrätta Finlands Värdepapperscentral Ab. Värdepapperscentralen inledde sin verksamhet i början av 1997. Till centralen överfördes affärsrörelsen från Finlands Aktiecentralregister Andelslag, Helsingfors Penningmarknadscentral Ab och Värdeandelsföreningen samt clearingverksamheten från Helsingfors Fondbörs Ab. Sammanslagningen av verksamheterna förklarar tillsynen av värdeandelssystemet och jämnar vägen för en vidareutveckling av systemet, som dock också förutsätter en anpassning av lagstiftningen.

Under 1996 infördes EU-direktivens bestämmelser om investeringstjänster och marknadsrisker i den finska lagstiftningen. Detta krävde också ett drygt arbete med att ta fram föreskrifter på lägre nivå. Det nya enligt direktivet om investeringstjänster var att tillstånd också krävs för förmögenhetsförvaltnings- och emissionstjänster. Alla tillståndsärenden var ännu inte klara vid årsskiftet, men troligt är att Finansinspektionen får ett trettiotal nya värdepappersföretag att övervaka. Även de nya insiderbestämmelserna bidrar till att göra tillsynen av värdepappersmarknaden mera krävande.

I fråga om utvecklingen inom Finansinspektionen är framför allt omorganisationen i början av juni värd att nämna. Syftet med den nya organisationen, som är mera detaljerat beskriven längre fram i verksamhetsberättelsen, är att effektivisera inspektionens verksamhet och resursanvändning. Verksamhetsplaneringen har förbättrats och systematiserats. Utvecklingen av inspektionsprocessen och kvalitetskriterierna för den är för tillfället i fokus. Målet att förbättra marknadsinformationen i fråga om mängd, kvalitet och tillförlitlighet har redan nämnts. Hit hör också Finansinspektionens ambition att föra en aktiva och öppnare informationspolitik.

Också det omfattande lagstiftningsarbete som för närvarande pågår förtjänar att nämnas. En proposition om ändringar i lagen om finansinspektionen är under beredning. Lagändringen syftar till att precisera och effektivisera förvaltningen och övervakningen av Finansinspektionen. Ändringar föreslås i direktions sammansättning och uppgifter samt i arbetsfördelningen mellan direktionen och direktören. Redan under 1996

The behaviour of Finnish securities markets in 1996 was notably buoyant in respect of shares in particular. A similar trend is unlikely to continue in 1997, even if the recovery of investment via mutual funds creates new demand in the market. By contrast, developments were more subdued in the bond market, which is dominated by a single issuer – the Finnish government.

An important step was taken near the end of the year in respect to the development of securities market infrastructure. An agreement was concluded on the establishment of a national securities depository, the Finnish Central Securities Depository Ltd (FCSD), which commenced operations at the start of 1997. The FCSD combines the business operations of the Central Share Register of Finland, the Helsinki Money Market Center and the Securities Association as well as the clearing and settlement operation of the Helsinki Stock Exchange. Centralization of these functions simplifies the oversight of the book-entry system and facilitates its development, which also requires legislation.

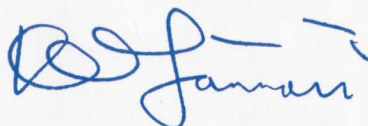
The EU's Investment Services Directive (ISD) and Capital Adequacy Directive (CAD) were implemented in Finnish legislation in the course of 1996. This required extended efforts in the preparation of lower-level regulations. The ISD extended the authorization requirement to asset management services and the placing of issues. The authorization process had not been completed at the turn of the year, but the Financial Supervision Authority is likely to have a total of some thirty new investment firms under its scope of supervision. Reform of insider regulations also places greater demands on securities market supervision.

As regards the year's internal developments at the Financial Supervision Authority, the organizational reform implemented in early June deserves special mention. The new organizational structure, which will be discussed in greater detail later in this report, should enhance the Authority's operational efficiency and resource allocation. The operations planning process has been further developed and systematized. Special emphasis is currently being placed on the inspection process and the development of related quality criteria. The objectives of

eräistä muutoksista on valmisteilla hallituksen esitys. Rahoitustarkastuslain muuttamisella pyritään selkeyttämään ja tehostamaan Rahoitustarkastuksen hallintoa ja valvontaa. Rahoitustarkastuksen johtokunnan kokoonpanoon ja tehtäviin sekä johtokunnan ja johtajan väliseen työnjakoon esitetään muutoksia. Jo vuoden 1996 aikana Rahoitustarkastuksen sisäisen päätöksenteon delegointimahdollisuuksia lisättiin, mikä on joustavoittanut ja nopeuttanut päätöksentekoa. Rahoitustarkastuksen toimintamahdollisuuksien tehostamisen kannalta on toisaalta huolestuttavaa, että hyväksyessään EU:n sijoituspalveludirektiivin ja markkinariskidirektiivin edellyttämät tarkennukset ja lisäykset rahoitusmarkkinoita sääteleviin lakeihimme eduskunnan perustuslakivaliokunta otti kannan, joka supistanee Rahoitustarkastuksen määräystenantovaltaa eli norminantovaltuuksia. Norminantovaltaa jouduttaneen joiltakin osin siirtämään valtiovarainministeriölle. Tämä saattaa hidastaa määräysten valmistelua ja heikentää valvontaviranomaisen mahdollisuutta reagoida nopeasti huomattaviin muutoksiin rahoitusmarkkinoilla. Vuonna 1996 toteutetut ja aloitetut organisatoriset ja lainsäädännölliset toimenpiteet ovat kaiken kaikkiaan tehostaneet rahoitusvalvontaa. Näiltä osin nykyisen hallituksen ohjelmassakin mainittu pankkivalvonnan tehostaminen on jo hyvässä vauhdissa.

Lopuksi kiitän Rahoitustarkastuksen henkilökuntaa hyvästä työpanoksesta ja hurtista suhtautumisesta organisaatiouudistuksen aiheuttamaan muutokseen totuissa kuvioissa.

Huhtikuussa 1997

Kaarlo Jännäri

ökades möjligheten att delegera beslutsfattandet, vilket har gjort beslutsprocessen flexiblere och snabbare. Med tanke på effektiveringen av Finansinspektionens verksamhet är det däremot oroväckande att riksdagens grundlagsutskott i sitt godkännande av preciseringar och tillägg i finansmarknadslagstiftningen enligt EU:s direktiv om investeringstjänster och marknadsrisker intog en ståndpunkt som begränsar Finansinspektionens befogenheter att meddela föreskrifter, dvs. rätten att fastställa normer. Vissa delar av normgivningsrätten måste troligen överlätas på finansministeriet. Detta kan göra föreskriftsarbetet långsammare och minska tillsynsmyndighetens möjligheter att snabbt reagera på större förändringar på finansmarknaden. Sammantaget har de organisatoriska och lagstiftningsmässiga åtgärder som vidtogs eller påbörjades 1996 bidragit till att göra finanstillsynen effektivare. Genom detta har effektiveringen av banktillsynen, som även den sittande regeringen skrivit in i sitt regeringsprogram, kommit en bra bit på väg.

Slutligen vill jag tacka personalen för ett gott arbete och hurtiga tag under alla de omställningar i de invanda mönstren som omorganisationen förde med sig.

April 1997

increasing the quantity, quality and reliability of market information were already mentioned above. A more active communications policy and increased transparency are also among the developmental areas within the Financial Supervision Authority.

The extensive legislative work that is currently under way also deserves special mention. A bill is being prepared on certain amendments to the Act on the Financial Supervision Authority. These amendments are aimed at clarifying and enhancing the governance and supervision of the Financial Supervision Authority. Changes are also being proposed for the composition and tasks of the Board of the Financial Supervision Authority and the division of responsibilities between the Board and the Director General. The scope for delegation within the Financial Supervision Authority's internal decisionmaking was extended already in 1996, which has led to a faster and more flexible decision-making process. Considering the efforts made to enhance the Financial Supervision Authority's ability to function, it is a matter of concern that in approving revisions and additions to our financial market legislation, as required by the EU's investment services and capital adequacy directives, Parliament's Committee for Constitutional Law took a position which is likely to constrain the Financial Supervision Authority's power to issue regulations, ie its authority to set standards. It is probable that part of these powers will have to be transferred to the Ministry of Finance, which may retard the preparation of regulations and reduce the ability of supervisory authorities to respond quickly to major changes in the financial markets. Overall, the organizational and legislative measures that were implemented or initiated in 1996 have helped to enhance financial supervision. In this respect, the intensification of banking supervision, which is also documented in the present Government programme, is already well under way.

Finally, I wish to thank the staff of the Financial Supervision Authority for their fine performance and sense of humour in facing the many changes in daily routine demanded by the organizational reform.

April 1997

Asema, tavoite ja tehtävät

Ställning, mål och uppgifter • Position, objective and tasks

Rahoitustarkastus perustettiin Suomen Pankin yhteyteen vuonna 1993, jolloin pankkitarkastusvirasto lakkautettiin. Suuri osa pankkitarkastusviraston henkilökunnasta siirtyi Rahoitustarkastuksen palvelukseen. Myös osa Suomen Pankin rahoitusmarkkinaosastosta liitettiin Rahoitustarkastukseen. Rahoitustarkastus on päätöksentossaan itsenäinen, vaikka toimiikin hallinnollisesti Suomen Pankin yhteydessä.

Rahoitustarkastuksen toiminnan tavoitteena on edistää rahoitusmarkkinoiden vakautta sekä luottamusta valvottavien ja markkinoiden toimintaan. Näiden tavoitteiden toteuttamiseksi Rahoitustarkastus toimii yhteistyössä muiden viranomaisten, erityisesti keskuspankin, valtiovarainministeriön ja vakuutusvalvonnan kanssa. Tavoitteena on toimia niin, että yhteiskuntaa rasittavia kustannuksia syntyisi mahdollisimman vähän.

Rahoitustarkastuksen tehtävänä on valvoa, että sen rahoitustarkastuslaissa luetellut valvottavat toimivat lakien, asetusten, viranomaisten antamien määräysten ja ohjeiden sekä omien yhtiöjärjestystensä, sääntöjensä tai ohjesääntöjensä mukaisesti. Rahoitustarkastus ottaa kuitenkin kantaa myös muiden yhteisöjen ja yksityishenkilöiden toimintaan luottolaitostoimintalain, sijoituspalveluyrityslain ja arvopaperimarkkinalain säännösten nojalla.

Rahoitustarkastuksella on oikeus ohjata valvottaviensa toimintaa vahvistamalla niitä koskevia määräyksiä ja ohjeita. Määräykset ovat yleisiä sääntöjä, joita valvottavien on sitovasti noudatettava. Rahoitustarkastus voi antaa valvottaville, niiden yhteenliittymille tai muille rahoitusmarkkinoilla toimiville myös ohjeita, jotka ovat tarpeen valvonnan tehostamiseksi. Ohjeet ovat yleisiä sääntöjä, jotka eivät velvoita niiden kohdetta.

Rahoitustarkastus arvioi valvottavien riskienhallintajärjestelmien riittävyyt-

Finansinspektionen inrättades vid Finlands Bank 1993, då bankinspektionen lades ned. En stor del av bankinspektionens personal övertogs av den nya inspektionen, dit också en del av Finlands Banks finansmarknadsavdelning överfördes. I sina beslut är Finansinspektionen självständig, även om inspektionen administrativt fungerar i samband med Finlands Bank.

Målet för Finansinspektionens verksamhet är att främja stabiliteten på finansmarknaden och förtroendet för tillsynsobjektens och marknads verksamhet. I detta syfte samarbetar inspektionen med andra myndigheter, främst centralbanken, finansministeriet och försäkringsinspektionen. Ambitionen är att målen skall nås med minsta möjliga kostnad för samhället.

Finansinspektionens uppgift är att övervaka att de tillsynsobjekt som uppräknas i lagen om finansinspektionen bedriver en verksamhet som står i överensstämmelse med lagar, förordningar, myndigheternas föreskrifter och anvisningar samt deras egna bolagsordningar, stadgar och reglementen. Med stöd av lagstiftningen om kreditinstitut, värdepappersföretag och värdepappersmarknaden tar Finansinspektionen ställning till också andra juridiska och fysiska personers aktiviteter.

Finansinspektionen har rätt att meddela föreskrifter och anvisningar som styr tillsynsobjektens verksamhet. Föreskrifterna är allmänna regler som tillsynsobjekten är förpliktade att följa. Tillsynsobjekten, deras sammanslutningar eller andra aktörer på finansmarknaden kan också meddela anvisningar som syftar till att effektivisera tillsynen. Anvisningarna är allmänna regler som däremot inte förpliktar till efterlevnad.

Finansinspektionen kontrollerar att tillsynsobjekten har tillräckliga riskhanteringssystem och övervakar att tillsynsobjekten inte tar större risker än de förmodligen bära. Med stöd av sin omfattande

The Financial Supervision Authority (FSA) was established in 1993 when the Banking Supervision Office was disbanded. A large part of the staff was transferred to the new organization as were several persons from the Financial Markets Department of the Bank of Finland. The FSA is an independent decisionmaking body, although it is administratively connected with the Bank of Finland.

The operational objective is to promote stable conditions in the financial markets and enhance public confidence in both supervision and market behaviour. In order to achieve its objective, the FSA cooperates with other authorities, notably the central bank, Ministry of Finance and insurance supervisors. The Authority seeks to attain its objective at minimum cost to society.

The FSA is responsible for ensuring that supervised entities as referred to in the Act on the FSA operate in accord with the laws, decrees, regulations and guidelines issued by the authorities and their own articles of association, rules or regulations. However, the FSA also takes a position on the activities of other entities and private persons on the basis of provisions contained in the Credit Institutions Act, Investment Firms Act and Securities Markets Act.

The FSA is entitled to oversee the activities of supervised entities by issuing regulations and guidelines. These regulations take the form of general rules that are binding on supervised entities. Likewise, the Authority may issue supervision-enhancing guidelines to supervised entities, their groups or other financial market participants. Guidelines are rules of a general nature but are not binding on the concerned parties.

The FSA evaluates the adequacy of supervised entities' risk management systems and helps ensure that they do not take excessive risks in relation to their risk-bearing capacity. For this pur-

tä ja valvoo, etteivät valvottavat ota riskinkantokykynsä nähden liiallista riskiä. Tässä tarkoituksessa se laajan tietojensaantioikeutensa nojalla kerää valvottavilta tietoja niiden toiminnasta ja analysoi saamansa tiedon perusteella valvottaviensa taloudellista tilaa.

Rahoitustarkastus varmistaa osaltaan myös, että rahoitusmarkkinoilla toimivilla on päätöksiä tehdessään käytettävissään riittävät, luotettavat ja ajantasaiset tiedot. Rahoitustarkastus tekee yhteistyötä muiden rahoitusmarkkinoita valvovien viranomaisten kanssa. Se seuraa markkinoiden olosuhteita ja tekee tarpeen mukaan lainsäädäntö- ja muita toimenpide-esityksiä muille viranomaisille. Rahoitustarkastus on osallisena useissa toimialaansa kuuluvissa lainsäädäntöhankkeissa.

Rahoitustarkastus kiinnittää huomiota valvottaviensa menettelytapoihin markkinoilla. On tärkeää, että markkinaosapuolet voivat luottaa siihen, että erityisen valvonnan alaiset luotolaitokset ja sijoituspalveluyritykset noudattavat toiminnassaan hyvää pankki- ja arvopaperimarkkinatappaa. Tämän vuoksi Rahoitustarkastus seuraa myös valvottaviensa käyttämiä markkinointikeinoja ja vakiosopimusehtoja.

Rahoitustarkastuksen edustajalla on oikeus olla läsnä valvottavan päätös- ja hallintovaltaa käyttävän elimen kokouksessa ja kutsua tällainen kokous koolle tarpeen mukaan.

Organisaatiomuutos

Rahoitustarkastuksen uusi organisaatio tuli voimaan 1.6.1996. Organisaatiomuutos oli luonteva jatke jo vuonna 1995 alkaneelle laajalle kehitystyölle Rahoitustarkastuksen toimintojen tehostamiseksi.

Uuden organisaation tavoitteeksi asetettiin, että se vastaa joustavasti ympäristön ja toiminnan muutoksiin, tukee Rahoitustarkastuksen ydintoimintoja – valvontaa ja sääntelyä –, on johtamisen kannalta tehokas ja vuorovaikutteinen, viestittää haluttua julkisuuskuva ja mahdollisuuksien mukaan poistaa havaittuja ongelmia.

Rahoitustarkastuksen uusi organisaatio perustuu institutionaaliseen jaotteleluun. Tavoitteena on ollut valvonnan keskittäminen kahdelle osastolle: luotolaitososastolle ja pääomamarkkina-

rätt att få information samlar inspektionen in uppgifter om tillsynsobjekten och deras verksamhet för att analysera deras finansiella ställning.

Finansinspektionen säkerställer för sin del också att aktörerna på finansmarknaden har tillgång till adekvata, tillförlitliga och aktuella uppgifter till stöd för sina beslut. Inspektionen samarbetar med andra tillsynsmyndigheter på finansmarknaden samt följer läget på marknaden och gör framställningar till olika myndigheter om lagändringar och andra åtgärder. Finansinspektionen medverkar i en mångfald lagberedningar inom sitt kompetensområde.

Finansinspektionen bevakar tillsynsobjektens uppförande på marknaden. Det är viktigt att marknadsparterna kan lita på att kreditinstitutet och värdepappersföretagen, som står under särskild tillsyn, i sin verksamhet följer god bank- och värdepappersmarknadskutym. Därför granskas också tillsynsobjektens marknadsföringsmetoder och standardavtalsvillkor.

En företrädare för Finansinspektionen har rätt att närvara vid sammanträden i tillsynsobjektens beslutande och förvaltande organ samt att vid behov sammankalla dessa organ.

Omorganisationen

Finansinspektionens nya organisation trädde i kraft den 1 juni 1996. Omorganisationen var en naturlig fortsättning på det utvecklingsarbete som hade inletts 1995 för effektivisering av inspektionens verksamhet.

Som mål för den nya organisationen sattes att den kan reagera flexibelt på förändringar i omvärlden och verksamheten, att den stöder Finansinspektionens huvuduppgifter – tillsyn och reglering –, att ledarskapet präglas av effektivitet och växelverkan, att den önskade offentlighetsbilden kan förmedlas och om möjligt konstaterade problem blir lösta.

Den nya organisationen är till sin karaktär institutionell med tillsynsuppgifterna koncentrerade till två avdelningar: kreditinstitutsavdelningen och kapitalmarknadsavdelningen. Till stöd för dessa finns gemensamma verksamheter som slagits ihop till en tredje avdelning: avdelningen för stödfunktioner.

Tillsynsuppgifterna från den forna kreditmarknadsavdelningen och

pose, the Authority collects information on supervised entities' operations on the basis of its extensive right to obtain information and uses such data to analyse the financial standing of supervised entities.

The FSA also endeavours to see that financial market participants have access to adequate, reliable and timely information to support their decision-making. The Authority works with other authorities who oversee financial markets, monitors developments in the markets and submits proposals to other authorities for legislative or other measures if necessary. The FSA is participating in several legislative projects in its sphere of activity.

The FSA monitors supervised entities' behaviour in the markets. It is crucial that market participants can rely on specially supervised credit institutions and investment firms to follow proper practices of banking and securities markets. For this reason, the FSA also monitors the marketing methods and standard contractual terms applied by supervised entities.

Representatives of the FSA are entitled to attend meetings of supervised entities' decisionmaking and administrative bodies and to convene such meetings if necessary.

Organizational change

The reorganization of the FSA, which came into force 1 June 1996, was a natural extension of the far-reaching developmental work that had begun already in 1995, aimed at upgrading the operations of the FSA.

The goal of the reorganization was to enable the FSA to respond flexibly to environmental and operational change; to support its core activities - supervision and regulation; to make itself managerially efficient and interactive; to project the desired public image; and so far as possible to remove problems as they are detected.

The new organization is based on institutional division. The aim has been to concentrate supervision in two departments: Credit Institutions Department and Capital Markets Department. Activities that support the supervisory function are concentrated in the third or Support Services Department.

osastolle. Kolmannelle, tukitoimintojen osastolle koottiin valvontaa palvelevat toiminnot.

Luottolaitososaston vastuulle yhdistettiin entisten luottomarkkinaosaston ja liiketaloudellisen osaston valvontaa koskevat tehtävät. Osasto on jaettu erikoistumista painottavaan sektoritoimistoon, valvontavastuuta korostavaan operatiiviseen toimistoon ja juridista asiantuntemusta edustavaan lakiasiantuimistoon. Pääomamarkkinaosaston tehtävät säilyivät ennallaan. Osasto on jaettu entiseen tapaan markkinatoimistoon, valvontatoimistoon ja sääntelytoimistoon.

Oikeudellisen osaston toiminnot hajautettiin muille yksiköille ja perustettiin uusi päälakimies-toiminto.

Sääntely on uudessa organisaatiossa hajautettu eri osastoille: tukitoimintojen osasto vastaa yhteisestä tilinpäätös- ja vakavaraisuusasioiden sääntelystä ja luottolaitososasto ja pääomamarkkinaosasto muusta valvottavista koskevasta sääntelystä.

Tukitoimintojen osaston vastuulla ovat edellä mainitun sääntelyn lisäksi toiminnan suunnittelu, tietojärjestelmät, kansainvälinen koordinointi, viestintä ja sisäiset palvelut.

Osastojen lukumäärän vähenemisen ohella keventyi myös esikunnan eli suoraan johtajalle raportoivien yksiköiden määrä. Vuoden 1996 lopussa luottolaitososastolla työskenteli 64, pääomamarkkinaosastolla 25, tukitoimintojen osastolla 22 ja esikunnassa 5 henkeä.

Organisaatiouudistuksen painopiste on siirtynyt suunnittelu-, ohjaus-, valvonta- ja päätöksentekojärjestelmien uudistamiseen ja käyttöönnottoon.

företagsekonomiska avdelningen överfördes till den nybildade kreditinstitutsavdelningen. Avdelningen är uppdelad i en specialiserad sektorbyrå, en operativ byrå med tillsynsansvar och en juridisk byrå med juridisk expertis. Kapitalmarknadsavdelningens uppgifter blev oförändrade. Avdelningen är som förut indelad i en marknadsbyrå, en tillsynsbyrå och en regleringsbyrå. Rättsavdelningens uppgifter decentraliserades till andra enheter och en ny chefsjuristfunktion inrättades.

I den nya organisationen har regleringsverksamheten decentraliserats: avdelningen för stödfunktioner svarar för den allmänna regleringen i fråga om boksluts- och kapitaltäckningsärenden, medan kreditinstitutsavdelningen och kapitalmarknadsavdelningen står för all annan reglering som gäller deras tillsynsobjekt.

Utöver den ovan nämnda regleringen ansvarar avdelningen för stödfunktioner för verksamhetsplanering, informationssystem, samordning av internationella frågor, kommunikation och interna tjänster.

Förutom att avdelningarna blev färre minskade också de stabsenheter som rapporterar direkt till direktören. Vid slutet av 1996 uppgick antalet anställda vid kreditinstitutsavdelningen till 64 personer, kapitalmarknadsavdelningen hade 25 anställda och avdelningen för stödfunktioner 22 anställda, medan staben bestod av 5 personer.

Organisationsarbetet är nu fokuserat på uppdatering och införande av planerings-, styr-, kontroll- och beslutssystem.

The Credit Institutions Department combines the supervisory duties of the former Credit Market Department and Financial Analysis Department and is divided into the Sectoral Analysis Office, where the emphasis is on specialization; the Institutional Supervision Office, where the focus is on supervisory responsibility; and the Legal Services Office, which provides legal expertise. The tasks of the Capital Markets Department were not changed. As before, the Department is divided into the Market Supervision Office, the Supervision Office and the Regulations Office. The functions of the former Legal Department were decentralized among other units and a new post of Chief Legal Counsel was established.

Regulatory operations were decentralized in the new organization between different departments: The Support Services Department is responsible for regulations concerning annual accounts and solvency-related matters, whereas the Credit Institutions Department and Capital Markets Department bear responsibility for other regulation concerning supervised entities.

In addition to regulation as mentioned above, the Support Services Department handles operations planning, information systems, international coordination, communication and internal services.

The reduced number of departments also meant a reduction in the number of units reporting directly to the Director General. At the end of 1996, the Credit Institutions Department employed 64 persons, the Capital Markets Department 25 and the Support Services Department 22. Staff reporting directly to the Director General numbered 5.

The focus of the organizational reform has shifted toward reform and implementation of planning, steering, monitoring and decisionmaking systems.

Rahoitustarkastus • Finansinspektionen • Financial Supervision Authority

Johtokunta / Direktionen / Board of Directors

Jäsenet/Medlemmar/Members

Sirkka Hämäläinen,
puheenjohtaja/ordförande/Chairman
Seppo Kiviniemi, Kaarlo Jännäri
Lisäjäsen/extra medlem/Auxiliary Member
Tarmo Pukkila

Varajäsenet/suppleanter/Deputy Members

Matti Louekoski, varapuheenjohtaja/vice
ordförande/Deputy Chairman
Ilkka Harju, Jorma Heikkilä
Sihteeri/sekreterare/Secretary
Markku Lounatuori

Johtajat / Direktörer / Directors

Johtaja/direktör/Director General

Kaarlo Jännäri

Apulaisjohtajat/bitrådande direktörer/Deputy Directors

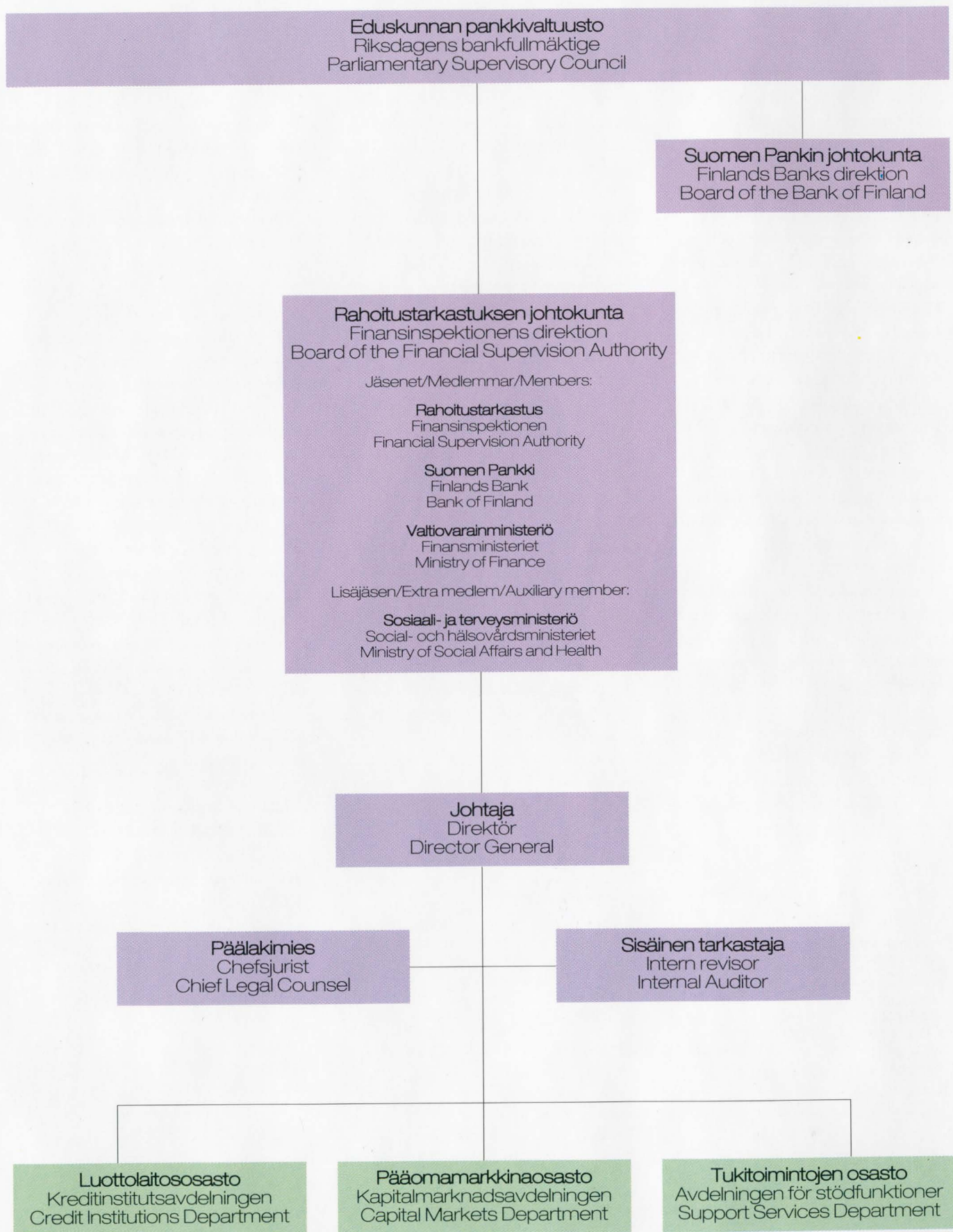
Kaiju Kallio,
luottolaitososasto/kreditinstitutsavdelningen/
Credit Institutions Department

Anneli Tuominen,
pääomamarkkinaosasto/kapitalmarknadsavdelningen/
Capital Markets Department

Pirkko Pohjoisaho-Aarti,
tukitoimintojen osasto/avdelningen för stöd-
funktioner/Support Services Department

Organisaatio

Organisation – Organization

Luottolaitososasto
Kreditinstitutsavdelningen
Credit Institutions Department

Maksujärjestelmäasiantuntija
Betalingssystemexpert
Payment Systems Expert

Sektoritoimisto
Sektorbyrå
Sectoral Analysis Office

Riskien seurantaryhmä
Riskuppföljningsgruppen
Risk Monitoring Group

Ennusteryhmä
Prognosgruppen
Forecasting Group

Menettelytaparyhmä
Procedurgruppen
Procedure Group

Maksujärjestelmä- ja atk-ryhmä
Betalingssystem- och
datagruppen
Payment Systems and
Information Technology Group

Operatiivinen toimisto
Operativa byrå
Institutional Supervision Office

Merita-ryhmä
Meritagruppen
Merita Bank Group

Osuuspankkiryhmä
Andelsbanksgruppen
Cooperative Banks Group

Postpankkiryhmä
Postbanksgruppen
Postipankki Group

Säästöpankkiryhmä
Sparbanksgruppen
Savings Banks Group

Erytyslaitokset-ryhmä
Gruppen för specialkreditinstitut
Special Credit Institutions Group

Lakiasiantuntijatoimisto
Juridiska byrå
Legal Services Office

Tukiryhmä
Gruppen för juridiskt stöd
Legal Support Group

Seurantaryhmä
Uppföljningsgruppen
Monitoring Group

Rahanpesuryhmä
Gruppen för penningtvätt
Money Laundering Group

Pääomamarkkinaosasto
Kapitalmarknadsavdelningen
Capital Markets Department

Sääntelytoimisto
Regleringsbyrå
Regulations Office

Ohjeet ja määräykset
Anvisningar och föreskrifter
Regulations and Guidelines

Lakiasiat
Juridiska ärenden
Legal Matters

Kansainväliset toimintayhteydet
Internationella kontakter
International Contacts

Valvontatoimisto
Tillsynsbyrå
Supervision Office

Sijoituspalveluyritykset
Värdepappersföretag
Investment Firms

Rahastoyhtiöt ja sijoitusrahastot
Fondbolag och
placeringsfonder
Management Companies and
Mutual Funds

Arvo-osuusjärjestelmä
Värdeandelssystemet
Book-entry System

Selvitystoiminta
Clearing och avveckling
Clearing and Settlement

Markkinatoimisto
Marknadsbyrå
Market Supervision Office

Markkinapaikat
Marknadsplatser
Marketplaces

Ensimarkkinat
Primärmarknad
Primary Markets

Jälkimarkkinat
Sekundärmarknad
Secondary Markets

Liikkeeseenlaskijoiden
tiedottaminen/esitteet
Emittentinformation/prospekt
Issuers' Disclosure
Requirements/Prospects

Tukitoimintojen osasto
Avdelningen för stödfunktioner
Support Services Department

Sisäiset palvelut
Interna tjänster
Internal Services

Toiminnan suunnittelu
Planering av verksamheten
Operations Planning

Kirjaamo ja rekisterit
Registratorskontoret och
register
Registry and Registers

Valvontamaksut
Tillsynsavgifter
Supervision Fees

Kansainvälinen koordinaatio
Internationell koordinering
International Affairs
Coordination

Viestintä
Kommunikation
Communications

Tietojärjestelmätoimisto
Byrå för informationssystem
Information Systems Office

Suunnittelu ja ylläpito
Planering och underhåll
Planning and Maintenance

Mikrotukipalvelut
PC-stöd
PC Support

**Tilinpäätös- ja
vakavaraisuusasiain toimisto**
Byrå för redovisnings- och
kapitaltäckningsärenden
Financial Statements/Solvency
Office

Tilinpäätösasiat
Bokslutsärenden
Financial Statements

Vakavaraisuusasiat
Kapitaltäckningsärenden
Solvency Matters

Lainsäädännön muutokset

Luottolaitostoiminnasta 30.12.1993 annettuun lakiin tehtiin vuoden 1996 aikana useita muutoksia. Heinäkuun alussa voimaan tulleilla muutoksilla vahvistettiin talletuspankkien yksinoikeutta talletus-sanan käyttöön tuotenimenä ja markkinoinnissa. Kuukautta myöhemmin tuli voimaan joukko muutoksia, joilla saatettiin voimaan luottolaitoksia koskeva sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annettu direktiivi. Pankkijärjestelmän ulkopuoliset valuuttavaihtokonttorit tulivat sääntelyn piiriin: sääntelyllä on tarkoitus estää rahoitusjärjestelmän käyttäminen rahanpesutarkoituksiin. Lisäksi säädöksillä mahdollistettiin luottolaitoksen asiakkaan sitoumuksia koskevien tietojen aikaisempaa laajempi luovuttaminen luottotietorekisteriin.

Loppuvuodesta voimaan tulleilla muutoksilla lakia vielä muutettiin tavoitteena luottolaitosten valvonnan tehostaminen. Lakiin lisättiin ns. BCCI-direktiivin mukaisesti merkittävän sidonnaisuuden käsite sekä toimiluvan myöntämisen edellytys, jonka mukaan toimiluvan saajan pääkonttorin on sijaittava Suomessa.

Lakia ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa täsmennettiin 1.8.1996 voimaan tulleilla muutoksilla. Ne koskivat Euroopan talousalueelta Suomeen sivukonttorin perustavalle tai muutoin Suomessa palveluita tarjoavalle luotto- tai rahoituslaitokselle asetettavia vaatimuksia.

Osuuspankkilakia muutettiin 1.8.1996 voimaan tulleella lainmuutoksella, jossa otettiin Suomen lainsäädäntöön säännökset Euroopan unionin luottolaitosdirektiivien mukaisesta yhteisvastuuseen perustuvasta osuuspankkien yhteenliittymästä. Sen mukaan toistensa puolesta yhteisvastuussa olevia luotto-

Ändringar i lagstiftningen

Kreditinstitutslagen av den 30 december 1993 ändrades flera gånger under 1996. Genom de ändringar som trädde i kraft den 1 juli fastställdes depositionsbankernas ensamrätt att använda ordet deposition i produktnamn och marknadsföring. Genom ett antal ändringar en månad senare genomfördes EU-direktivet om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut. Regleringen utsträcktes att gälla också valutaväxlingskontor som står utanför banksystemet: regleringen syftar till att förhindra att det finansiella systemet utnyttjas för penningtvätt. Dessutom fick kreditinstituten möjlighet att till kreditupplysningsregistret lämna uppgifter om kundernas skuldförbindelser i större utsträckning än hittills.

I slutet av året ändrades lagen ytterligare för att effektivisera tillsynen av kreditinstituten. I överensstämmelse med det s.k. BCCI-direktivet infördes i lagen begreppet betydande bindning och som villkor för koncession att sökanden har sitt huvudkontor i Finland.

Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland preciseras genom ändringar som trädde i kraft den 1 augusti. Ändringarna gällde rätten för kreditinstitut eller finansiella institut med hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet att i Finland inrätta filial eller annars tillhandahålla tjänster.

Andelsbankslagen ändrades den 1 augusti. I finsk lag intogs då bestämmelser om en sammanslutning av andelsbanker som är baserad på solidariskt ansvar och som står i överensstämmelse med Europeiska unionens kreditinstitutsdirektiv. Enligt lagändringen skall de kreditinstitut som har ett solidariskt ansvar för varandra och som förenas av att höra till ett centralinstitut inte direkt omfattas av vissa bestämmelser som gäller enskilda kreditinstitut. Enligt lag är centralinstitutet skyldigt att ge

Legislative changes

The **Credit Institutions Act** of 30 December 1993 was amended several times in 1996. The amendments that entered into force at the beginning of July reinforced the exclusive rights of deposit banks to use the word 'deposit' as a product name and for marketing purposes. A number of amendments that implement (in respect of credit institutions) the Directive on the Capital Adequacy of Investment Firms and Credit Institutions came into force in early August. Currency exchange offices operating outside the banking system became subject to supervision; the aim is to preclude use of the financial system for money laundering. Moreover, the provisions enabled more extensive disclosure to credit registers of data on credit institutions' customer commitments.

The Credit Institutions Act was further amended with effect at yearend so as to intensify the supervision of credit institutions. In accord with the so-called BCCI Directive, the act was extended to include the concept of 'close links' and the requirement that the head office of an authorized institution be located in Finland.

The **Act on Foreign Credit and Financial Institutions in Finland** was given more precision by amendments effective 1 August 1996. These amendments concerned requirements applicable to credit and financial institutions authorized in countries belonging to the European Economic Area regarding the establishment of branches or other provision of services in Finland.

The **Cooperative Bank Act** was amended with effect from 1 August 1996 so as to incorporate in Finnish legislation provisions concerning a cooperative bank group based on joint and several liability, as defined in EU directives on credit institutions. Accordingly, credit institutions operating under joint

laitoksia, jotka kuuluvat niitä yhdistävään keskusyhteisöön, eivät sellaisinaan koske tietyt luottolaitoskohtaiset säännökset. Yhteenliittymän keskusyhteisölä on lain mukaan velvollisuus antaa ohjeita jäsenluottolaitoksilleen niiden maksuvalmiuden, vakavaraisuuden ja riskienhallinnan turvaamiseksi sekä velvollisuus valvoa niiden toimintaa. Eduskunta edellytti, että ennen kuin valtiovarainministeriö vahvistaa keskusyhteisön säännöt, ministeriön on saatava Rahoitustarkastukselta lausunto, että keskusyhteisön riskienhallinta on järjestetty Rahoitustarkastuksen hyväksymällä tavalla, että Rahoitustarkastus on antanut luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 §:ssä tarkoitetun selvityksen keskusyhteisön omistajista ja hallintoehdoista ja että Rahoitustarkastus on varmistunut siitä, että keskusyhteisöä tullaan johtamaan ammattitaitoisesti sekä terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti.

Laki sijoituspalveluyrityksistä tuli voimaan 1.8.1996. Siinä pantiin pääasiallisesti täytäntöön neuvoston direktiivi sijoituspalvelujen tarjoamisesta arvopaperimarkkinoilla. Muidenkin sijoituspalvelujen kuin arvopaperinvälityksen ammattimainen tarjoaminen säädettiin luvanvaraiseksi. Tällaisia palveluja ovat omaisuudenhoito, arvopaperikaupinta, markkinatakaus, emissiotakaus ja emission järjestäminen. Toimiluvan ehtoiksi asetettiin mm. riittävä perustamispääoma (harjoitetun toiminnan mukaan 1 tai 5 milj. markkaa) sekä laissa ja Rahoitustarkastuksen määräyksissä tarkemmin määritelty vakavaraisuus. Laki sisältää lisäksi keskeiset säännökset sijoituspalveluyrityksen riskien hallinnasta ja raportoinnista. Lisäksi laissa säännellään mm. toimiluvan edellytyksistä ja ehdoista, sanktioista, sallituista sijoitus- ja oheispalveluista, omistajien ilmoitusvelvollisuudesta, asiakkaan tunnistamisvelvoitteesta sekä asiakasvarojen erillisyydestä.

Arvopaperinvälitysliikkeistä annettu laki, joka ei soveltamisalaltaan vastannut sijoituspalveludirektiiviä, kumottiin lailla sijoituspalveluyrityksistä.

Arvopaperimarkkinalakiin ja lakiin kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä tehtiin 1.8.1996 voimaan tulleilla laeilla muutoksia, joilla

medlemskreditinstituten anvisningar för deras verksamhet i syfte att trygga likviditeten, soliditeten och riskkontrollen samt att utöva tillsyn över deras verksamhet. Riksdagen förutsatte att finansministeriet fastställer stadgarna för centralinstitutet först efter att av Finansinspektionen ha inhämtat ett utlåtande om att institutets riskhantering är upplagd på ett godkänt sätt, att Finansinspektionen yttrar sig enligt 10 § kreditinstitutslagen om ägarna till institutet och personerna i dess förvaltning samt att Finansinspektionen försäkrat sig om att institutet kommer att ledas med kompetens och enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Lagen om värdepappersföretag trädde i kraft den 1 augusti och genom den infördes i huvudsak rådets direktiv om investeringstjänster inom värdepappersområdet. Även andra investeringstjänster än yrkesmässig fondkommission blev tillståndspliktiga. Sådana tjänster är egendomsförvaltning, värdepappershandel, marknadsgarantörrelse, emissionsgarantier och emissionsarrangemang. Som villkor för tillståndet sattes bl.a. en minimigräns för startkapitalet (1 eller 5 miljoner mark beroende på verksamheten) samt en kapitaltäckning som närmare specificeras i lagen och i Finansinspektionens föreskrifter. Lagen innehåller också de centrala bestämmelserna om värdepappersföretagens riskhantering och riskrapportering. Andra frågor som regleras i lagen är bl.a. förutsättningar och villkor för tillstånd, sanktioner, tillåtna investering- och sidotjänster, ägarnas rapporteringsskyldighet, krav på identifiering av kunder och avskiljande av kundmedel.

Lagen om värdepappersförmedlingsrörelse, som till sin räckvidd inte motsvarade direktivet om investeringstjänster, upphävdes genom lagen om värdepappersföretag.

Värdepappersmarknadslagen och lagen om handel med standardiserade optioner och terminer ändrades den 1 augusti så att utvecklingen på värdepappers- och derivatmarknaden samt marknadsparterna och marknadens arbetssätt bättre blir beaktade. Ändringarna gällde framför allt den offentliga handeln med värdepapper och fondbörsverksamhet, och genom dem uppfylldes en del av de krav som ställts i direktivet om invester-

and several liability that are pooled under a central body are not as such subject to certain regulations governing credit institutions. The central body of the group is legally obliged to issue guidelines to member credit institutions for the purpose of ensuring their liquidity, solvency and risk management and is responsible for their supervision. Parliament required that, prior to approving the rules of the central body, the Ministry of Finance should obtain confirmation from the Financial Supervision Authority that the risk management of the central body has been organized in a manner acceptable to the FSA; that the FSA has issued a report on the owners and management of the central body in accord with section 10 of the Credit Institutions Act; and that the FSA has ascertained that the central body will be professionally managed in accord with sound and prudent business practices.

The **Investment Firms Act**, which became effective 1 August 1996, mainly implemented the Council Directive on Investment Services in the Securities Field. As prescribed in the Act, professional provision of investment services, is subject to authorization. These services comprise securities broking, asset management, securities trading, market making, underwriting and placing of issues. The preconditions set for obtaining authorization include inter alia adequate initial capital (depending on type of business, FIM 1–5 mill.) and an adequate solvency ratio as defined more precisely in the law and in regulations issued by the FSA. In addition, the Act contains basic provisions on investment firms' risk management and reporting. There are also provisions in the Act concerning inter alia authorization requirements and conditions, sanctions, permissible investment and support services, owners' duty of disclosure, obligation to verify customers' identity and segregation of customer funds.

The **Securities Broking Firms Act**, which did not correspond to the investment services directive in terms of its scope, was abrogated by the Investment Firms Act.

The **Securities Markets Act** and the **Act on Trading in Standardized Options and Futures** were amended with effect from 1 August 1996. The amend-

varmistettiin, että arvopaperi- ja johdannaismarkkinoiden kehitys sekä markkinoiden osapuolet ja toimintatavat saadaan entistä paremmin otetuksi huomioon. Muutokset koskivat pääosin arvopaperien julkista kaupankäyntiä ja arvopaperipörssitoimintaa, ja niillä pantiin täytäntöön sijoituspalveludirektiivin sisältyviä vaatimuksia. Arvopaperimarkkinalakiin tehdyillä muutoksilla täsmennettiin lisäksi sisäpiirin ilmoitusvelvollisuutta koskevia säännöksiä, mm. mahdollistettiin automatisoitu ilmoitusmenettely, sekä kumottiin arvopaperimarkkinalaissa ollut lyhyen kaupan kieltö eli ns. kuuden kuukauden sääntö. Myös arvopaperikauppojen raportointiin tehtiin raportointivelvollisuutta laajentavia muutoksia.

Laki ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa tuli voimaan 1.8.1996, ja sillä turvattiin ETA-valtiossa toimiluvan saaneen ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen mahdollisuus tarjota sijoituspalvelua Suomessa kotivaltiostaan käsin.

Lakiin arvo-osuusjärjestelmästä ja lakiin arvo-osuustileistä tehtiin loppuvuodesta 1996 tarvittavat muutokset kansallisen arvopaperikeskuksen perustamisen mahdollistamiseksi. Arvopaperikeskuksen tarkoituksena on tarjota valtiolle, keskuspankille ja markkinaosapuolille keskitetysti arvo-osuuksien käsittelyn ja kauppaselvityksen peruspalvelut. Nämä muutokset tulivat voimaan 1.1.1997.

Sijoitusrahastolakiin tehtiin muutoksia Euroopan yhteisöjen sijoitusrahastodirektiivin pakottavien säännösten täytäntöönpanon täsmenämiseksi ja täydentämiseksi sekä eräiden kansallisten tarpeiden huomioon ottamiseksi. Näitä muutoksia olivat mm. rahastoyhtiön mahdollisuus päättää enimmäispääoman määräästä, käyttää arvopapereiden lainaus- ja takaisinostosopimuksia sijoitusrahastojen sijoitustoiminnassa, mahdollisuudet sijoitusrahastojen sulautumiseen, jakautumiseen ja luovuttamiseen sekä rahastoyhtiön mahdollisuus käyttää ulkopuolisia hallinnointi- ja neuvontapalveluita. Samassa yhteydessä sijoitusrahastoille asetettiin 10 milj. markan vähimmäispääoman ja 50 osuudenomistajan vähimmäismäärää koskeva vaatimus. Muutokset tulivat voimaan 1.8.1996.

ingstjänster. Genom ändringarna i värdepappersmarknadslagen preciserades också bestämmelserna om insynsställning och anmälningsskyldigheten i anslutning till den, bl.a. infördes möjlighet till automatiserade anmälningsrutiner, och s.k. sexmånadersregeln slopades. Dessutom utvidgades rapporteringsskyldigheten i fråga om avslut i värdepapper.

Lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland trädde i kraft den 1 augusti. Utländska värdepappersföretag som har erhållit auktorisation i en annan EES-stat fick genom lagen möjlighet att tillhandahålla investeringstjänster i Finland från hemlandet.

Lagarna om värdeandelssystemet och värdeandelskonton ändrades i slutet av året till behövliga delar för att möjliggöra att en nationell värdepapperscentral upprättas. Värdepapperscentralen skall tillhandahålla staten, centralbanken och marknadsparterna centraliserade bastjänster vid hantering och clearing av värdeandelar. Lagändringarna trädde i kraft den 1 januari 1997.

Lagen om placeringsfonder preciseras och kompletteras i fråga om tillämpningen av de tvingande och valbara bestämmelserna i EG:s direktiv om fondföretag samt utgående från nationella behov. Ändringarna gällde bl.a. möjligheten för fondbolaget att självt bestämma sitt maximikapital, att i fondernas placeringsverksamhet använda värdepappersrelaterade låne- och återköpsavtal, att fusionera, dela upp och överlåta fonder samt att anlita utomstående förvaltnings- och konsulttjänster. Samtidigt infördes kravet att placeringsfonden skall ha ett minimikapital på 10 miljoner mark och minst 50 andelsägare. Lagändringarna trädde i kraft den 1 augusti.

ments ensured closer scrutiny of developments in the securities and derivatives markets and market participants and their modes of operation. The main emphasis of the amendments was on public securities trade and stock exchange-related operations and on the implementation of requirements contained in the Investment Services Directive. The amendments to the Securities Markets Act also specified the provisions on insider disclosure requirements inter alia by enabling an automated reporting procedure and abrogated the prohibition on short-term trades – the so-called six-month rule – from the Securities Markets Act. The reporting requirement in connection with securities trades was also extended.

The **Act on Foreign Investment Firms' Right to Provide Investment Services in Finland** entered into force on 1 August 1996. The Act ensures the freedom of a foreign investment firm authorized in an EEA state to provide investment services in Finland from its home country.

Later in 1996 the necessary amendments for enabling the establishment of a national securities depository were made to the **Act on the Book Entry System** and the **Act on Book Entry Accounts**. The purpose of a national securities depository is to provide centralized basic services to the government, central bank and market participants in connection with the handling, clearing and settlement of book-entry securities. These amendments became effective 1 January 1997.

The **Mutual Funds Act** was amended so as to specify and supplement the mandatory and optional provisions of the EC Council Directive on Undertakings for Collective Investment in Transferable securities (UCITS) and to take into account certain national needs. Such amendments concerned inter alia the right of a management company to determine the amount of its maximum capital; to engage in securities lending and repurchase agreements in respect of mutual fund investment activities; to merge, split up or dissolve mutual funds; and to use external management and consulting services. In this connection, a minimum capital requirement of FIM 10 million and a minimum requirement of 50 unit holders were imposed on mutual

Rahoitustarkastuslain säännöstä valvontamaksuvelvollisista muutettiin määrämällä maksuvelvollisiksi valvottavien lisäksi myös liikkeeseenlaskijat ja valuutanvaihtokonttorit. Valvonnan tehostamiseen tähtäävän muutoksen yhteydessä lakiin lisättiin säännös, joka velvoittaa valvottavana olevan yhteisön tilintarkastajan ilmoittamaan Rahoitustarkastukselle sellaisista seikoista ja päätöksistä, jotka hän saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja joiden voidaan katsoa vaarantavan valvottavan toiminnan jatkumisen tai johtavan tilinpäätöksen vahvistamista koskevan kielteisen lausunnon esittämiseen.

Talletuspankkien taloudellisen tilan kehitys

Talouden myönteinen kehitys jatkui vuonna 1996. Talouden kasvua pitivät yllä vienti ja kotimainen kulutus, mutta työllisyyden paraneminen jäi kuitenkin vähäiseksi. Luottojen kysyntä pysyi edelleen vaimeana. Suuryritykset neuvottelivat uudet ehdot valuuttamääräiselle rahoitukselleen ja lyhensivät runsaasti kotimaisista pankeista hankittuja valuuttamääräisiä luottojaan. Markkaluotot sen sijaan kasvoivat, mikä johtui ennen kaikkea asuntoluottojen kysynnän elpymisestä vuoden jälkipuoliskolla. Pankkien talletukset supistui, ja varoja siirtyi henki- ja eläkevakuutuksiin sekä sijoitusrahastoihin.

Pankkien kannattavuus ja vakavaraisuus

Pankkien kannattavuus oli vuonna 1996 huomattavasti parempi kuin edellisenä vuonna. Kannattavuuden paraneminen johtui pääasiassa arvopaperikaupan tuloksen kohentumisesta ja luotto- ja takaustappioiden supistumisesta.

Kotimaisten talletuspankkien liikevoitto oli yhteensä 1,9 mrd. markkaa. Edellisvuotisesta liikevoitto parani yhteensä 4,7 mrd. markkaa. Tämä johtui pääasiassa siitä, että arvopaperikaupan tulos parani yhteensä 1,7 mrd. markkaa ja luotto- ja takaustappiot vähenivät lähes puolella 3,2 mrd. markkaan. Edellisen vuoden liiketappio oli 2,8 mrd.

Lagen om finansinspektionen ändrades så att även emittenter och valutaväxlingskontor utöver tillsynsobjekten blev skyldiga att betala en tillsynsavgift. I samband med en ändring som syftade till att effektivisera tillsynen infördes en bestämmelse som förpliktar tillsynsobjektens revisorer att till Finansinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som de under sina revisionsuppdrag har fått kännedom om och som kan anses äventyra tillsynsobjektens fortsatta verksamhet eller leda till utlåtanden som inte tillstyrker att boksluten fastställs.

Depositionsbankernas finansiella utveckling

Den ekonomiska utvecklingen var fortsatt gynnsam under 1996. Tillväxten bars upp av exporten och den inhemska efterfrågan, men sysselsättningen förbättrades dock inte nämnvärt. Kredit- efterfrågan var fortfarande svag. Storföretagen förhandlade sig till nya villkor för sin finansiering i utländsk valuta och amorterade en stor del av sina valutalån från finländska banker. Krediterna i mark ökade däremot, framför allt till följd av den stigande efterfrågan på bostadslån under andra halvåret. Bankdepositionerna minskade, och pengar överfördes till liv- och pensionsförsäkringar och placeringsfonder.

Bankernas lönsamhet och kapitaltäckning

Bankernas lönsamhet steg avsevärt från året innan, framför allt till följd av ökade netton från värdepappershandeln och minskade kredit- och garantiförluster.

För 1996 redovisade de finländska depositionsbankerna sammanlagt en rörelsevinst på 1,9 miljarder mark. Resultatet hade därmed förbättrats med 4,7 miljarder mark från året innan, vilket i huvudsak berodde på det ökade värdepappershandelsnettot på 1,7 miljarder mark och nästan halverade kredit- och garantiförluster på 3,2 miljarder mark. Föregående år hade bankerna gjort en rörelseförlust på 2,8 miljarder mark,

and funds. The amendments became effective 1 August 1996.

A provision on liability to pay supervision fees as laid down in the *Act on the Financial Supervision Authority* was amended by extending the payment liability beyond supervised entities, to cover issuers and currency exchange offices. In connection with the amendment aimed at intensification of supervision, the Act was supplemented with a provision obliging the auditor of a supervised entity to inform the FSA of circumstances and decisions that come to his knowledge in the discharge of his duties which can be considered to jeopardize the continuation of the supervised entity's operations or cause non-approval of its annual accounts.

Deposit banks' financial performance

Favourable economic developments continued in 1996. Economic growth was buoyed by exports and domestic consumption, but employment improved only slightly. Sluggish credit demand continued. Large companies renegotiated their terms for foreign currency borrowing and made substantial repayments on foreign currency loans from domestic banks. By contrast, markka loans expanded, due mainly to a recovery in the demand for housing loans in the latter half of the year. Bank deposits contracted, as funds were shifted into life and pension insurance schemes and mutual funds.

Banks' profitability and solvency

Banks' profitability in 1996 was notably better than in the previous year. The improvement resulted mainly from higher income from securities trade and lower loan and guarantee losses.

The operating profits of domestic deposit banks totalled FIM 1.9 billion, which was FIM 4.7 billion more than in 1995. This resulted mainly from a FIM 1.7 billion increase in income from securities trade and a reduction by almost 50 per cent in loan and guarantee losses, to FIM 3.2 billion. The previous year's operating losses were FIM 2.8 billion, of which the bulk derived from one-off

Kotimaisten talletuspankkien tuloslaskelman pääerät 1991–1996 (mrd. mk)
 Huvudposterna i de inhemska depositionsbankernas resultaträkning 1991–1996 (mrd. mk)
 Key Data on Finnish Deposit Banks 1991–1996 (bill. FIM)

Liikepankeista konsernitiedot • För affärsbankerna koncernuppgifter • Consolidated figures for commercial banks.

Kaikki pankit yhteensä	1991	1992 *	1993 *	1994 *	1995 *	1996 *	Alla banker totalt	All deposit banks
Rahoituskate	13.9	10.7	13	13.7	12.4	11.1	Finansnetto	Income from financial operations
Muut tuotot	10.3	9.5	9.7	8.6	8.2	10.4	Övriga intäkter	Other income
Tuotot yhteensä	24.2	20.2	22.7	22.3	20.6	21.5	Intäkter totalt	Total income
Muut kulut	18.7	14.9	15.3	16.4	15.5	14.3	Övriga kostnader	Expenses
Poistot	2.7	1.9	1.9	1.5	1.7	2.1	Avskrivningar	Depreciation
Tulos ennen luotto- ja takaustappioita	2.8	3.4	5.5	4.4	3.4	5.1	Resultat före kredit- och garantiförluster	Profit before loan and guarantee losses
Luotto- ja takaustappiot	7.6	14	14.7	11.2	6.2	3.2	Kredit- och garantiförluster	Loan and guarantee losses
Liikevoitto/-tappio	-4.8	-10.6	-9.2	-6.8	-2.8	1.9	Rörelsevinst/-förlust	Operating profit before extraordinary items and taxes
Kustannustehokkuus							Kostnadseffektivitet	Cost-effectiveness
– Ennen luotto- ja takaustappioita	1.13	1.21	1.32	1.24	1.2	1.31	– Före kredit- och garantiförluster	– Before loan and guarantee losses
– Luottotappioiden jälkeen	0.83	0.66	0.71	0.77	0.88	1.09	– Efter kreditförluster	– After loan losses
Taseen loppusumma	801.6	688.9	726.8	667.8	616.6	601.5	Balansomslutning	Total assets
Järjestämättömät saamiset, netto			35.9	25.4	19.6	12.3	Oreglerade fordringar, netto	Nonperforming assets, net
Vakavaraisuus, % (BIS / LLL)	9.7	10.7	10.7	11.7	11.5	11.8	Kapitaltäckning, % (BIS/kred. inst. lagen)	Solvency, % (BIS, Credit Instit. Act)
– liikepankit							– affärsbankerna	– commercial banks
Riskipainotetut saamiset ja vastuut	430.6	404.7	391.1	328.6	286.1	297.3	Riskvägda fordringar och ansvarsförbindelser	Risk-weighted assets and liabilities
Vakavaraisuus, % (LLL)			10.7	11.7	12	12.3	Kapitaltäckning, % (kred.inst.lagen)	Solvency, % (Credit Instit. Act)
– kaikki pankit							– alla banker	– all banks
Riskipainotetut saamiset ja vastuut			488.5	419.5	371.7	380.4	Riskvägda fordringar och ansvarsförbindelser	Risk-weighted assets and liabilities

* pl./exkl./excl. omaisuudenhoitoyhtiö/ egendomsförvaltningsbolaget / asset management company Arsenal

markkaa, mistä suurin osa aiheutui Uunitas Oy:n ja Kansallis-Osake-Pankin fuusion yhteydessä tehdyistä kertaluonteisista tappiokirjauksista.

Liiketuloksen parantumisesta huolimatta pankkien rahoituskate pieneni edelleen selvästi vuoden 1996 aikana. Rahoituskatteen väheneminen aiheutui suurelta osin vähäisestä luotonkysynnästä sekä anto- ja otollainauksen välisen korkomarginaalin supistumisesta. Pankkien kustannusleikkaukset jatkuivat vuoden aikana, mutta kustannustehokkuus oli edelleen varsin heikko verrattuna esimerkiksi ruotsalaisiin pankkeihin.

Pankkien tulos ennen luotto- ja takaustappioita eli niin sanottu peruskannattavuus oli yhteensä 5,1 mrd. markkaa, mikä oli 1,7 mrd. markkaa parempi kuin vuonna 1995.

Pankkien vakavaraisuus oli vuoden 1996 lopussa 12,3 %. Vakavaraisuus oli hieman parempi kuin vuotta aikaisemmin. Ensisijaisten omien varojen suhde riskipainotettuihin saamisiin oli 8,2 %

som till största delen bestod av förlustredovisningar av engångskaraktär i samband med fusionen mellan Uunitas Ab och Kansallis-Osake-Pankki.

Trots förbättrade rörelseresultat fortsatte bankernas finansnetton att sjunka 1996. Orsaken låg till stor del i den obetydliga kreditefterfrågan och krympande räntemarginaler mellan in- och utlåningen. Bankerna fortsatte med kostnadsaneringen, men jämfört till exempel med bankerna i Sverige var kostnadseffektiviteten alltfjämt låg.

Bankernas resultat före kredit- och garantiförluster, dvs. den s.k. primära lönsamheten, uppgick totalt till 5,1 miljarder mark, vilket var 1,7 miljarder mark mer än 1995.

Bankernas kapitaltäckning låg vid slutet av 1996 på 12,3 % och var därmed något bättre än året innan. Den primära kapitalbasen utgjorde 8,2 % av riskvägda fordringar och hade således gått upp något från föregående årsskifte. Knappt 2 % var effekten på kapitaltäckningen av

items connected with the merger of Uunitas Oy and Kansallis-Osake-Pankki.

Despite improved operating results, banks' income from financial operations continued to decrease substantially in the course of 1996. This was largely due to sluggish credit demand and a narrowing of the margin between lending and funding rates. Cost cutting at the banks continued, but cost efficiency was still very poor compared eg to Swedish banks.

Bank's profits before loan and guarantee losses, ie their core profitability, totalled FIM 5.1 billion, up FIM 1.7 billion compared to 1995.

The banks' solvency ratio stood at 12.3 per cent at the end of 1996, which was somewhat better than a year earlier. The ratio of Tier I capital to risk-weighted assets was 8.2 per cent, reflecting a slight improvement from the end of 1995. The impact on bank solvency of government capital certificates issued to ward off a credit crunch was some 2 per cent.

Talletuspankkien vakavaraisuus luottolaitoslain (LLL) mukaan 1995 ja 1996
 Depositionsbankernas kapitaltäckning enligt kreditinstitutslagen 1995 och 1996
 Solvency of Finnish Deposit Banks According to the Credit Institutions Act, 1995 and 1996

Liikepankeista konsernitiedot • För affärsbankerna koncernuppgifter • Consolidated figures for commercial banks

	1996	1995		
Ensisijaiset omat varat, mrd. mk	31.2	29.1	Primärt kapital (mrd. mk)	Tier I capital (bill. FIM)
– josta VM:n yleinen pääomatuki v.1992	6.6	6.6	– inkl. finansministeriets allmänna kapitalstöd 1992	– incl. general support granted by Ministry of Finance in 1992
Toissijaiset omat varat, mrd. mk	16.8	16.7	Supplementärt kapital (mrd. mk)	Additional own funds (bill. FIM)
Vähennyserät, mrd. mk	-1.9	-1.3	Avdragsposter (mrd. mk)	Deductions (bill. FIM)
Markkinariskien kattamiseksi luettavat erät	0.8		Utvidgad del av total kapitalbas för att täcka marknadsrisker	Items for covering market risks
Omat varat yhteensä, mrd. mk	46.9	44.5	Total kapitalbas (mrd. mk)	Total own funds (bill. FIM)
Riskipainotetut saamiset, mrd. mk	380.4	371.7	Riskvägda fordringar (mrd. mk)	Risk-weighted assets (bill. FIM)
Vakavaraisuussuhde (LLL), %	12.3	12	Kapitaltäckning (kred.inst.lagen), %	Solvency ratio (Credit Instits. Act), %
Ensisijaiset omat varat / riskipainotetut saamiset, %	8.2	7.9	Primärt kapital / riskvägda fordringar, %	Tier I capital / risk-weighted assets, %

eli hieman suurempi kuin vuoden 1995 lopussa. Luottolaman torjumiseksi myönnettyjen valtion pääomatodistusten vaikutus pankkien vakavaraisuuteen oli vajaat 2 %.

Vaikka vakavaraisuus on kunnossa, pankkien on syytä edelleen parantaa kannattavuuttaan ja vakavaraisuuttaan riittävän tappiopuskurin saamiseksi.

Tase ja taseen ulkopuolisten erien rakenne

Pankkien taserakenteet muuttuivat lievästi. Yhteenlasketut taseet pienenevät vuoden aikana 15 mrd. markalla lähes 602 mrd. markkaan.

Luottokanta pieneni runsaalla 7 mrd. markalla 305 mrd. markkaan. Luottojen osuus pankkien taseesta on edelleen 51 %. Saamistodistusten määrä pieneni yli 11 mrd. markalla 102 mrd. markkaan ja niiden osuus taseesta oli 17 %.

Taseiden supistuessa yleiseen liikkeesen lasketut velkakirjat vähenivät lähes 10 mrd. markalla 90 mrd. markkaan. Velat luottolaitoksille ja keskuspankeille kasvoivat 8 mrd. markalla 94 mrd. markkaan. Velat yleisölle ja julkisyhteisöille supistuivat 13 mrd. markalla 329 mrd. markkaan, mutta olivat edelleen 55 % taseesta.

de kapitalbevis som tecknats av staten för att avvärja en kreditkris.

Trots att kapitaltäckningen fyller måttet bör bankerna ytterligare höja sin lönsamhet och kapitaltäckning så att en tillräcklig förlustbuffert bildas.

Balansräkning och poster utanför balansräkningen

Bankernas balansräkningar förändrades något till sin struktur. Sammanlagt under året minskade balansomslutningen i bankerna med 15 miljarder mark till strax under 602 miljarder mark.

Krediterna gick ned med drygt 7 miljarder mark till 305 miljarder mark. Av bankernas balansomslutning utgjorde de ännu 51 %. Fordringsbevisen sjönk med mer än 11 miljarder mark till 102 miljarder mark, vilket motsvarade 17 % av balansomslutningen.

Med krympande balansomslutningar minskade skuldebrevens emitterade till allmänheten med inemot 10 miljarder mark till 90 miljarder mark, medan skulderna till kreditinstitut och centralbanker steg med 8 miljarder mark till 94 miljarder mark. Skulderna till allmänheten och offentliga samfund sjönk med 13 miljarder mark till 329 miljarder mark men utgjorde fortfarande 55 % av balansomslutningen.

Although banks' solvency is on a sound footing, they still need to enhance their profitability and capital base in order to achieve an adequate buffer for future losses.

Structure of banks' balance sheets and off-balance sheet items

There were minor changes in the structure of banks' balance sheets. The aggregate balance sheet diminished during the year under review by FIM 15 billion, to close to FIM 602 billion.

Outstanding lending decreased by just over FIM 7 billion, to FIM 305 billion, but still accounted for 51 per cent of the combined balance sheet total. Debt security holdings recorded a decline of more than FIM 11 billion, to FIM 102 billion, which represented 17 per cent of the balance sheet total.

The outstanding amount of debt securities issued to the public declined by almost FIM 10 billion, to FIM 90 billion. Liabilities to credit institutions and central banks increased by FIM 8 billion, to FIM 94 billion. Liabilities to the public and to public sector entities contracted by FIM 13 billion, to FIM 329 billion, but still accounted for 55 per cent of the balance sheet total.

Talletuspankkien taseet 31.12.1996
 Depositionsbankernas balansräkningar 31.12.1996
 Balance Sheets of Finnish Deposit Banks 31 Dec 1996

Vastaavaa / Aktiva / Assets (mrd.mk / mrd. mk / bill. FIM)

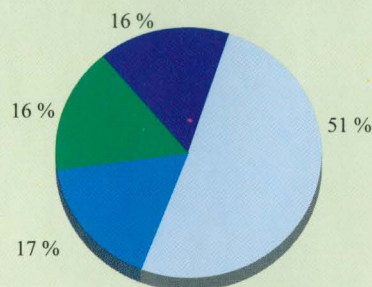
	1996	%	1995	%		
Saamiset luottolaitoksilta ja keskuspankeilta	97.0	16	78.9	13	Fordringar på kreditinstitut och centralbanker	Claims on credit institutions and central banks
Saamiset yleisöltä ja julkisyhteisöiltä	305.4	51	312.7	51	Fordringar på allmänheten och offentliga samfund	Claims on the public and public sector entities
Saamistodistukset	102.2	17	113.6	18	Fordringsbevis	Debt security holdings
Muut	96.9	16	111.4	18	Övriga	Other
Yhteensä	601.5	100	616.6	100	Sammanlagt	Total

Vastattavaa / Passiva / Liabilities (mrd.mk / mrd. mk / bill. FIM)

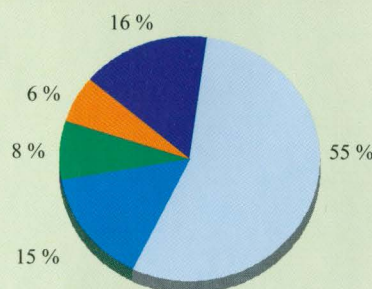
	1996	%	1995	%		
Velat luottolaitoksille ja keskuspankeille	94.4	16	86.2	14	Skulder till kreditinstitut och centralbanker	Liabilities to credit institutions and central banks
Velat yleisölle ja julkisyhteisöille	328.8	55	341.5	55	Skulder till allmänheten och offentliga samfund	Liabilities to the public and public sector entities
Yleiseen liikkeeseen lasketut velkakirjat	89.7	15	99.4	16	Skuldebrev emitterade för allmänheten	Debt securities issued to the public
Muu vieras pääoma	54.0	8	57.2	10	Övrigt främmande kapital	Other liabilities
Oma pääoma ja varaukset	34.6	6	32.3	5	Eget kapital och reserver	Own funds and reserves
Yhteensä	601.5	100	616.6	100	Sammanlagt	Total

Kuvio/Figur/Chart 1.

Vastaavaa/Aktiva/Assets

Vastattavaa/Passiva/Liabilities

Taseen ulkopuoliset erät

Liikepankkien myöntämät takaukset ja muut luottositoumukset olivat vuoden 1996 lopussa yhteensä 133 mrd. markkaa. Määrä oli 7 % pienempi kuin edellisenä vuonna. Pankkien myöntämien takausten määrä väheni eniten eli 22 %. Sen sijaan luottositoumukset alkoivat lisääntyä ja kasvoivat vuoden aikana 8 %.

Pankkien johdannaissopimusten nimellisarvo vuoden 1996 lopussa oli 3 570 mrd. markkaa. Sopimusten nimellisarvo lisääntyi vuoden aikana 70 %.

Pankkien johdannaissopimuksista 80 % oli korkojohdannaisia, 19 % valuuttajohdannaisia ja 1 % osake- tai indeksijohdannaisia. Edellisvuotiseen verrattuna korkojohdannaisten suhteellinen osuus kasvoi ja valuuttajohdannaisten pieneni. Viiden suurimman johdannaissopimuksella kauppa käyvän pankin yhteenlaskettu markkinaosuus oli 99 %. Ulkomaisten pankkien Suomessa sijaitsevien sivukonttoreiden markkinaosuus oli 21 %, mikä oli hieman pienempi kuin edellisen vuoden lopussa.

Pankkien johdannaissopimusten luotovasta-arvo oli vuoden lopussa 35 mrd.

Poster utanför balansräkningen

Affärsbankernas garantier och kreditlöften uppgick vid slutet av 1996 till totalt 133 miljarder mark, vilket var 7 % mindre än året innan. Garantierna minskade mest, dvs. med 22 %, medan kreditlöften ökade; uppgången under året var 8 %.

Vid slutet av 1996 var det nominella värdet av bankernas derivatkontrakt 3 570 miljarder mark och hade därmed ökat med 70 % från föregående årskifte.

Av derivatkontrakten utgjorde 80 % räntederivat, 19 % valutaderivat och 1 % aktie- eller indexderivat. Jämfört med året innan ökade andelen räntederivat, medan valutaderivatens minskade. De fem största banker som handlar i derivatkontrakt svarade sammanlagt för en marknadsandel på 99 %. Utländska bankers filialer i Finland hade en marknadsandel på 21 %, vilket var något mindre än vid utgången av 1995.

Kreditmotvärdet av de finländska bankernas derivatkontrakt uppgick vid slutet av 1996 till 35 miljarder mark, vilket är 9 miljarder mark högre än

Off-balance sheet items

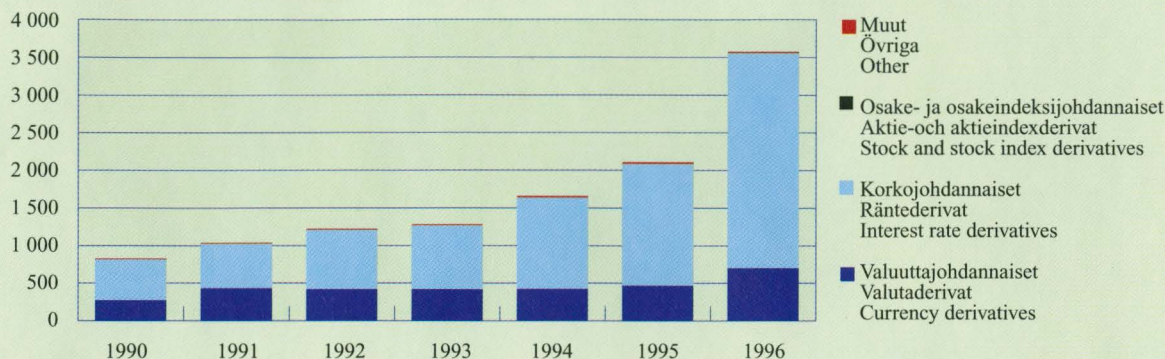
At the end of 1996 commercial banks' guarantees and other credit commitments totalled FIM 133 billion, which was 7 per cent lower than the year-earlier figure. The outstanding amount of bank-issued guarantees decreased most, by 22 per cent. In contrast, credit commitments trended upward, increasing by 8 per cent during the year under review.

The nominal value of banks' outstanding derivative contracts stood at FIM 3 570 billion at the end of 1996, up FIM 70 per cent on the previous year.

Of the banks' derivative contracts, 80 per cent were interest rate derivatives, 19 per cent currency derivatives and 1 per cent stock or index derivatives. Compared to the previous year, the relative share of interest rate derivatives increased and that of currency derivatives decreased. The combined market share of the five largest operators in derivatives was 99 per cent. Foreign banks' branches operating in Finland accounted for 21 per cent of all derivative contracts entered into, ie somewhat less than at the end of 1995.

Kuvio/Figur/Chart 2.

Talletuspankkien johdannaissopimusten nimellisarvo (mrd. mk) *
 Det nominella värdet av depositionsbankernas derivatkontrakt (mrd. mk) *
 Deposit Banks' Derivative Contracts (bill. FIM) *

* ml. ulkomaisten pankkien sivukonttorit Suomessa.
 inkl. utländska bankers filialer i Finland.
 incl. branches of foreign banks in Finland.

markkaa. Summa on 9 mrd. markkaa suurempi kuin edellisellä vuonna. Johdannaissopimusten luottovastavaston perusteella lasketaan myös johdannaissopimusten luottoriskin pääomavaatimus.

Riskinotto

Rahoitustarkastus arvioi pankkien riskinottoa suhteessa niiden tuloksen ja vakavaraisuuden osoittamaan riskinkantokykyyn. Arvionti perustuu Rahoitustarkastukselle toimitettaviin raportteihin ja pankeissa tehtyihin tarkastuksiin. Pankkitoiminnan riskit voidaan jakaa luottoriskiin, rahoitusriskiin, korkoriskiin, valuuttakurssiriskiin sekä toiminnalliseen ja strategiseen riskiin. Oleellinen osa riskiarviota on myös selvittää pankkien tuloksen herkkyyden taloudellisen kehityksen muutoksille. Talouden suhdannetilä vaikuttaa luottoriskiin ja pankkien tuloksetekomahdollisuuksiin. Korkojen ja valuuttakurssien muutokset vaikuttavat pankkien avointen riskipositioiden kautta korkokatteeseen ja valuutanvaihdon tuottoihin.

föregående år. Utgående från kreditmotvärdet beräknas även kapitalkravet för kreditrisken i derivatkontrakt.

Risktagande

Finansinspektionen bedömer bankernas risktagning i relation till den förmåga de enligt resultat och kapitaltäckning har att bära risker. Analysen baseras på inlämnade rapporter och inspektioner i bankerna. Riskerna i bankverksamheten kan indelas i kredit-, likviditets-, ränte- och valutakursrisker samt i operativa och strategiska risker. En väsentlig del av riskprövningen består i att utreda hur känsligt bankernas resultat är för förändringar i den ekonomiska utvecklingen. Kreditrisken och bankernas intjäningsförmåga påverkas av konjunkturerna, och via bankernas öppna riskpositioner har förändringar i räntor och valutakurser effekter på räntenetton och intäkter från valutahandeln.

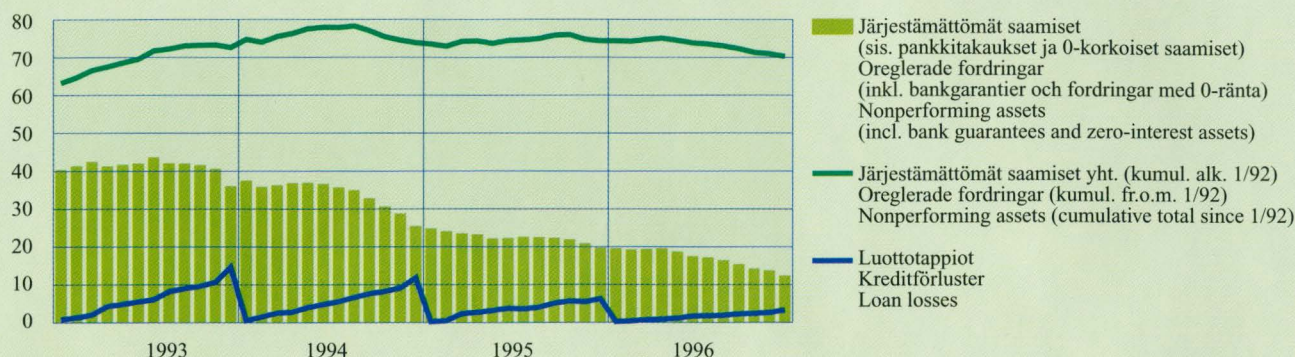
The credit-equivalent amount of banks' derivative contracts totalled FIM 35 billion at yearend, which reflected an increase of FIM 9 billion from a year ago. The credit-equivalent amount of derivative contracts is also used to calculate the capital adequacy requirement on the credit risk of derivative contracts.

Risk taking

The Financial Supervision Authority assesses banks' risk taking in relation to risk-bearing capacity as indicated by financial results and solvency. Such assessment is effected on the basis of reports submitted to the FSA and on-site inspections of banks. The risks connected with banking operations can be divided into the following categories: credit risk, liquidity risk, interest rate risk, exchange rate risk and operating risk and strategic risk. An essential part of risk evaluation is to examine the sensitivity of banks' financial results to changes in economic conditions. Economic conditions affect credit risk and banks' earnings prospects. Changes in interest rates and

Kuvio/Figur/Chart 3.

Talletuspankkien* järjestämättömät saamiset ja luottotappiot 1/93–12/96 (mrd. mk)
 Depositionsbankernas* oreglerade fordringar och kreditförluster 1/93–12/96 (mrd. mk)
 Deposit Banks'* Nonperforming Assets and Loan Losses 1/93–12/96 (bill. FIM)

* pl./exkl./excl. Siltapankki, Suomen Säästöpankki – SSP sekä/och/and Arsenal

Luottoriski

Pankkien asiakkaiden velanhoito-ongelmien helpottuminen heijastui edelleen pankkien kannattavuuteen mm. luottotappioiden vähenemisenä. Bruttomääräisesti talletuspankkien konsernit kirjasioivat luottotappioita 3,2 mrd. markkaa vuonna 1996 eli 2,9 mrd. markkaa vähemmän kuin vuonna 1995. Vuonna 1996 konsernien luottotappiot olivat 0,8 % niiden luottokannan ja pankkitakausten yhteismäärästä, kun ne vuonna 1995 olivat 1,5 %.

Vuoden 1996 lopussa talletuspankkien konsernien järjestämättömät saamiset olivat yhteensä 12,3 mrd. markkaa.

Asiakkaiden velanhoidokkyvyn paraneminen näkyi myös järjestämättömien saamisten vähenemisenä. Vuoden aikana järjestämättömien saamisten kokonaismäärä supistui 7,4 mrd. markkaa eli 38 %. Talletuspankkien konsernien järjestämättömien saamisten osuus luottokannan ja pankkitakausten määrästä oli vuoden lopussa 3,1 %. Vuoden jälkipuoliskolla järjestämättömät saamiset vähenivät kuukausittain selvästi enemmän kuin luottotappioita oli kirjattu.

Yritysten vastuista pankeille oli 4,1 % järjestämättöminä ja kotitalouksien vastuista noin 2,8 %. Pankeille ongelmallisina toimiala oli edelleen rakennustoiminta, vaikka sen aiheuttama kannattavuusrasitus pienentyi. Pankkien

Kreditrisk

Bankkundernas förbättrade skuldbetalningsförmåga avspeglades i bankernas lönsamhet bl.a. genom minskade kreditförluster. För 1996 redovisade depositionsbankernas koncerner kreditförluster till ett belopp av 3,2 miljarder mark, vilket var 2,9 miljarder mark mindre än året innan. Kreditförlusterna utgjorde 0,8 % av summa utelöpande krediter och garantier, mot 1,5 % 1995.

Vid utgången av 1996 uppgick depositionsbankskoncernernas oreglerade fordringar till 12,3 miljarder mark.

Också nedgången i oreglerade fordringar återspeglade kundernas förbättrade skuldbetalningsförmåga. Den oreglerade stocken minskade under året med 7,4 miljarder mark, dvs. med 38 %. Av summa utelöpande krediter och garantier vid årets slut utgjorde de oreglerade fordringarna 3,1 %. Under andra halvåret minskade de per månad klart mer än redovisade kreditförluster.

Oreglerade var 4,1 % av företagens åtaganden och 2,8 % av hushållens. Den bransch som fortfarande gav bankerna mest problem vara byggnadsverksamheten, även om den belastade bankernas lönsamhet mindre än tidigare. Av bankernas fordringar på byggsektorn var 9,3 % oreglerade, mot 12,5 % ett år tidigare.

Förutom kreditförluster och oreglerade fordringar hade bankerna lågförrän-

exchange rates affect banks' net interest income and earnings from foreign exchange dealing via their open positions.

Credit risk

The easing of bank customers' debt servicing problems continued to be reflected in bank profitability inter alia via reduced loan losses. In 1996 deposit bank groups booked loan losses to the value of FIM 3.2 billion, ie FIM 2.9 billion less than in 1995. These loan losses accounted for 0.8 per cent of the stock of bank lending and bank guarantees, compared to 1.5 per cent in 1995.

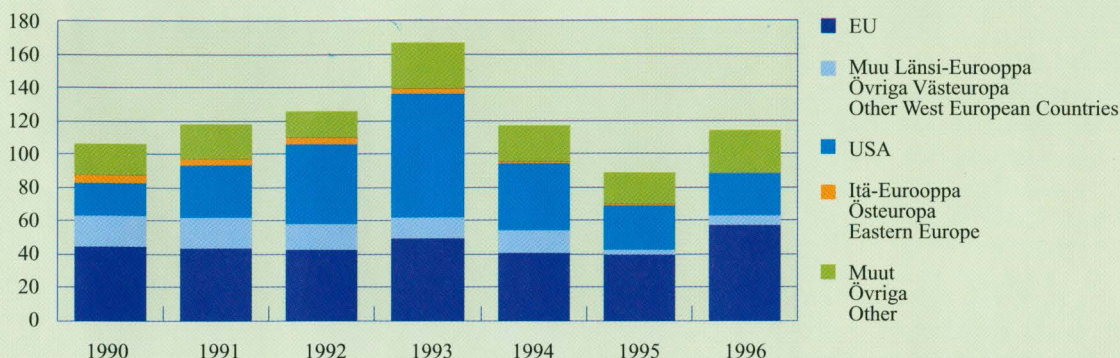
At the end of 1996 deposit bank groups' nonperforming assets totalled FIM 12.3 billion.

The improvement in customers' debt servicing capability was also reflected in the contraction of nonperforming assets. During the year under review, the total amount of nonperforming assets was reduced by FIM 7.4 billion or 38 per cent. Deposit bank groups' nonperforming assets accounted for 3.1 per cent of the stock of lending and bank guarantees at yearend. In the latter half of the year, nonperforming assets decreased month to month by clearly more than recorded loan losses.

Of corporate liabilities to banks, 4.1 per cent were nonperforming and of household liabilities about 2.8 per cent.

Kuvio/Figur/Chart 4.

Pankkikonsernien ulkomaiset saamiset (mrd. mk)
Bankkoncernernas utländska fordringar (mrd. mk)
Banking Groups' External Claims (bill. FIM)

saamisista rakennusalalta on 9,3 % järjestämättöminä, kun vuosi sitten osuus oli vielä 12,5 %.

Pankkien kannattavuutta rasittavat luottotappioiden ja järjestämättömien saamisten lisäksi huonotuottoiset lainat ja sijoitukset. Näitä, selvästi alle markkinakoron tuottavia lainoja ja sijoituksia oli vuoden 1996 lopussa selvästi enemmän kuin järjestämättömiä saamisista eli 23,9 mrd. markkaa. Korkotason lasku kuitenkin vähensi järjestämättömien saamisten ja huonotuottoisten lainojen ja sijoitusten pankeille aiheuttamaa kustannusvaikutusta.

Maariskin hallinta on osa pankkien luottoriskinhallintaa. Pankkien ulkomaiset saamiset kasvoivat vuoden 1996 aikana 25 % ja olivat vuoden lopussa 114 mrd. markkaa. Määrä on 26 mrd. markkaa suurempi kuin vuotta aiemmin. Ulkomaisten saamisten kokonaismäärä oli vuoden 1996 lopussa jokseenkin sama kuin vuonna 1991.

Pankkien kaikista ulkomaisista saamisista suurin osa on lyhytaikaisia interbanktalletuksia. Pitkäaikaisten luottojen tai muiden sijoitusten osuus oli vain noin 2 %. Ulkomaisten saamisten määrän kasvu tapahtui pääosin Euroopan alueella. Vähäistä saamisten kasvua tapahtui lisäksi Singaporen ja muun Asian alueella.

tande lån och placeringar som drog ned lönsamheten ytterligare. Sådana lån och placeringar, med en avkastning långt under marknadsräntan, fanns vid slutet av 1996 till ett värde av 23,9 miljarder mark, vilket klart överstiger den oreglerade volymen. Kostnadseffekten av de oreglerade och lågförräntande tillgångarna minskades dock av stigande räntor.

Länderrisken hanteras som en del av kreditrisken. Bankernas utländska fordringar ökade under 1996 med 25 % och uppgick vid slutet av året till 114 miljarder mark, vilket var 26 miljarder mark mer än året innan. Den utestående volymen vid slutet av 1996 var ungefär lika stor som 1991.

Av bankernas utländska fordringar består merparten av kortfristiga interbankdepositioner. Andelen långfristiga krediter och andra placeringar var ca 2 %. Fordringarna ökade i huvudsak inom Europa, men en viss uppgång förekom också i Singapore och övriga Asien.

Construction was still the most troublesome sector for the banks, although the related burden on bank profitability diminished. Of banks' claims on the sector, 9.3 per cent were nonperforming, compared to as much as 12.5 a year earlier.

Apart from loan losses and nonperforming assets, low-yield loans and investments constituted a strain on banks' profitability. At the end of 1996 the outstanding amount of these items with yields well below market yields was distinctly higher than that of nonperforming assets, ie FIM 23.9 billion. The fall in interest rates did however reduce the cost effects on banks of nonperforming assets and low-yield loans and investments.

Management of country risks is a part of banks' credit risk management. Banks' external claims expanded by 25 per cent in 1996 and stood at FIM 114 billion at yearend, reflecting an increase of FIM 26 billion over the previous year. The total amount of external claims at the end of 1996 was at the same level as in 1991.

The bulk of the banks' external claims is composed of short-term interbank deposits. The portion of long-term lending or other investment was only about 2 per cent. Most of the growth in external claims was in respect to Europe and also to a minor extent Singapore and other Asian countries.

Rahoitusriski

Pankkien rahoitusasema oli vuonna 1996 hyvä. Rahoituksen rakenteessa tapahtui siirtymää määräaikaista veloista yleisölle ja julkisyhteisöille vaadittaessa maksettaviin velkoihin yleisölle ja julkisyhteisöille samalla kun erä kokonaisuudessaan supistui. Ulkomaan valuutan määräisten luottojen kysynnän heikentyessä edelleen vuonna 1996 ovat pankit kuolettaneet ulkomaisia joukko-velkakirjalainojaan. Pankkien valuuttamääräinen maksuvalmius oli vuonna 1996 ajoittain jonkin verran heikompi kuin edellisenä vuonna.

Pankkien rahoituksen maturiteettirakenne muuttui: maturiteetit lyhenivät loppuvuotta kohti ja ovat keskimäärin hieman lyhyempiä kuin vuonna 1995. Velat yleisölle ja julkisyhteisöille -erän supistuminen ja siirtymä määräaikaista talletuksista vaadittaessa maksettaviin tileihin lyhensivät velkojen maturiteettia. Toinen maturiteettia lyhentänyt tekijä oli ulkomaisten joukkovelkakirjalainojen määrän supistuminen ja osittainen korvautuminen kotimaisilla yleiseen liikkeeseen lasketuilla velkakirjoilla, lähinnä sijoitustodistuksilla. Vuoden 1996 aikana kuukaudessa erääntyvien velkojen osuus kaikista veloista oli keskimäärin 34 %, kun se vuonna 1995 oli 33 %. Puolessa vuodessa erääntyvien velkojen osuus pysyi ennallaan ja oli keskimäärin 61 % kaikista veloista. Laskelmissa oletetaan, että 30 % vaadittaessa maksettavista talletuksista eräänny kuukaudessa.

Maturiteettiepätasapainona laskettu rahoitusvaje kasvoi suhteessa pankkien velkoihin vuonna 1996. Kasvu ajoittuu vuoden jälkimmäiselle puoliskolle. Yhden kuukauden rahoitusvajeen osuus pankkien veloista vaihteli keskimäärin välillä 3–8 %, kun se edellisenä vuonna oli ollut 2–4 %. Vastaavasti kuuden kuukauden maturiteettiepätasapaino vaihteli välillä 4–7 %, kun vaihteluväli edellisenä vuonna oli 4–8 %.

Korkoriski

Korkoriskiseurannalla pyritään mittaamaan pankkien tuloksen herkkyyttä korkojen muutoksiin sekä korkoriskipositi-on suhdetta pankin riskinkantokykyyn. Korkoriskiä mitataan saamisten ja velkojen maturiteettiepätasapainosta syntyvällä tuloriskillä ja luovutettavaksi

Likviditeettiriski

Bankernas finansiella ställning var 1996 god. Strukturellt försköts finansieringen från tidsbunden inlåning från allmänheten och offentliga samfund till skulder betalbara vid anfordran, samtidigt som posten i sin helhet minskade. I takt med vikande efterfrågan på valutakrediter amorterade bankerna sina utländska masskuldebrevslån. Banksektorns likviditet i utländsk valuta var 1996 något sämre än året innan.

Bankfinansieringens maturitetsstruktur förändrades: mot slutet av året förkortades löptiderna och i genomsnitt var de något kortare än under 1995. Detta var en följd av att skulderna till allmänheten och offentliga samfund sjönk och försköts från tidsbundna depositioner till avistakonton. En annan bidragande faktor var att de utländska masskuldebrevslånen minskade och delvis ersattes med inhemska, främst bankcertifikat. Skulderna i maturiteten en månad utgjorde i genomsnitt 34 % av skuldstocken, mot ca 33 % året innan. Andelen skulder med en löptid på sex månader var oförändrad, dvs. i genomsnitt 61 %. Beräkningen baserades på antagandet att 30 % av avistadepositionerna förfaller till betalning inom en månad.

Finansieringsunderskottet, uttryckt som en "mismatch" på grund av olika löptider på inlåning och utlåning, ökade under andra halvåret 1996. För en månad var det i genomsnitt 3–8 % av skulderna, mot 2–4 % föregående år. På motsvarande sätt varierade mismatchen för maturiteten sex månader mellan 4 och 7 %, medan den 1995 hade legat mellan 4 och 8 %.

Ränterisk

Syftet med ränteriskuppföljningen är att mäta hur känsligt bankernas resultat är för ränteförändringar. Också ränteriskpositionen i relation till förmågan att bära risker analyseras. Ränterisken mäts som inkomstrisk till följd av mismatchen i löptiderna på fordringar och skulder samt som en investeringsrisk förknippad med fordringsbevisen i tradingportföljen.

I bankernas balansräkningar är maturiteten eller räntebindningstiden för utlåningen i regel längre än för inlåningen. Med en sådan balansräkningsstruktur leder en ränteuppgång till förluster och

Liquidity risk

The banks' liquidity position was good in 1996. There was a change in the liquidity structure in respect of liabilities to the public and public sector entities, away from fixed-term liabilities toward demand liabilities, while these liabilities as a whole contracted. With a continuing weakening of the demand for foreign currency-denominated loans in 1996, the banks have been redeeming their bonds held by nonresidents. The banks' foreign currency-denominated liquidity was in 1996 at times somewhat weaker than in 1995.

The maturity structure of bank funding shortened toward yearend and was on average somewhat shorter than in 1995. Contributing to this were the contraction of liabilities to the public and public sector entities and the shift away from fixed-term deposits toward sight deposits. Another factor which shortened the maturity structure was a reduction in the amount of bonds held by nonresidents and their partial replacement by debt issues to the domestic public, notably certificates of deposit. In the course of 1996 liabilities with a remaining maturity of a month or less represented on average 34 per cent of total liabilities, as compared to 33 per cent in 1995. For six-month maturities, the share remained unchanged, accounting on average for 61 per cent of total liabilities. This calculation is based on the assumption that 30 per cent of sight deposits fall due and payable within one month.

The maturity-mismatch-weighted financing spread expanded in relation to the banks' total liabilities in 1996. The increase took place in the latter half of the year. In the one-month category, the maturity mismatch varied on average from 3 to 8 per cent of banks' total liabilities as compared to 2–4 per cent in 1995. The corresponding mismatch for the six-month maturity category varied from 4 to 7 per cent as compared to 4–8 per cent in 1995.

Interest rate risk

The purpose of interest rate risk monitoring is to measure the sensitivity of banks' earnings to changes in interest rates and banks' interest risk position in relation to risk-bearing capacity. Interest rate risk is measured by the income risk

Talletuspankkien korkoriski Depositionsbankernas ränterisk Deposit Banks' Interest Rate Risk

Korkojen yhden prosenttiyksikön nousun vaikutus (milj. mk)
Effekten av en ränteuppgång på en procentenhet (milj. mk)
Effect of a one percentage point rise in interest rates (bill. FIM)

	31.12.96	31.12.95	Bankerna totalt	Deposit banks, total
Pankit yhteensä			Bankerna totalt	Deposit banks, total
Tuloriski korkojen noustessa			Inkomstrisk vid ränteuppgång	Income risk as interest rates rise:
a) avista-talletukset uudelleen hinnoitellaan välittömästi	-950	-800	a) avistadepositionerna prissätts omedelbart	a) sight deposits repriced immediately
b) avista-talletukset ja niiden korot säilyvät muuttumattomina koko tarkasteluperiodin	750	700	b) avistadepositionerna och räntorna på dem förblir oförändrade under hela ränteperioden	b) sight deposits and related interest remain unchanged throughout period under review
c) avista-talletuksista noin 45% eräänäyty välittömästi	0	0	c) av avistadepositionerna förfaller ca 45% omedelbart	c) about 45% of sight deposits mature immediately
Luovutettavaksi tarkoitettujen arvopapereiden arvomuutos korkojen noustessa			Värdetförändring av värdepapperen i tradingportföljen vid en ränteuppgång	Change in the value of trading securities as interest rates rise
lyhytaikaiset arvopaperit	-70	-90	kortfristiga värdepapper	short-term securities
joukkovelkakirjat	-390	-430	masskuldebrev	bonds
investointiriski yhteensä	-460	-520	investeringsrisk totalt	total investment risk
tuloriski (a) + investointiriski	-1 410	-1 320	inkomstrisk (a) + investeringsrisk	income risk (a) + investment risk
Rahoituskate	10 940	12 010	Finansnetto	Net interest income
Korkoriski % rahoituskatteesta	13 %	11 %	Ränterisk i % av finansnettot	Interest rate risk as per cent of net interest income

Korkoherkkyys korkosidonnaisuuksittain yhden prosenttiyksikön koron nousulle (milj. mk)
Räntekänslighet enligt räntebindning vid en ränteuppgång på en procentenhet (milj. mk)
Sensitivity to a one percentage point rise in interest rates by interest rate linkage (bill. FIM)

	50	-170	Grundräntebundna poster	Linked to the Bank of Finland's base rate
Peruskorkoiset erät	50	-170	Grundräntebundna poster	Linked to the Bank of Finland's base rate
Primekorkoiset erät	270	170	Primräntebundna poster	Linked to prime rates
Heliborkorkoiset erät	470	130	Poster bundna vid helibor	Linked to HELIBOR rates
Avistatalletukset	-1 700	-1 400	Avistadepositioner	Sight deposits
Ei luovutettavaksi tarkoitettut joukkovelkakirjat	-950	-1 000	Masskuldebrev investmentportföljen	Bonds held for investment purposes

Pankit ovat vuoden 1996 aikana pienentäneet investointiriskiään vähentämällä sijoituksiaan lyhytaikaisiin arvopapereihin ja joukkovelkakirjoihin. Pankkien korkoherkkyys prime- ja heliborkorkojen muutoksille on kasvanut peruskorkoisten erien merkityksen vähennyttyä.

Under 1996 reducerade bankerna sin investeringsrisk genom att minska sina placeringar i kortfristiga värdepapper och masskuldebrev. Bankerna blev känsligare för förändringar i prim- och heliborräntorna allteftersom grundräntebindningen förlorade i betydelse.

Banks reduced their investment risk in 1996 by reducing their investments in short-term securities and bonds. Banks' sensitivity to changes in prime and HELIBOR rates has increased as base rate linked items have declined in importance.

tarkoitettujen saamistodistusten investointiriskillä.

Yleensä pankkien taserakenteessa antolainauksen maturiteetti tai uudelleenhinnoitteluperiodi on pitempi kuin ottolainauksen. Tällaisessa taserakenteessa korkojen nousu tuottaa pankeille tappiota ja korkojen lasku vastaavasti voittoa.

Suomessa avistatalletusten korot määrättyvät osittain hallinnollisin päätöksin. Tallettajien käyttäytyminen on lisäksi osoittautunut varsin joustamattomaksi korkojen muuttuessa. Tämän vuoksi korkoriskiä on arvioitu erilaisin oletuksin tallettajien käyttäytymisestä sekä markkinakoron muutosten vaikutuksista avistatalletusten korkoihin. Koska avistatalletusten osuus pankkien

en räntenedgång till vinster för bankerna.

I Finland bestäms räntorna på avistadepositioner delvis genom administrativa beslut. Kunderna har dessutom visat föga flexibilitet i fråga om ränteförändringar. Ränterisken har därför beräknats med olika antaganden om dels kundernas beteende, dels effekterna av marknadsränteförändringar på avistadepositionsräntorna. Eftersom avistadepositionernas andel av bankernas balansomslutningar är avsevärd har också antagandena om dem mycket stor betydelse vid bedömningen av ränterisken.

Inkomstrisken visar vilken effekt ränteförändringar har på finansieringen av underskottet för de korta maturiteterna i balansräkningen eller på placeringen av

that arises as a result of maturity mismatches between assets and liabilities and the investment risk inherent in trading securities.

Normally in banks' balance sheets, the maturity or repricing period for loans is longer than for deposits. Given such an asset/liability maturity structure, a rise in interest rates causes losses to banks whereas a fall in interest rates generates profits.

In Finland interest rates payable on sight deposits are partly determined by administrative decisions. Moreover, depositor behaviour has proved to be quite unresponsive to changes in interest rates. For this reason, interest rate risk is estimated on the basis of different assumptions regarding depositor behaviour and

taseista on varsin merkittävä, on niitä koskevilla oletamuksillakin erittäin suuri vaikutus korkoriskiarvioon.

Tuloriski osoittaa, mikä vaikutus korkojen muutoksilla on koko taseen alle vuoden pituisen alijäämän rahoittamiseen ja ylijäämän sijoittamiseen vuoden aikana raportointihetkestä eteenpäin. Ali- tai ylijäämä on laskettu maturiteetti- luokittain saamisten ja velkojen sekä taseen ulkopuolisten sitoumusten koron- tarkistus- tai erääntymisajankohtien erotuksena.

Korkojen yhden prosenttiyksikön nousu tuottaisi pankeille vuoden 1996 tilanteen mukaan 950 milj. markkaa tap- piota, jos oletetaan, että myös yleisön avistatalletusten korot muuttuvat välittö- mästi. Jos oletetaan, että korkojen muut- tuessa avistatalletusten korot pysyvät ennallaan, korkojen yhden prosenttiyksikön nousu parantaisi pankkien tulosta 750 milj. markalla. Korkojen nousun vaikutus eliminoituisi, jos vajaassa puo- lessa (45 prosentissa) avistatalletuksista korot pysyisivät muuttumattomina. Korkojen yhden prosenttiyksikön lasku aiheuttaisi samansuuruiset, mutta päin- vastaiset vaikutukset.

Investointiriskillä tarkoitetaan vaihto- omaisuussalkun arvomuutosta korko- jen muuttuessa yhdellä prosenttiyksiköllä. Arvopapereiden markkina-arvot laskevat korkojen noustessa ja nousevat korkojen laskiessa. Korkovaikutus on laskettu erikseen lyhyille sijoitus- ja yritystodis- tuksille sekä valtion velkasitoumuksille ja pitkäaikaisille joukkovelkakirjoille.

Lyhyiden korkojen yhden prosent- tiyksikön nousun vaikutus pankkien luovutettavaksi tarkoitettujen arvopaperei- den markkina-arvoon olisi yhteensä 70 milj. markkaa. Pitkien korkojen vas- taava nousu pienentäisi luovutettavaksi tarkoitettujen joukkovelkakirjojen mark- kina-arvoa 390 milj. markkaa. Yhteen- laskettu markkina-arvon alennus olisi siten 460 milj. markkaa. Investointi- riskin osalta laskelmissa ei toistaiseksi ole voitu ottaa huomioon johdannaisilla tapahtuvaa suojausta, jonka vaikutus on mitä ilmeisimmin huomattava.

Korkoriskiä arvioitaessa otetaan huo- mioon tuloriskin ja investointiriskin *yhteisvaikutus*. Määrittelemällä kaikkien pankkien korkoriskiä samalla tavalla on mahdollista tunnistaa pankit, jotka ottavat suuren korkoriskin suhteessa

överskottet på ett år räknat från rappor- teringstidpunkten. Underskottet eller överskottet har beräknats för de olika maturiteterna som skillnaden mellan räntebindnings- eller förfallodagarna för fordringar, skulder och åtaganden utan- för balansräkningen.

En räntestegring på en procentenhet skulle 1996 ha genererat en förlust på 950 miljoner mark för bankerna förut- satt att också räntorna på allmänhetens avistadepositioner hade justerats ome- delbart. Om man antar att räntorna på avistadepositioner inte justerades vid en ränteförändring, skulle en räntestegring på en procentenhet ha förbättrat banker- nas resultat med 750 miljoner mark. Effekten av en ränteuppgång elimineras om räntorna på strax under hälften (45 %) av avistadepositionerna förblir oförändrade. En räntenedgång på en procentenhet har en lika stor men mot- satt effekt.

Med *investeringsrisk* avses värde- förändringen i tradingportföljen om rän- torna ändras med en procentenhet. Värdepapperens marknadsvärden sjun- ker när räntorna stiger och stiger när räntorna sjunker. Ränteeffekten har beräknats separat för korta bank- och företagscertifikat samt för statens skuld- förbindelser och långfristiga masskul- debrev.

En stegring i de korta räntorna med en procentenhet skulle minska mark- nadsvärdet av värdepapperen i banker- nas tradingportföljer med sammanlagt 70 miljoner mark. En motsvarande upp- gång i de långa räntorna skulle reducera marknadsvärdet av masskuldebrev i tradingportföljen med 390 miljoner mark. Sammantaget skulle marknadsvärdet gå ned med 460 miljoner mark. I fråga om investeringsrisken har det hit- tills inte varit möjligt att beakta den riskgardering som sker med derivat och vars effekt med största sannolikhet är betydande.

I ränteriskanalysen beaktas *samver- kan* mellan inkomstrisken och invester- ingsrisken. Genom att mäta alla bankers ränterisker med samma formel, kan man få reda på vilka banker som tar en stor ränterisk i relation till sin förmåga att bära risker. Som mått används den totala förlusten, som är summan av inkomst- och investeringsrisken vid en ränte- förändring på en procentenhet med anta-

the response of sight deposit rates to changes in market interest rates. As sight deposits represent a significant part of banks' balance sheets, these assump- tions have a major impact on the mea- surement of interest rate risk.

Income risk stems from the effects of possible changes in interest rates on the financing of a short-term (less than one- year) maturity deficiency for the total balance sheet or on the investment of an excess for one year, starting from the reporting date. For each maturity or repricing period, the deficiency or excess is calculated as the difference be- tween claims and liabilities plus the net off-balance sheet position.

With conditions prevailing as in 1996 and assuming that rates on sight deposits also change immediately, a one percent- age point rise in market interest rates would cause FIM 950 million in losses to banks. If, on the other hand, it is as- sumed that rates on sight deposits do not respond to changes in market interest rates, a one percentage point increase in market rates would increase banks' earnings by FIM 750 million. The entire effect of a rise in market interest rates would be eliminated if interest rates applicable to just under one-half (45 per cent) of sight deposits were to remain unchanged. A one percent- age point fall in market interest rates would result in effects of corre- sponding magnitude but in the opposite direction.

Investment risk refers to the effect of a one percentage point change in interest rates on the market value of trading assets. The market values of securities fall when interest rates rise and rise when interest rates fall. Interest rate effects have been calculated separately for short-term certificates of deposit, commercial paper and Treasury bills and for long-term bonds.

The effect of a one percentage point rise in short-term interest rates on the total market value of banks' trading secu- rities would be FIM 70 million; a corre- sponding rise in long-term rates would reduce the market value of bonds held for trading purposes by FIM 390 million. The combined reduction in market value would thus amount to FIM 460 million. In the calculation of investment risk, it has not yet been possible to take account

riskinkantokykyyn. Mittarina käytetään tuloriskin ja investointiriskin yhteenlaskettua tappioarviota, joka saadaan siten, että korot muuttuvat yhdellä prosenttiyksiköllä ja että avistatalletukset hinnoitellaan uudelleen välittömästi. Vuoden 1996 lopun tilanteessa näin laskettu korkoriski oli 13 % rahoituskatteesta eli hieman suurempi kuin vuonna 1995.

Korkojen muutosten vaikutusta on arvioitu myös *korkosidonaisuuksittain*. Tässä yksinkertaistetussa tarkastelussa pääpaino on tase-erien määrissä. Tällöin oletetaan, että pankkien taseen rakenne pysyy vuoden ajan muuttumattomana. Toisin sanoen myös mahdolliset erääntyvät erät pystytään uusimaan vastaavilla saamisilla ja veloilla.

Näillä oletamuksilla peruskorkoon sidottujen erien koron yhden prosenttiyksikön nousu kasvattaisi vuoden aikana pankkien rahoituskatetta 50 milj. markkaa. Pankkien omiin primekorkoihin sidottujen erien osalta yhden prosenttiyksikön koron nousu kasvattaisi pankkien rahoituskatetta 270 milj. markkaa. Heliborkorkojen yhden prosenttiyksikön nousu lisäisi pankkien rahoituskatetta 470 milj. markkaa. Suurin merkitys on kuitenkin avistatalletuksilla: talletuskorkojen prosenttiyksikön nousu heikentäisi pankkien korkokatetta noin 1,7 mrd. markkaa.

Pankit sijoittivat varojaan myös ns. *ei-luovutettavaksi tarkoitettuihin velkakirjoihin*. Nämä ovat yleensä pitkäaikaisia, kiinteäkorkoisia sijoituksia, jotka on tarkoitettu pidettäväksi laina-ajan loppuun. Näihin sisältyvä investointiriski, joka toteutuisi myyntitilanteessa, mikäli korko nousisi yhden prosenttiyksikön yli arvopapereiden hankintahetken korkotason, oli vuoden 1996 lopussa lähes 1 mrd. markkaa.

Pankit pienensivät vuoden 1996 alun ja lopun välisenä aikana investointiriskiään vähentämällä sijoituksiaan lyhytaikaisiin arvopapereihin ja joukkovelkakirjoihin. Pankkien herkkyys prime- ja heliborkorkojen muutoksille kasvoi peruskorkoisten erien merkityksen vähennyttyä.

Korkojen muutoksilla on välillisiä vaikutuksia myös luotonkysyntään, järjestämättömiin saamisiin, luottotappioihin, sijoitusten ja vakuuksien markkina-arvoihin sekä muihin seikkoihin, jotka heijastuvat pankkien tulokseen.

gandet att räntan på avistakontona justeras omedelbart. Vid slutet av 1996 utgjorde ränterisken för hela banksektorn 13 % av finansnettot och var därmed något större än 1995.

Effekten av ränteförändringar har uppskattats också *enligt räntebindning*. Denna förenklade analys är fokuserad på balansposterna. Antagandet är att bankernas balansräkningar inte förändras strukturellt under året, dvs. att också eventuella förfallande poster ersätts med motsvarande fordringar och skulder.

Enligt dessa antaganden skulle en stegring på en procentenhet i räntan på de grundräntebundna posterna under året öka bankernas finansnetto med 50 miljoner mark, medan en lika stor uppgång i räntan på de poster som är bundna till bankernas egna primräntor skulle öka bankernas finansnetto med 270 miljoner mark. En uppgång i heliborräntorna på en procentenhet skulle öka bankernas finansnetto med 470 miljoner mark. Störst skulle effekten emellertid vara på avistadepositionerna: en räntestegring på en procentenhet skulle försvaga bankernas räntenetto med ca 1,7 miljarder mark.

Bankerna hade också investerat i *masskuldebrev avsedda att stadigvarande innehas i rörelsen*. Dessa är i regel långfristiga placeringar med fast ränta och avsedda att innehas löptiden ut. Den investeringsrisk som ingår i dem och som skulle realiserar vid en försäljning uppgick vid slutet av 1996 till nästan en miljard mark beräknad enligt en ränta som ligger en procentenhet över räntan vid förvärvstidpunkten.

Bankerna reducerade under året sin investeringsrisk genom att minska sina placeringar i kortfristiga värdepapper och masskuldebrev. Bankerna blev känsligare för förändringar i prim- och heliborräntorna allteftersom grundräntebindningen förlorade i betydelse.

Ränteförändringarna påverkar också indirekt kreditefterfrågan, de oreglerade fordringarna, kreditförlusterna, investeringarnas och säkerheternas marknadsvärden samt andra omständigheter som avspeglas i bankernas resultat. I sista hand är det bankernas räntesyn och risktagningsstrategi som avgör hur känsliga deras resultat är för ränteförändringar.

of hedging via derivatives, which would clearly have a significant effect.

In assessing interest rate risk, account is taken of the *combined effect* of income risk and investment risk. Measuring the interest rate risk of all banks in the same manner makes it possible to identify those banks that incur large interest rate risks relative to risk-bearing capacity. The measure used is the estimated total loss from realized income and investment risk caused by a one percentage point rise in interest rates, assuming that sight deposits are repriced immediately. At the end of 1996 the interest rate risk calculated in this manner was 13 per cent of income from financial operations, ie slightly more than in 1995.

The effects of changes in interest rates are also estimated in terms of *interest rate linkage*. In this type of simplified analysis, the major emphasis is on amounts of balance sheet items. Accordingly, it is assumed that the banks' balance sheet structure remains unchanged for one year, ie that maturing items are replaced by corresponding assets or liabilities.

Based on these assumptions, a one percentage point rise in interest rates on base-rate-linked items would increase banks' annual income from financial operations by FIM 50 million, whereas a one percentage point rise in interest rates on items linked to banks' own prime rates would increase banks' income from financial operations by FIM 270 million. A one percentage point rise in HELIBOR rates would boost banks' income from financial operations by FIM 470 million. The most important impact would however be via sight deposits: a one percentage point rise in sight deposit rates would reduce banks' net interest income by some FIM 1.7 billion.

Banks' assets also include *bonds held for investment purposes*. These are normally long-term, fixed-rate investments intended to be held until maturity. The investment risk entailed in these bonds, which would be realized upon sale, amounted to almost FIM 1 billion at the end of 1996, assuming a one percentage point rise in interest rates from their level at the moment of acquisition.

During 1996 banks reduced their investment risks by reducing investments in short-term securities and bonds. Banks' sensitivity to changes in prime

Pankkien korkonäkemyks ja riskinottostrategia vaikuttavat viime kädessä siihen, kuinka herkkä pankin tulos on korkojen muutoksiin nähden.

Valuuttakurssiriski

Valuuttakurssien muutokset heijastuvat pankkien taseiden ja sitoumusten valuuttamääräisten erien kautta pankkien tulokseen. Valuuttamääräistä toimintaa harjoittavien luottolaitosten riskinottoa onkin rajoitettu asettamalla limiitit valuuttakurssien muutoksille alttiille avoimille valuuttapositioille. Suomen Pankki asetti limiitit vuoden 1995 loppuun saakka. Luottolaitostoinnista annetun lain muutoksen perusteella Rahoitustarkastus on asettanut limiitit vuoden 1996 alusta alkaen.

Valuuttaposiitiolimiiteillä rajataan pankkien valuuttakurssiriskin ottoa suhteessa niiden riskinkantokykyyn. Rahoitustarkastus on antanut määräyksen, jolla kaikkien valuuttamääräistä toimintaa harjoittavien suomalaisten luottolaitosten valuuttakurssiriskin ottoa on rajoitettu suhteessa omien varojen määrään. Valuuttaposiitiolimiitti ei rajoita pankkien valuuttamääräistä toimintaa, vaan limiitti rajaa valuuttakurssiriskiltä kattamatta jätettyä positiota.

Valuuttaposiitioon sisältyy avistaerien lisäksi taseen ulkopuoliset valuuttakurssiriskin vaikuttavat erät (kuvio 5). Pankeilla on ollut valuuttamääräistä velkaa kotimaan valuuttaa vastaan silloin, kun valuuttaposition kuvaaja on ollut nollalinjan alapuolella. Pankkien yhteenlaskettu, valuuttakurssien muutoksille altis avoin kokonaispositio ei ole ollut suuri, ja yksittäiset pankit ovat harvoin ylittäneet limiittirajoilleen. Valuuttakurssiriskin otto on ollut maltillista. Tämä on voitu todeta myös suurimpien pankkien omien riskienhallintajärjestelmien tuottamista raporteista, joilla valuuttaposiitioseurantaa on täydennetty.

Toiminnallinen ja strateginen riski

Toiminnallisella eli operationaalisella riskillä tarkoitetaan yleiseen toimintaan liittyviä riskejä. Näitä ovat mm. sisäisten valvontajärjestelmien pettäminen, ammattitaidon riittämättömyys, atk-järjestelmien puutteellisuus sekä mahdollinen petos tai muu rikos. Puutteet sisäisissä valvontajärjestelmissä ovat aiheuttaneet pankeille merkittäviä yksittäisiä

Valutakursriski

Valutakursförändringarna återspeglas i bankernas resultat genom balansposter och åtaganden i utländsk valuta. Risk-exponeringen hos kreditinstitut som bedriver valutaverksamhet har begränsats genom limiter för de valutapositioner som är känsliga för förändringar i valutakurserna. Fram till utgången av 1995 fastställdes limiterna av Finlands Bank. Genom en ändring av kreditinstitutslagen överfördes den rätten till Finansinspektionen den 1 januari 1996.

Med valutapositionslimiterna begränsas bankernas exponering för valutakursrisker i förhållande till deras förmåga att bära risker. Finansinspektionen har meddelat en föreskrift om begränsning av de valutakursrisker som finländska kreditinstitut som bedriver valutaverksamhet får ta i förhållande till sin kapitalbas. De limiter som fastställts för valutapositionen begränsar inte bankernas valutaverksamhet utan endast positioner som inte är skyddade mot valutakursrisker.

I valutapositionen ingår förutom avistaposterna också de poster utanför balansräkningen som påverkar valutakursrisken (figur 5). Bankerna har haft en valutaskuld gentemot mark då kurvan går under nollinjen. Deras sammanräknade öppna totalposition som är känslig för valutakursförändringar har inte varit stor, och enskilda banker har sällan ens nått upp till limiterna. Exponeringen för valutakursrisker har således varit måttfull. Det har också kunnat utläsas av bankernas egna riskhanteringsrapporter, som valutapositionsuppföljningen har kompletterats med.

Operativ och strategisk risk

Med operativ risk avses risker i den allmänna verksamheten. Sådana är t.ex. otillräckliga interna kontrollsystem, bristande kompetens, bristfälliga data-system samt eventuellt bedrägeri eller andra brott. Brister i bankernas interna kontrollsystem har orsakat bankerna betydande enskilda förluster. Finansinspektionen har sett bankernas riskhanteringssystem som ett viktigt område för sin inspektionsverksamhet.

Med strategisk risk avses en situation när banken inte har något uttalat mål för sin verksamhet eller när den valda strategin kan äventyra bankens kapital-

rates and HELIBOR rates increased in response to the diminishing role of base-rate-linked items.

Changes in interest rates also have indirect effects on credit demand, non-performing assets, loan losses, market values of investments and collateral and other factors which are reflected in banks' earnings. A bank's view on interest rates and its risk-taking strategy ultimately determine the sensitivity of its earnings to changes in interest rates.

Foreign exchange risk

Changes in foreign exchange rates are reflected in banks' operating results via currency positions in their balance sheets and other commitments. Risk taking by credit institutions that engage in foreign currency business is restricted by limits imposed on exchange-rate-sensitive open currency positions. These limits were set by the Bank of Finland up until the end of 1995. Under an amendment to the Credit Institutions Act, the FSA has set the limits since the beginning of 1996.

The currency position limits serve to restrict banks' currency risk taking relative to risk-bearing capacity. The FSA has issued a regulation restricting currency risk taking relative to own funds of all Finnish credit institutions engaged in foreign currency operations. The limits imposed on currency positions do not restrict banks' foreign currency operations but rather the size of positions not hedged against foreign exchange risk.

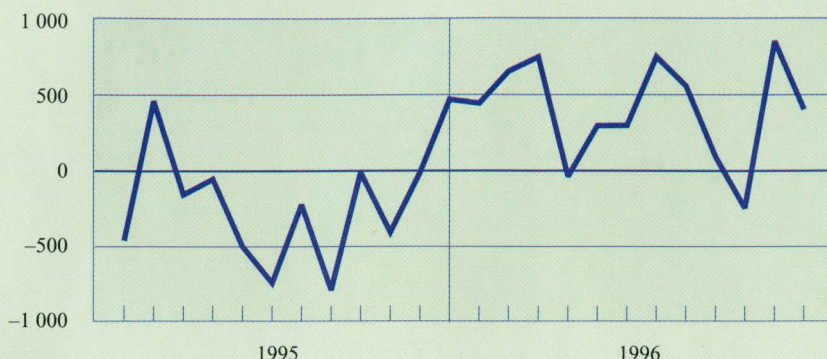
In addition to sight items, the currency position includes off-balance sheet items that influence foreign exchange risk (Chart 5). A currency position below zero indicates that the banks have foreign currency-denominated debt against the markka. The banks' combined exchange-rate-sensitive open position has not been large, and individual banks have seldom exceeded imposed limits. Banks have taken on only moderate foreign exchange rate risk. Further evidence of this is provided by reports generated by major banks' own risk management systems, which complement currency position monitoring.

Operating risk and strategic risk

Operating risk refers to risks arising from general operations. These include failure of internal monitoring systems,

Kuvio/Figur/Chart 5.

Pankkien valuuttaposition jakauma 1995–1996 (milj. mk)
Fördelningen av bankernas valutaposition 1995–1996 (milj. mk)
Distribution of Banks' Currency Position 1995–1996 (mill. FIM)

Kuukauden viimeisen päivän havainnot. Havaintojoukkona valuuttapankit loka-kuuhun 1996 asti, jonka jälkeen Suomen Pankin valuuttainterventioiden vastapuoliksi hyväksymät pankit.

Observationer på månadens sista dag. Avser valutabankerna fram till oktober 1996 och därefter de banker som av Finlands Bank godkänts som motparter vid valutainterventioner.

Observations on last day of month. Until October 1996, deposit banks; thereafter, banks approved by the Bank of Finland as counterparties in foreign exchange operations.

tappioita. Pankkien omien riskinhallintajärjestelmien tarkastus on ollut Rahoitustarkastuksen painopistealueena. Strateginen riski tarkoittaa tilannetta, jossa pankilla ei ole selvää tavoitetta toiminnalleen tai jossa valittu strategia voi vaarantaa pankin vakavaraisuuden tai toiminnallisen tuloksen. Riski on hyvin voimakkaasti kytketty pankin johtoon. Riskin hallinta edellyttää pitkän aikavälin strategiaa ja säännöllistä tavoitteiden ja keinojen arviointia. Tärkeää on rakentaa strategia siten, että sitä voidaan tarvittaessa muuttaa. Samoin strategisen riskin hallinta edellyttää varasuunnitelmaa yllättävien taloudessa, lainsäädännössä tai kansainvälisessä kanssakäymisessä tapahtuvien muutosten varalta.

Kehitys pääomamarkkinoilla

Rahoitusmarkkinoiden rakennemuutos voimistui vuonna 1996. Markkinoiden kehityksessä näkyi selvästi kaksi suuntausta. Ensimmäinen arvopaperimarkkinoiden suhteellinen merkitys Suomen rahoitusmarkkinoilla kasvoi, kun varallisuutta siirtyi talletuksista arvopapereihin ja vakuutus tuotteisiin. Toiseksi arvopaperimarkkinoiden kansainvälistyminen jatkui voimakkaana. Kilpailu kiristyi erityisesti arvopapereiden välityksessä.

täckning eller operativa resultat. Risken är mycket nära anknuten till bankens ledning. För hanteringen av denna risk krävs en långsiktig strategi och regelbunden utvärdering av mål och medel. Det är viktigt att strategin utformas så att den vid behov kan ändras. Likaså kräver hanteringen av den strategiska risken en reservplan i händelse av oväntade förändringar i ekonomin, i lagstiftningen eller i det internationella samarbetet.

Utvecklingen på kapitalmarknaden

Strukturömvandlingen på finansmarknaden blev allt intensivare 1996. Utvecklingen präglades tydligt av två trender. Dels ökade värdepappersmarknadens relativa betydelse på den finländska finansmarknaden i och med att bankdepositioner omplacerades i värdepapper och försäkringsprodukter. Dels fortsatte värdepappersmarknadens internationalisering i snabb takt. Konkurrenten skärptes särskilt inom värdepappersförmedlingen. I värdepappersmarknadslagstiftningen gjordes flera ändringar som i hög grad påverkade både marknadens arbetssätt och tillsynen över marknaden.

inadequate professional skills, inadequate IT systems and possible fraud or other crime. Faults in banks' internal monitoring systems have caused significant losses to individual banks. Inspection of banks' own risk management systems has been one of the FSA's areas of focus.

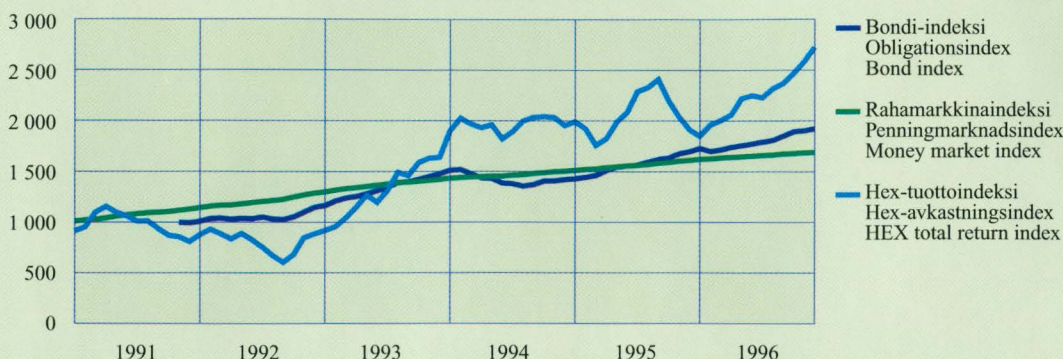
Strategic risk is the risk that a bank lacks a clear objective for its operations or that its selected strategy may endanger its solvency or operating results. This risk is very closely associated with the bank's management. Management of such risk requires a long-term strategy and regular evaluation of goals and measures for achieving those goals. It is important that a strategy can be adjusted as required. Furthermore, management of strategic risk requires contingency planning for the possibility of unforeseen changes in the economy, legislation or international relations.

Capital market developments

The ongoing structural change in the financial markets intensified in 1996. Market developments were marked by two clearly discernible trends: The securities markets gained in relative significance within the Finnish financial markets, as

Kuvio/Figur/Chart 6.

Tuottoindeksi osake- ja korkomarkkinoilla
Avkastningsindex på aktie- och räntemarknaden
Total Return Indices: Equity and Debt Securities

Arvopaperimarkkinalainsäädäntöön tehtiin muutoksia, joilla oli huomattava vaikutus niin markkinoiden toimintatapoihin kuin valvontaakin.

Uuden sijoituspalvelulainsäädännön myötä ETA-alueella toimiluvan saaneilla ulkomaisilla sijoituspalvelun tarjoajilla on mahdollisuus vapaasti tarjota palvelujaan Suomessa. Rahoitustarkastus on vastaanottanut noin 600 ulkomaiselta sijoituspalveluyritykseltä ilmoituksen halukkuudesta tarjota palveluitaan suomalaisille sijoittajille. ETA-maiden välittäjät ovat myös voineet hakeutua pörssiin ns. etävälittäjiksi. Vuoden 1996 lopussa Helsingin Arvopaperipörssissä oli yksi etävälittäjä ja SOMissa (SOM Oy, Arvopaperi- ja johdannaispörssi, selvitysyhtiö) kolme etävälittäjää. Samana ajankohtana kaksi suomalaista välittäjää toimi etävälittäjänä Tukholman pörssissä. Ulkomaalaisomisteisten välittäjien markkinaosuus Helsingin Arvopaperipörssin osakevaihdosta oli vuonna 1996 noin puolet.

Vilkastuneesta vaihdosta huolimatta arvopaperinvälittäjien yhteenlaskettu liikevoitto vuodelta 1996 (177 milj. markkaa) kasvoi vain vähän vuoden 1995 voittoon (173 milj. markkaa) verrattuna. Liikevoitto jakautui lisäksi epätasaisesti välittäjien kesken. Viime vuosien aikana välitystuottojen osuus arvopaperinvälittäjien tuotoista on ollut noin

Den nya lagstiftningen om investeringstjänster har gjort det möjligt för utländska värdepappersföretag auktoriserade i EES-länder att fritt tillhandahålla investeringstjänster i Finland. Finansinspektionen har tagit emot underrättelser från ca. 600 utländska värdepappersföretag som önskar tillhandahålla investeringstjänster för finländska investerare. EES-ländernas värdepappersförmedlare har också kunnat söka sig till börsen som s.k. distansförmedlare. Vid utgången av 1996 hade Helsingfors Fondbörs Ab en och SOM (SOM Ab, Fond- och derivativbörs, clearingbolag) tre distansförmedlare. Vid samma tidpunkt fungerade två finländska företag som distansförmedlare på börsen i Stockholm. De utlandsägda förmedlarna stod 1996 för ungefär hälften av aktieomsättningen på Helsingfors Fondbörs Ab.

Trots den livliga omsättningen ökade värdepappersförmedlarnas sammanräknade rörelsevinst för 1996 (177 miljoner mark) bara litet jämfört med 1995 (då vinsten var 173 miljoner mark). Vinsten var inte lika stor för alla förmedlare. Under de senaste åren har intäkterna från förmedlingsverksamheten utgjort ca 90 procent av värdepappersförmedlarnas totala intäkter. På grund av den allt hårdare konkurrensen har många förmedlare utökat utbudet av tjänster

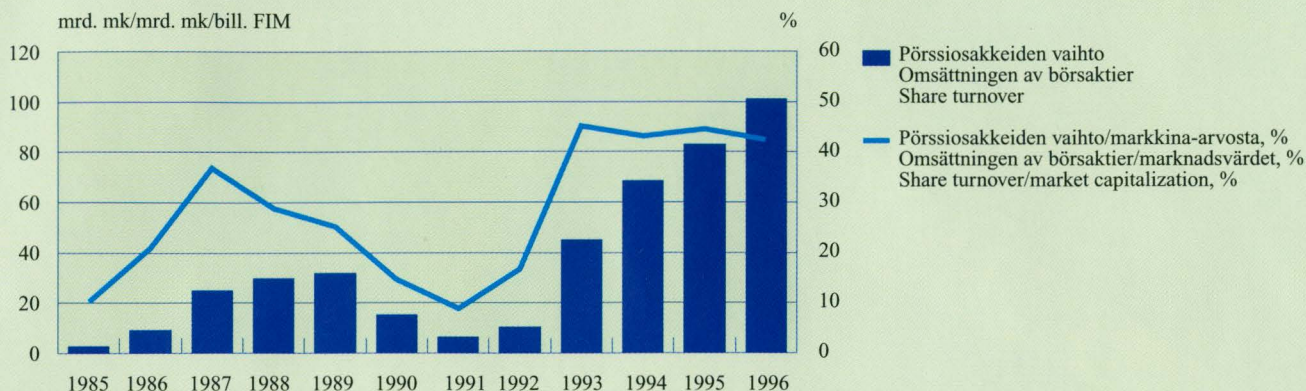
funds were shifted from deposits into securities and insurance products, and the securities markets continued to internationalize at a rapid pace. Competition picked up especially in the area of securities broking, and major amendments were made to securities markets legislation, which had significant effects on market practices and supervision.

The new investment service legislation allows foreign providers of investment services, who are authorized by an EEA country, to offer investment services freely in Finland. A total of about 600 foreign investment firms have notified the Financial Supervision Authority of their interest in providing services to Finnish investors. Brokerage firms from EEA countries have also had the opportunity to join stock exchanges as so-called remote members. At the end of 1996 there was one remote member operating on the Helsinki Stock Exchange and three on SOM (SOM Ltd, Securities and Derivatives Exchange, Clearing House). At the same time, two Finnish brokerage firms were operating as remote members on the Stockholm Stock Exchange. In 1996 foreign-owned brokerages accounted for about half of the share-value turnover on the Helsinki Stock Exchange.

Despite increased turnover, securities brokerage firms made only a slightly

Kuvio/Figur/Chart 7.

Osakemarkkinoiden vaihto
Omsättning på aktiemarknaden
Stock Market Turnover

90 %. Kiristyvän kilpailun johdosta useat välittäjät ovatkin monipuolista-massa palveluvalikoimaansa vähentääkseen riippuvuuttaan välitystuotoista.

Kilpailun kiristyminen asettaa haasteita myös valvojalle: pienentyneet palkkiot saattavat johtaa epäterveeseen toimintaan markkinoilla. Tämä voi ilmetä lisääntyvänä riskinottona tai sijoittajaan kohdistuvana hyvän tavan vastaisena menettelynä. Markkinoiden kehitys on korostanut kansainvälisen viranomaisyhteistyön merkitystä.

Osakemarkkinat

Helsingin Arvopaperipörssissä oli sen historian vilkkain vuosi. Osakekaupan vaihdon arvo kasvoi edellisvuotisesta noin 22 % ja ylitti vuoden lopulla sadan miljardin markan rajan. Kun keskimääräinen päivävaihto vuonna 1995 oli 332 milj. markkaa, vuonna 1996 se oli 405 milj. markkaa. Vaihto oli kuitenkin edelleen keskittynyt muutamien osakkeisiin: kymmenen vaihdetuimman yhtiön osuus pörssilistan vaihdosta oli yli 60 %. Pelkästään Oy Nokia Ab:n A- ja K-osakkeiden yhteenlaskettu vaihto-osuus oli 35 %.

Osakkeiden markkina-arvot kehittyivät erittäin suotuisasti. Pörssilistan osakkeiden yhteenlaskettu markkina-arvo kasvoi edellisvuotisesta 49 % 285 mrd. markkaan. Vuoden lopussa ulkomaalaiset

för att minska sitt beroende av förmedlingsintäkterna.

Den hårdnande konkurrensen ställer nya krav också på tillsynsmyndigheterna: minskade courtage kan leda till snedvridna beteenden på marknaden, exempelvis i form av ökad risktagning eller metoder som strider mot god sed. Utvecklingen på marknaden har lyft fram betydelsen av internationellt myndighetssamarbete.

Aktiemarknaden

År 1996 var det livligaste året i Helsingfors Fondbörs Ab:s historia. Aktieomsättningen ökade med ca 22 procent jämfört med föregående år och överstred vid årets slut gränsen hundra miljarder mark. Medan den genomsnittliga dagsomsättningen 1995 hade varit 332 miljoner mark uppgick den 1996 till 405 miljoner mark. Omsättningen var emellertid fortsättningsvis fokuserad på några få aktier: de tio mest omsatta bolagen stod för mer än 60 procent av börsomsättningen. Enbart Oy Nokia Ab:s A- och K-aktiers sammanräknade andel av omsättningen utgjorde 35 procent.

Aktiernas marknadsvärden utvecklades mycket gynnsamt. Det sammanräknade marknadsvärdet av aktierna på börslistan ökade med 49 procent jämfört med året innan och utgjorde 285 miljarder mark. Vid årets utgång var 35 pro-

higher aggregate operating profit (FIM 177 million) in 1996 than in the previous year (FIM 173 million). The profit was distributed unevenly among the brokerages. In the last few years broking income has accounted for some 90 per cent of securities brokerage firms' income. Because of increased competition many brokerage firms are diversifying their service ranges in order to reduce their dependence on broking income.

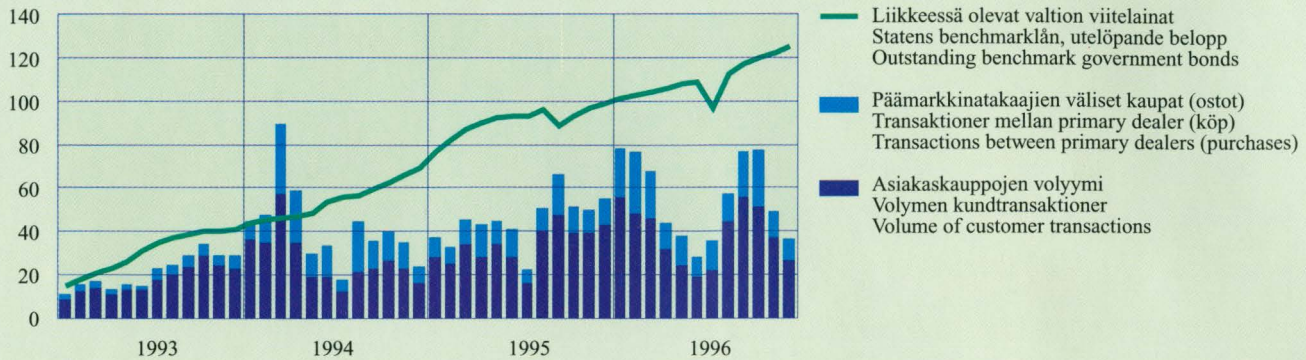
Increasing competition presents challenges to the supervisor as well: Reduced commissions may cause unhealthy market behaviour, which may take the form of increased risk taking or failure to observe proper business practices in the treatment of investors. The prevailing market trend has underlined the importance of international cooperation between authorities.

Stock market

The Helsinki Stock Exchange experienced its busiest year in history. The value of share turnover increased by some 22 per cent from 1995 and exceeded FIM 100 billion. Average daily turnover rose from FIM 332 million in 1995 to FIM 405 million in 1996. However, trading continued to focus on a few shares: the ten most traded companies accounted for more than 60 per cent of total turnover

Kuvio/Figur/Chart 8.

Valtion viitelainojen vaihto 1993–1996 (mrd. mk)
Omsättning av statens benchmarklån 1993–1996 (mrd. mk)
Turnover of Benchmark Government Bonds 1993–1996 (bill. FIM)

omistivat pörssin markkina-arvosta 35 %, mikä on kansainvälisestäikin merkittävä osuus. Osakkeiden keskimääräistä kurssikehitystä mittaava HEX-yleisindeksi nousi vuoden aikana 46,5 %.

Suotuisan tulorahoituksen ansiosta pörssiyrityiden riskipääoman tarve oli vuonna 1996 vähäinen. Pörssiyrityöt keräsivät uutta riskipääomaa vain 2,5 mrd. markkaa. Pääosa aneista oli valtion osakemyyntien yhteydessä järjestettyjä yksityistämisanneja.

Velkakirjamarkkinat

Pitkien korkojen aleneminen vilkastutti joukkovelkakirjalainamarkkinoita. Viitelainasalkun keskimääräinen tuotto oli vuonna 1996 noin 13 % (PSP-indeksi). Suomen joukkovelkakirjalainamarkkinoita hallitsivat Suomen valtion liikkeesen laskemat lainat. Valtion lainojen osuus liikkeesen laskettujen lainojen nimellisarvosta oli noin 70 %. Erityisesti pankkien osuus lainakannasta pienentyi. Valtion sarjalainojen likviditeettiä parannettiin siirtämällä ne arvo-osuusjärjestelmään vuoden 1996 aikana. Tärkeimpiä sijoittajia olivat vakuutuslaitokset. Ulkomaisten sijoittajien osuus oli runsaat 10 % valtion lainojen nimellisarvosta. Joukkovelkakirjalainaemissioiden nimellismäärä oli vuonna 1996 lähes 75 mrd. markkaa, mistä valtion osuus oli

cent av börsens marknadsvärde utlandsägt. Detta är en betydande andel också internationellt sett. HEX-generalindex, som mäter aktiernas kursutveckling, ökade med 46,5 procent under året.

På grund av den goda tillgången på intern finansiering var börsbolagens behov av riskkapital obetydligt under 1996. Börsbolagen upptog endast 2,5 miljarder mark i nytt riskkapital. Största delen av emissionerna var privatiserings-emissioner som arrangerades i samband med försäljning av statens aktieinnehav.

Skuldebrevsmarknaden

Nedgången i de långa räntorna satte fart på masskuldebrevsmarknaden. Den genomsnittliga avkastningen av benchmarklånepportföljen var ca 13 procent 1996 (PSP-index). Statsobligationerna dominerade den finländska masskuldebrevsmarknaden. Statens serieobligationslån blev mer likvida när de överfördes till värdeandelssystemet under 1996. Av det nominella värdet av samtliga lån var statslånens andel ca 70 procent. Särskilt bankernas andel av länestocken minskade. Försäkringsanstalterna hörde till de viktigaste investerarna. Utländska investerare hade en andel på drygt 10 procent av statslånens nominella värde.

of listed shares. Trading in Nokia shares (series A and K) alone represented 35 per cent of total turnover.

The market value of shares developed in a highly favourable way. Total market capitalization of listed shares increased by 49 per cent from the previous year to FIM 285 billion. At the end of 1996 foreign investors held 35 per cent of the listed shares in terms of market value, which is high also by international standards. The HEX all-share index, which is an average of listed share prices, increased by 46.5 per cent during the year under review.

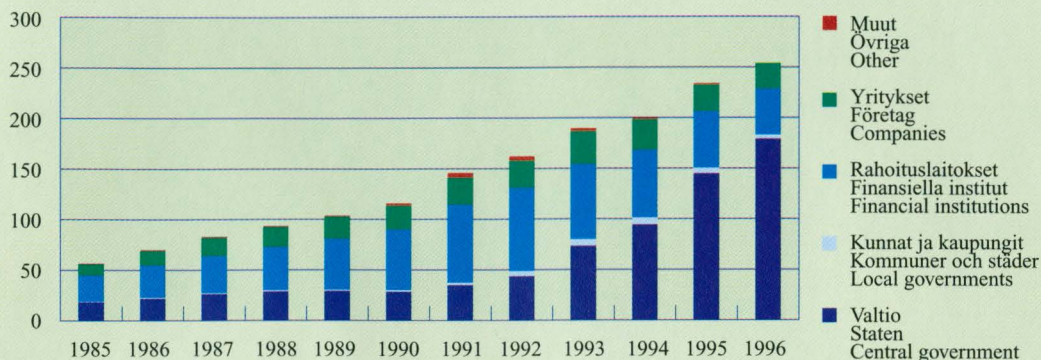
Thanks to their cash-flow financing capacity, listed companies needed only moderate amounts of new equity capital in 1996. They raised only FIM 2.5 billion of new equity capital through issues, mainly in the context of privatization sales of government shareholdings.

Bond market

The decline in long-term interest rates stimulated activity in the bond market in 1996. The average return on the benchmark bond portfolio amounted to about 13 per cent (PSP-index). Bonds issued by the Finnish government dominated the Finnish bond market. Government bonds accounted for about 70 per cent of the total nominal value of bond issues. The share of bank issues in particular in the total bond stock decreased. The liq-

Kuvio/Figur/Chart 9.

Markkamääräisten joukkovelkakirjalainojen kanta sektoreittain (mrd. mk)
 Stocken av masskuldebrevslån i mark enligt sektor (mrd. mk)
 Outstanding Markka-denominated bonds by sector (bill. FIM)

lähies 85 %. Myös muutama suurehko yritysaina emittoitiin.

Johdannaismarkkinat

SOMin kappalemääräinen sopimusvaihto kasvoi 150 prosentilla edellisvuotiseen verrattuna. Erityisen vilkasta oli STOX-optioiden ja termiinien sekä FRA-korkoterminien vaihto. Kertomusvuonna SOMin tytäryhtiö EL-EX Sähköpörssi Oy aloitti sähköpörssitoiminnan. Vuoden lopulla EL-EX Sähköpörssi Oy:ssä oli 34 jäsentä; nämä olivat sähköntuottajia, -jakelijoita, -välittäjiä ja loppukäyttäjiä. SOM on myös kehittänyt yhteistyötään ruotsalaisen OM Stockholm Ab:n kanssa tarkoituksena luoda Suomeen ja Ruotsiin yhteiset johdannaismarkkinat linkkiyhteistyön avulla. Linkkiyhteistyö alkoi lokakuussa STIBOR- ja FRA-termiinien kaupankäynnissä.

Suomen Optiopörssi Oy suunnitteli kertomusvuonna aloittavansa kaupankäynnin sellujohdannaisilla. Toiminta päästiin aloittamaan vuoden 1997 alku-puolella.

Rahastosijoittaminen

Rahastosijoittaminen on ollut aikaisempina vuosina Suomessa suhteellisen vaatimatonta. Vuonna 1996 sijoitusrahastojen pääomat kuitenkin yli kaksinkertaistuivat. Kasvusta vastasivat lähin-

Det nominella värdet av masskuldebrevsemissionerna uppgick 1996 till närmare 75 miljarder mark, varav staten stod för nästan 85 procent. Också några större företagslån emitterades.

Derivatmarknaden

SOM:s omsättning uttryckt i antal omsatta kontrakt ökade med 150 procent jämfört med föregående år. Särskilt livlig var omsättningen av STOX-optioner och terminer samt FRA-ränteterminer. Under verksamhetsåret inledde SOM:s dotterbolag EL-EX Sähköpörssi Oy sin elbörsverksamhet. Vid årets slut hade EL-EX Sähköpörssi Oy 34 medlemmar, som var elproducenter, eldistributörer, elförmedlare och slutanvändare. SOM har också utvecklat sitt samarbete med det svenska bolaget OM Stockholm AB i avsikt att skapa en gemensam derivatmarknad för Finland och Sverige via länk. Länksamarbetet inleddes i oktober med STIBOR- och FRA-terminer.

Finlands Optionsbörs Ab planerade under verksamhetsåret handel med massaderivat. Verksamheten kunde inledas i början av 1997.

Placeringsfonderna

Investeringarna i placeringsfonder har under tidigare år varit relativt blygsamma i Finland. År 1996 mer än fördubblades emellertid placerings-

uidity of serial government bonds was enhanced by their transfer to the book-entry system in 1996. Insurance institutions were the most important investors in the bond market, and foreign investors held just over 10 per cent of the nominal value of the state bond stock.

The nominal value of bond issues in 1996 was nearly FIM 75 billion, of which the government accounted for almost 85 per cent. Some major companies also floated fairly large bond issues.

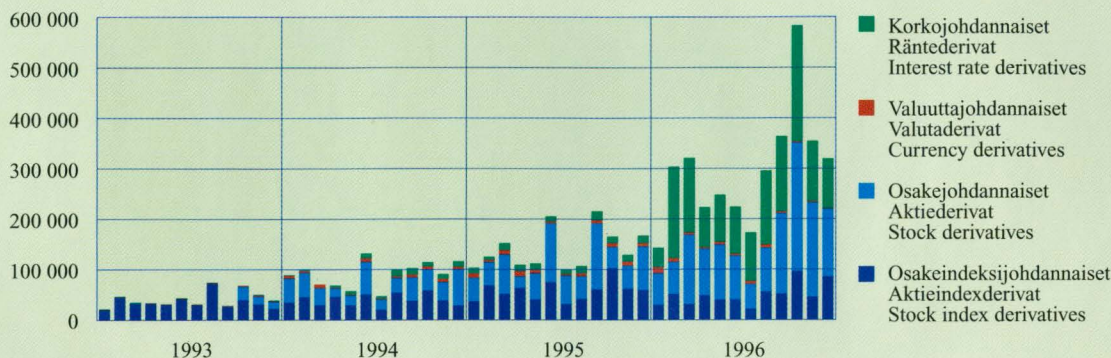
Derivatives markets

Turnover on the SOM in numbers of contracts grew by 150 per cent from the previous year. Trading activity was particularly brisk in STOX options and forward contracts and in forward rate agreements (FRAs). During the year under review a subsidiary of SOM, EL-EX Sähköpörssi Oy, commenced operations as an electricity exchange. At end-1996 EL-EX Sähköpörssi Oy had 34 members, composed of electricity producers, distributors, suppliers and end users. SOM also intensified its cooperation with the Swedish company OM Stockholm Ab in order to create a unified derivatives market in Finland and Sweden via electronic linkups. The initial linkups were established in October for trade in STIBOR forwards and FRAs.

Kuvio/Figur/Chart 10.

Johdannaismarkkinoiden sopimusvaihto (kpl)
Omsättningen av kontrakt på derivatmarknaden (st.)
Turnover of Contracts in Derivatives Markets (number)

SOM ja Suomen Optiopörssi Oy
SOM Ab och Finlands Optionsbörs Ab
SOM Ltd and FOEX

nä institutionaaliset sijoittajat, jotka käyttivät ns. lyhyen koron rahastoja likviditeetin hallinnassaan. Lyhyen koron rahastot kasvoivat pääomamääriltään huomattavasti vuoden 1996 aikana. Vuoden lopussa suomalaisten rahastojen pääomat olivat noin 11,75 mrd. markkaa. Luku on edelleenkin kansainvälisessä vertailussa alhainen. Rahastosijoittamisen ennustetaan kuitenkin vilkastuvan huomattavasti lähivuosina.

Arvo-osuus- ja selvitysjärjestelmät

Arvo-osuus- ja selvitysjärjestelmien yhdistämishankkeet etenivät ratkaisevasti. Kansallisen arvopaperikeskuksen perustaminen tuli mahdolliseksi joulukuussa hyväksytyillä ja vuoden 1997 alusta voimaan tulleilla lainmuutoksilla. Kansallisen arvopaperikeskuksen tehtävät saanut Suomen Arvopaperikeskus Oy aloittikin toimintansa vuoden 1997 alussa.

Arvopaperikeskuksen tarkoituksena on tarjota omistajilleen eli valtiolle, keskuspankille ja markkinaosapuolille keskitetysti arvo-osuuksien käsittelyn ja kauppaselvityksen peruspalvelut. Tätä tarkoitusta varten keskuksen on yhdistetty Arvo-osuusyhdistyksen, Suomen Osakekeskusrekisteri Osuuskunnan ja Helsingin Rahamarkkinakeskus Oy:n

fondernas kapital. Det var framför allt de institutionella placerarna som svarade för tillväxten. De utnyttjade s.k. korträntefonder för sin likviditetshantering. Korträntefonderna ökade sitt kapital betydligt under 1996. Vid årets slut uppgick de finländska fondernas kapital till ca 11,75 miljarder mark. Internationellt sett är beloppet fortfarande lågt. Investeringarna i placeringsfonder förutspås emellertid komma igång på allvar under de närmaste åren.

Värdeandels- och clearingsystemen

Projektet att sammanslå värdeandels- och clearingsystemen nådde sitt slutskede. Det blev möjligt att grunda en nationell värdepapperscentral genom lagändringar som godkändes i december och trädde i kraft den 1 januari 1997, och Finlands Värdepapperscentral Ab inledde sin verksamhet den 1 januari 1997.

Värdepapperscentralen skall erbjuda sina ägare, dvs. staten, centralbanken och marknadsparterna centraliserade bastjänster vid registrering och clearing av värdeandelar. För detta ändamål har Värdeandelsföreningens, Finlands Aktiecentralregister Andelslags och Helsingfors Penningmarknadscentral Ab:s affärsrörelse och Helsingfors

During the year under review the Finnish Options Exchange Ltd planned the start-up of trade in pulp derivatives and operations commenced in early 1997.

Investment in mutual funds

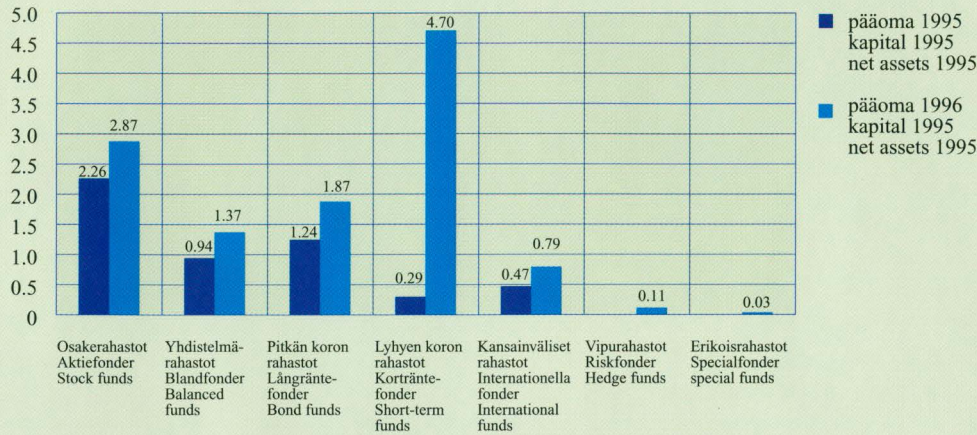
Whereas in previous years investment in Finnish mutual funds has been relatively modest, in 1996 the net assets of these funds more than doubled. The growth was mainly attributable to institutional investors, who used the so-called short-term funds for cash management purposes. The asset holdings of short-term funds increased considerably in 1996. At the end of the year net assets of Finnish mutual funds totalled about FIM 11.75 billion, which is still low by international standards. It is however anticipated that investments in mutual funds will increase considerably in the next few years.

Book-entry systems and settlement systems

Efforts to combine book-entry systems and settlement systems have made decisive progress. Legislative amendments approved in December 1996 and effective at the start of 1997 made it possible to establish a national central securities depository. The Finnish Central Securities

Kuvio/Figur/Chart 11.

Sijoitusrahastojen pääomat 1995 ja 1996 (mrd. mk)
Placeringsfondernas kapital 1995 och 1996 (mrd. mk)
Mutual Funds' Net Assets 1995 and 1996 (bill. FIM)

liiketoiminta sekä Helsingin Arvopaperipörssi Oy:n selvitystoiminto.

Arvopaperikeskuksen perustamisen tavoitteena on luoda kustannustehokas, turvallinen ja kansainvälisesti kilpailukykyinen arvo-osuuksien kirjaamiskeskus ja selvitysyhteisö. Näillä toimenpiteillä pyritään varmistamaan edellytykset kansallisesti yhtenäisten, likvidien ja avoimien osake- ja korkomarkkinoiden kehittymiselle. Keskuksen tarkoituksena on vahvistaa ulkomaisten sijoittajien luottamusta Suomen arvopaperimarkkinoihin. Keskuksen perustamisella varaudutaan myös Euroopan talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkamiseen.

Fondbörs Ab:s clearingverksamhet överförs till centralen.

Värdepapperscentralen är avsedd att vara en kostnadseffektiv, säker och internationellt konkurrenskraftig central för registrering, clearing och avveckling av värdeandelar. Avsikten är att säkerställa förutsättningarna för en nationellt enhetlig, likvid och öppen aktie- och räntemarknad. I sin verksamhet skall centralen stärka de utländska investerarnas förtroende för Finlands värdepappersmarknad. Centralen är också ett led i förberedelserna inför övergången till etapp tre av EMU.

Depository Ltd (FCSD) started operations as Finland's national central securities depository at the beginning of 1997.

The purpose of the FCSD is to provide its owners, ie the government, central bank and market participants, with basic services for processing and settlement of book-entry transactions on a centralized basis. For this purpose the FCSD has taken over the business operations of the Securities Association, Central Share Register of Finland Cooperative and Helsinki Money Market Center as well as the settlement operation of the Helsinki Stock Exchange.

The FCSD is intended to be a cost effective, secure and internationally competitive organization for registration and settlement of book-entry securities, which will promote the development of nationally uniform, liquid and open equity and debt markets. One purpose of the FCSD is to increase foreign investors' confidence in the Finnish securities markets and another is to help prepare for Stage Three of the EU's economic and monetary union.

Toiminta 1996

Verksamhet • Activities

Norminanto

Sääntely on varsinaisen valvonnan ohella toinen Rahoitustarkastuksen ydintointamuodoista. Rahoitustarkastuksen norminanto perustuu lainsäädännössä annettuihin valtuutuksiin antaa sitovia normeja eli määräyksiä sekä ei-sitovia normeja eli ohjeita. Norminanto kohdistuu pääasiassa Rahoitustarkastuksen valvottaviin, erityisesti luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin.

Vuoden aikana Rahoitustarkastuksen norminantoon aiheuttivat muutoksia erityisesti elokuussa voimaan tulleet sijoituspalveluyrityksiä koskeva laki, arvopaperimarkkinalain muutokset sekä luottolaitostoiminnasta annetun lain muutokset. Uusien lakien perusteella sijoituspalveluyritysten taloudellista asemaa koskeva sääntely yhdenmukaistettiin suurelta osin luottolaitosten kanssa ja syksyllä sijoituspalveluyrityksille annettiin vastaavat määräykset kuin luottolaitoksille. Määräykset koskivat omia varoja, vakavaraisuutta ja suuria asiakasriskejä. Määräysvalmistelun yhteydessä pidettiin lukuisia kuulemis- ja informaatiotilaisuuksia markkinaosapuolille. Samoin julkaistiin keskeisistä sääntelyhankkeista tiedotteita ja keskustelupapereita.

Luottolaitokset

Ohje markkinariskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen ilmoittamisesta. Tämä vuoden 1996 aikana annettu uusi ohje sisältää vakavaraisuusvaatimuksen luottolaitosten markkinariskien kattamiseksi. Ohjeen mukaan kaupankäyntiväestön markkinariskien oman pääoman vaatimus lasketaan aikaisempia vakavaraisuusmääräyksiä yksityiskohtaisemmin ja kaupankäyntiväestön ja muun toiminnan vakavaraisuusvaatimuksen laskentatavat eriytettiin.

Markkinariskisäännöksistä aiheutuvat muutokset lisättiin myös vakavaraisuus- ja asiakasriskimääräyksiin sekä omia varoja koskeviin määräyksiin.

Normgivning

Reglering utgör vid sidan av den egentliga tillsynen kärnan i Finansinspektionens verksamhet. Finansinspektionens normgivning baserar sig på dess lagstadgade befogenhet att meddela bindande normer, föreskrifter, och icke-bindande normer, anvisningar. Normgivningen avser i huvudsak Finansinspektionens tillsynsobjekt, särskilt kreditinstitut och värdepappersföretag.

Ändringar i Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar orsakade under året särskilt lagen om värdepappersföretag, lagen om ändring av värdepappersmarknadslagen och lagen om ändring av kreditinstitutslagen, vilka trädde i kraft i augusti. Genom de nya lagarna samordnades den finansiella regleringen av värdepappersföretagen i stort sett med motsvarande reglering för kreditinstitutet, och på hösten meddelades värdepappersföretagen liknande föreskrifter som för kreditinstitutet. Föreskrifterna gällde kapitalbas, kapitaltäckning och stora exponeringar. I samband med beredningen av föreskrifterna hölls flera utfrågnings- och informationsmöten med marknadsparterna. Om viktiga regleringsprojekt publicerades dessutom meddelanden och diskussionsunderlag.

Kreditinstitutet

Anvisning om rapportering av det minibelopp för kapitalbasen och den gruppbaseade kapitalbasen som krävs för att täcka marknadsrisker. Denna nya anvisning, som meddelades 1996, innehåller ett kapitalkrav för täckande av kreditinstitutens marknadsrisker. Kapitalkravet för marknadsrisker i handelslagret skall enligt anvisningen beräknas mera specificerat än enligt tidigare kapitaltäckningsföreskrifter och det beräknas på olika sätt för poster som räknas till handelslagret och för andra poster. Motsvarande ändringar infördes också i föreskrifterna om kapital-

Setting of standards

Besides actual supervision, regulation is another key function of the Financial Supervision Authority. Empowered by legislation, the FSA issues binding standards (regulations) and nonbinding standards (guidelines). The standards apply mainly to entities supervised by the FSA, especially credit institutions and investment firms.

During the year under review, adoption of the Act on Investment Firms in particular as well as amendments to the Securities Markets Act and to the Act on Credit Institutions resulted in certain changes in standards issued by the FSA. On the basis of the new legislation, which entered into force in August 1996, regulation of investment firms' financial standing was harmonized to a large extent with regulation of credit institutions. In autumn 1996 regulations corresponding to those concerning credit institutions were issued to investment firms. These regulations cover own funds, solvency and large exposures. During the drafting of these regulations, numerous hearings and informational meetings were arranged for market participants and bulletins and discussion papers were published on the key regulatory issues.

Credit institutions

Guideline on the reporting of the capital requirement and consolidated capital requirement against market risk. This new guideline issued in 1996 includes the capital requirement for coverage of credit institutions' market risks. Compared with the previous solvency regulations, this guideline provides a more detailed calculation of the own funds requirement for market risks associated with the trading book and specifies separate calculation methods for the solvency requirements concerning the trading book and other operations.

Keskeisimmät lait, joiden noudattamista Rahoitustarkastus valvoo
De viktigaste av de lagar som Finansinspektionen övervakar iakttagandet av
The Main Laws for which Compliance is Supervised by the Financial Supervision Authority

suluissa lain päiväys ja säädöskokoelmanumero	inom parentes lagens datum och nummer i författningssamlingen	date effected and statute number are given in parentheses
Laki luottolaitostoinnasta (30.12.1993/1607, Ra 107)	Kreditinstitutslagen (30.12.1993/1607, Ha 22)	Credit Institutions Act (30.12.1993/1607, Ra 107)
Liikepankkilaki (28.12.1990/1269, Ra 108)	Affärsbankslagen (28.12.1990/1269, Ha 23)	Commercial Bank Act (28.12.1990/1269, Ra 108)
Säästöpankkilaki (28.12.1990/1270, Ra 109)	Sparbankslagen (28.12.1990/1270, Ha 24)	Savings Bank Act (28.12.1990/1270, Ra 109)
Osuuspankkilaki (28.12.1990/1271, Ra 110)	Andelsbankslagen (28.12.1990/1271, Ha 24 a)	Cooperative Bank Act (28.12.1990/1271, Ra 110)
Laki Postipankki Oy:stä (11.12.1987/972, Ra 111)	Lagen om Postbanken Ab (11.12.1987/972, Ha 27)	Postipankki Ltd Act (11.12.1987/972, Ra 111)
Laki ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa (30.12.1993/1608, Ra 112)	Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (30.12.1993/1608, Ha 25)	Act on Foreign Credit and Financial Institutions in Finland (30.12.1993/1608, Ra 112)
Laki hypoteekkiyhdistyksistä (8.12.1978/936, Ra 113)	Lagen om hypoteksföreningar (8.12.1978/936, Ha 28)	Act on Mortgage Societies (8.12.1978/936, Ra 113)
Laki säästöpankin muuttamisesta osakeyhtiömuotoiseksi pankiksi (6.11.1992/972)	Lagen om ombildning av sparbank till bank i aktiebolagsform (6.11.1992/972)	Act on the Conversion of Savings Banks into Limited Banks (6.11.1992/972)
Laki valtion vakuusrahastosta (30.4.1992/379, Ra 115)	Lagen om statens säkerhetsfond (30.4.1992/379)	Act on the Government Guarantee Fund (30.4.1992/379, Ra 115)
Arvopaperimarkkinalaki (26.5.1989/495, Ra 116)	Värdepappersmarknadslagen (26.5.1989/495, Ha 21 c)	Securities Markets Act (26.5.1989/495, Ra 116)
Laki kaupankäynnistä vakioiduilla optioilla ja termineillä (26.8.1988/772, Ra 117)	Lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (26.8.1988/772, Ha 21 b)	Act on Trading in Standardized Options and Futures (26.8.1988/772, Ra 117)
Sijoitusrahastolaki (8.5.1987/480, Ra 118)	Lagen om placeringsfonder (8.5.1987/480, Ha 21 a)	Mutual Funds Act (8.5.1987/480, Ra 118)
Laki arvo-osuusjärjestelmästä (17.5.1991/826, Ra 120)	Lagen om värdeandelsystemet (17.5.1991/826, Ha 21 e)	Act on the Book Entry System (17.5.1991/826, Ra 120)
Laki arvo-osuustileistä (17.5.1991/827, Ra 122)	Lagen om värdeandelskonton (17.5.1991/827, Ha 21 g)	Act on Book Entry Accounts (17.5.1991/827, Ra 122)
Laki sijoituspalveluyrityksistä (26.7.1996/579, Ra 119)	Lagen om värdepappersföretag (26.7.1996/579)	Investment Firms Act (26.7.1996/579, Ra 119)
Laki ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa (26.7.1996/580, Ra 119 a)	Lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (26.7.1996/580)	Act on Foreign Investment Firms' Right to Provide Investment Services in Finland (26.7.1996/580, Ra 119 a)

Määräys valuuttakurssiriskeille asetettavista rajoista. Määräyksellä täsmennettiin luottolaitoksille asetettuja valuutapositionilimiittejä ja yhdenmukaistettiin valuuttakurssiriskin raportointi markkinariskisäännösten mukaisen raportoinnin kanssa.

Määräys rahoitusriskin ja korkoriskin ilmoittamisesta sekä määräys järjestämättömien ja 0-korkoisten saatavien ilmoittamisesta, määräys luottolaitoksen ja sen konsernin tilinpäätökseen sekä kirjanpitoon perustuvien valvontatietojen ilmoittamisesta Rahoitustarkastukselle. Nämä uudet määräykset tulivat voimaan vuoden 1997 alusta, ja niillä uudistettiin luottolaitosten riskejä koskeva tiedonkeruu. Tiedon sisältö, muoto, käytetyt luokitte-lut sekä tiedon kerääminen yhdenmukaistettiin Suomen Pankin ja Tilastokeskuksen keräämän tiedon kanssa. Tästä on kerrottu enemmän viranomaisten tiedonkeruuta koskevassa kohdassa.

täckning, stora exponeringar och kapitalbas.

Föreskrift om limiterna för valutakursrisker. Genom föreskriften preciseras de valutapositions-limiter som Finansinspektionen uppställt för kreditinstituten och samordnades rapporteringen av valutakursrisker med bestämmelserna om rapportering av marknadsrisker.

Föreskrift om rapportering av finansieringsrisker, föreskrift om rapportering av ränterisker, föreskrift om rapportering av oreglerade fordringar och övriga fordringar med nollränta, föreskrift om insändande av tillsynsuppgifter baserade på bokslut och bokföring i kreditinstitut och deras koncerner. Dessa nya föreskrifter trädde i kraft den 1 januari 1997, och genom dem reviderades insamlingen av data om kreditinstitutens risker. Uppgifternas innehåll, form, de använda klassificeringarna samt själva insamlingen av data samordnades med Finlands Banks och Statistikcentralens datainsamling. Detta beskrivs närmare i avsnittet om myndigheternas datainsamling.

Changes connected with market risk provisions were also included in the regulations on solvency, large exposures and own funds.

Regulation on limits on foreign exchange risks. This regulation specified currency position limits imposed on credit institutions and harmonized reporting on foreign exchange risks with reporting in connection with market risk provisions.

Regulation on reporting liquidity risk and interest rate risk, regulation on reporting of nonperforming and other zero-interest assets, regulation on submission of annual accounts and relevant accounting information by credit institutions and their groups to the FSA. These new regulations, which entered into force at the beginning of 1997, changed the procedures for collecting data on credit institutions' risks so as to unify data contents, form and classifications as well as collection methods in line with the Bank of Finland and Statistics Finland. This is explained in more detail below

Yleisohje luottoriskien hallinnasta.

Vuoden 1996 alkupuolella annetun luottoriskien hallintaa koskevan yleisohjeen tarkoituksena on esittää Rahoitustarkastuksen näkemys keskeisistä luottoriskien hallinnan periaatteista. Ohjeella pyritään tehostamaan luottolaitosten ja niiden konsolidointiryhmiin kuuluvien yhteisöjen luottoriskien hallintaa.

Luottolaitosten tilinpäätösmääräyksiä täydennettiin erityisesti johdannaissopimusten kirjanpitoikäisyyttä ja kiinteistöomistusta koskevan liitetietoinformaation kannalta. Myös rahastoyhtiöiden, sijoitusrahastojen sekä sijoituspalveluyritysten tilinpäätösmääräyksiä täydennettiin.

Vuoden lopulla annettiin uudet ohjeet julkisen kaupankäynnin kohteena olevan luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen osavuositarkastuksesta ja tilinpäätöstiedotteesta.

Arvopaperimarkkinat

Sisäpiiri-ilmoitukset ja sisäpiirirekisterit. Määräyksillä mahdollistettiin arvosuusjärjestelmään yhteydessä olevan ATK-pohjaisen sisäpiirirekisterin (ns. SIRE-järjestelmän) käyttö. Tavoitteena oli lisäksi yhtenäistää aiempaa melko kirjavaa sisäpiirirekisterien pitämistä. Sisäpiirirekisterin pitämiseksi laajeni koskemaan kaikkia arvopaperinvälittäjiä, joita ovat sijoituspalveluyritykset ja luottolaitokset. Sisäpiiri-ilmoitusten tulee tästä lähin sisältää myös tiedot omistussuhteista määräysvalta-yhteisöissä sekä holhottavien omistukset. Määräyksillä tavoitellaan niin sanottujen sisäpiiriläisten kauppajen aiempaa laajempaa julkisuutta. Samalla manuaalinen raportointi korvattiin tietotekniikan käyttöön perustuvalla raportoinnilla.

Arvopaperikauppojen raportointi ja julkistaminen. Määräyksillä täydennettiin arvopaperimarkkinain säännöksiä arvopaperi- ja johdannaiskauppojen ilmoittamisesta ja julkistamisesta. Määräyksillä keskitettiin mm. osakekauppojen raportointi ja julkistaminen Helsingin Arvopaperipörssiin. Arvopaperikauppojen raportointiajaksi vahvistettiin 15 minuuttia. Aikaraja koskee myös pörssiin ulkopuolisia kauppajia. Raportoitujen määrä laajeni huomattavasti. Aiemmasta poiketen kauppojen rapor-

Allmän anvisning om hantering av kreditrisker. Syftet med anvisningen om hanteringen av kreditrisker, som meddelades i början av 1996, är att ge Finansinspektionens syn på de viktigaste principerna för hanteringen av kreditrisker. Anvisningen syftar till att effektivt hantera hanteringen av kreditrisker i kreditinstitut och deras konsolideringsgrupper.

Föreskrifterna om bokslut i kreditinstitut kompletterades särskilt i fråga om behandlingen av derivatkontrakt i bokföringen och uppgifterna i noten om fastighetsinnehav. Också för fondbolag, placeringsfonder och värdepappersföretag kompletterades bokslutsföreskrifterna.

I slutet av året meddelades nya anvisningar om delårsrapportering och bokslutskommuniké i kreditinstitut och värdepappersföretag vars aktier är föremål för offentlig handel.

Värdepappersmarknaden

Föreskrifter om insideranmälan och insiderregister. Genom dessa föreskrifter möjliggjordes användningen av ett ADB-baserat insiderregister (det s.k. SIRE-systemet) i samband med värdeandelssystemet. Målet var dessutom att samordna den tidigare relativt oenhetliga insiderregistreringen. Skyldigheten att hålla ett insiderregister utvidgades till att gälla alla värdepappersförmedlare, dvs. värdepappersföretag och kreditinstitut. Anmälan till insiderregistret skall i fortsättningen omfatta också uppgift om innehav i ägarkontrollerade sammanslutningar och myndlingars innehav. Genom föreskrifterna eftersträvas större offentlighet i handel av personer med insynställning. Samtidigt ersattes den manuella rapporteringen med elektronisk rapportering.

Föreskrifter om rapportering och offentliggörande av avslut i värdepapper. Genom föreskrifterna kompletterades värdepappersmarknadslagens bestämmelser om rapportering och offentliggörande av avslut i värdepapper och derivat. Med föreskrifterna koncentreras bl.a. rapporteringen och offentliggörandet av aktieavslut till Helsingfors Fondbörs Ab. Som tidsfrist för rapportering av avslut i värdepapper fastställdes 15 minuter. Tidsfristen gäller

in the section 'Data collection by authorities'.

General guideline on credit risk management. By this general guideline issued in early 1996 the FSA states its view on the basic principles of credit risk management. The guideline is intended to enhance the efficiency of credit risk management by credit institutions and companies within their consolidation groups.

The regulations on credit institutions' annual accounts were expanded, especially as to notes on real estate holdings and accounting principles for derivative contracts. Also expanded were the regulations on annual accounts of management companies, mutual funds and investment firms.

At end-1996 the FSA issued new guidelines on interim reports and account statements of publicly listed credit institutions and investment firms.

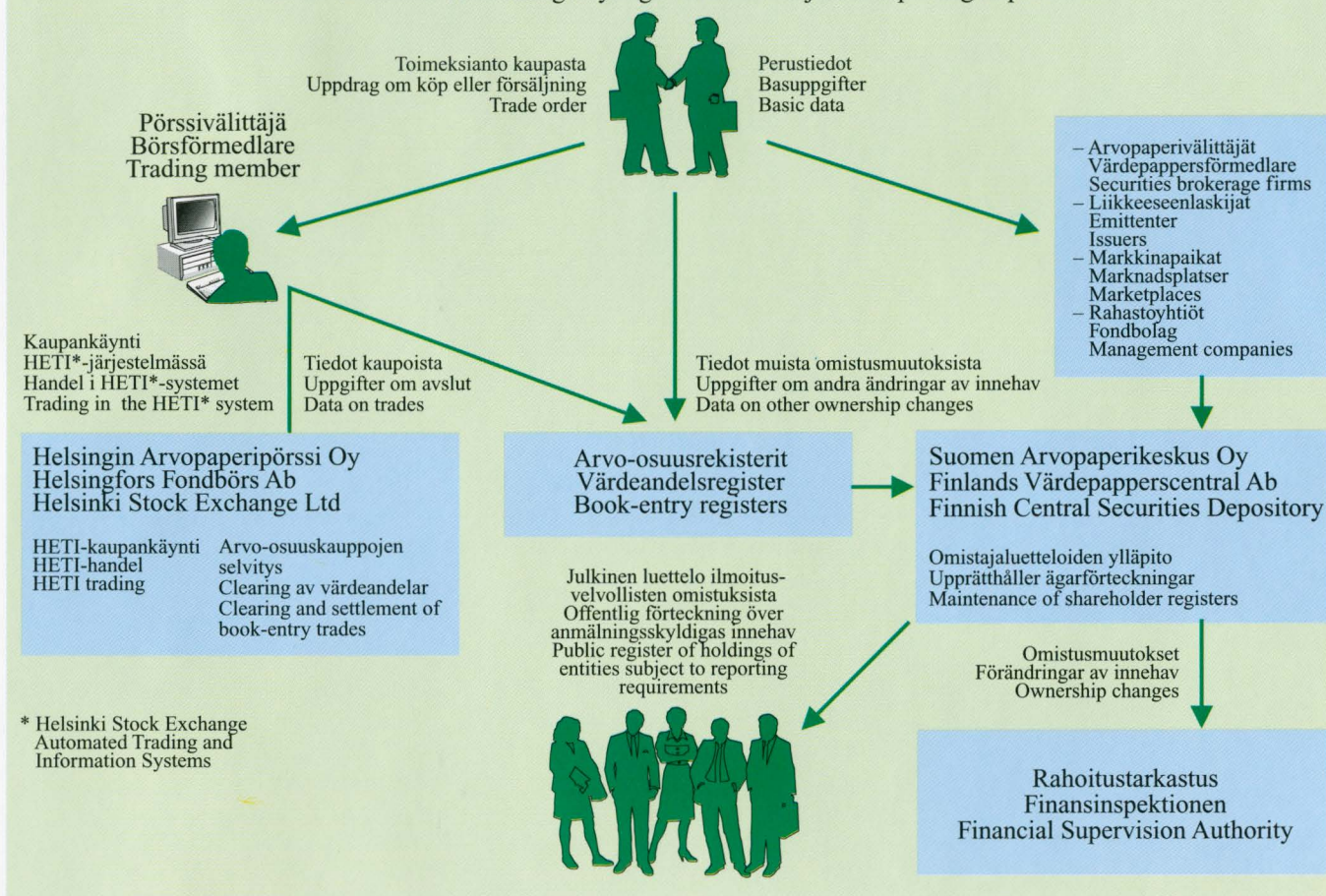
The securities market

Declarations on and registers of insider holdings. These regulations made it possible to use the IT-based insider register (SIRE system), which is connected with the book-entry system. Moreover, the regulations were intended to unify the previously variegated methods of maintaining registers on insiders. The obligation of keeping an insider register was extended to all securities brokerages, ie investment firms and credit institutions. From now on, declarations on insider holdings must include details of holdings in controlled corporations and holdings by persons under guardianship. These regulations were intended to make dealing more transparent. At the same time, manual reporting was replaced by computerized reporting.

Reporting and disclosure of securities trades. These regulations supplemented the provisions of the Securities Markets Act on reporting and disclosure of trades in securities and derivatives. Under these regulations, all reporting and disclosure of securities trades was centralized in the Helsinki Stock Exchange and a time limit of 15 minutes was set for reporting of a securities trade either on or off the Stock Exchange. The number of reporters has increased substantially. Since one objective of these

SIRE-järjestelmä / SIRE-systemet / SIRE system

Ilmoitusvelvolliset/ Anmälningskyldiga /Entities subject to reporting requirements

tointivelvollisuus koskee pörssivälittäjien lisäksi myös muita luottolaitoksia ja muita sijoituspalveluyrityksiä. Määräykseen yhtenä tavoitteena onkin ollut markkinoiden avoimuuden eli transparensin lisääminen.

Määräys ääni- ja vaikutusvallan ilmoittamisesta. Määräyksen tarkoituksena on turvata se, että Rahoitustarkastuksella on jatkuvasti tieto sijoituspalveluyrityksen keskeisistä omistajista. Määräyksen mukaan yrityksen on ilmoitettava Rahoitustarkastukselle vuosittain ja muutostilanteessa vähintään 1/20 sijoituspalveluyrityksen osakepääomasta tai äänimäärästä omistavat henkilöt määräyksessä tarkemmin määritellyllä tavalla laskettuna.

Määräys sijoituspalveluyritysten omistaja- ja hallintohenkilöstön luotavuudesta ja sopivuudesta annettavasta selvityksestä (ns. fit & proper -kontrolli). Määräyksen mukaisesti yrityksen

också avslut utanför börsen. Antalet rapportörer ökade betydligt. I motsats till tidigare praxis gäller rapporteringskyldigheten utöver börsförmedlare också andra kreditinstitut och värdepappersföretag. Ett av målen med de nya föreskrifterna har varit att öka marknadens genomlysning.

Föreskrift om rapportering av röstetal och inflytande. Föreskriftens syfte är att säkerställa att Finansinspektionen kontinuerligt har uppgifter om värdepappersföretagens största ägare. Därför skall företagen årligen och vid ändringar underrätta Finansinspektionen om personer som äger minst 1/20 av värdepappersföretagets aktiekapital eller röstetal beräknat på det sätt som fastställs i föreskriften.

Föreskrift om skriftlig utredning av värdepappersföretagets ägares och lednings tillförlitlighet och vandel vid förändring (s.k. fit & proper-prövning).

regulations is to improve market transparency, the obligation to report trades now applies not only to stock exchange brokerages but also to other credit institutions and investment firms.

Regulation on the reporting of voting rights and qualifying holdings. This regulation is intended to ensure that the FSA is continuously informed of principal shareholders of investment firms. According to the regulation, an investment firm must notify the FSA (annually and at each change) of all shareholders holding at least 1/20 of the firm's share capital or voting rights, as defined in the regulation.

Regulation on written reporting on the fitness and propriety of owners, directors and managers in connection with changes (fit & proper control). According to this regulation an investment firm must inform the FSA on the fitness of its principal owners,

on toimitettava Rahoitustarkastukselle tiedot keskeisten omistajien ja hallintohenkilöstön sopivuudesta yhtä laajasti kuin toimilupakäsittelyn yhteydessä. Määräyksen tarkoituksena on varmistaa, että sijoituspalveluyrityksen avainhenkilöt ovat jatkuvasti tehtävänsä sopivia.

Sijoituspalveluyritysten notifikaatiomenettely. Ohjeessa neuvotaan, mitä menettelyä noudattaen suomalaisilla sijoituspalveluyrityksillä on oikeus ns. europassin turvin tarjota sijoituspalveluja Euroopan talousalueella.

Osa uusista määräyksistä oli yhteisiä luottolaitoksille annettujen määräysten kanssa. Tällaisia ovat esimerkiksi markkinariskiä, vakavaraisuussuhdetta, omia varoja ja konsolidoitua valvontaa koskevat määräykset. Lisäksi vuoden aikana annettiin kaikille valvottaville ohje hallinto- ja johtohenkilöiden ilmoittamisesta Rahoitustarkastukselle. Ohjeen voimaantultua Rahoitustarkastus saa myös arvopaperimarkkinoilla toimivilta valvottavilta konekieliset tiedot yhtiöiden hallinto- ja johtohenkilöistä.

Luottolaitosten valvonta

Luottolaitosten valvonta toteutettiin pääasiassa toimintasuunnitelmassa mainittujen painopistealueiden mukaan. Tarkastuksissa korostettiin sisäisen valvonnan merkitystä. Rahoitustarkastus myös valmisteli sisäisen valvonnan periaatteita koskevia ohjeitaan. Vuoden aikana aloitettiin systemaattiset treasury ja riskienhallinnan tarkastukset, joita jatketaan vuonna 1997. Tarkastusten ohella luottolaitosten toimintaa seurattiin jatkuvasti niiden Rahoitustarkastukselle toimittamien riskien seurantaraporttien avulla. Jatkuvan valvonnan käytäntöön kuuluvat lisäksi säännölliset tapaamiset suurimpien luottolaitosten johdon kanssa. Näissä tapaamisissa käydään läpi luottolaitoksen tuloskehitys ja muut tärkeimmät ajankohtaiset asiat.

Vuoden aikana tehtiin 59 tarkastusta ja lähetettiin yli 800 valvontaan liittyvää muuta kirjettä valvottaville. Tarkastukset jakautuivat valvottavien kesken seuraavasti: liikepankit 14, paikallispankit 31, muut luottolaitokset 8, panttilainaamot 4 sekä vakuusrahastot 3 tarkastusta.

Enligt föreskriften skall Finansinspektionen tillställas uppgifter om värdepappersföretagets viktigaste ägares och lednings tillförlitlighet och vandel i lika stor omfattning som vid ansökan om verksamhetstillstånd. Syftet med föreskriften är att säkerställa att värdepappersföretagens nyckelpersoner kontinuerligt är lämpliga för sitt uppdrag.

Anvisning om underrättelseförfarandet vid utvidgning av verksamheten till en annan EES-stat. I anvisningen ges råd om de underrättelser som finländska värdepappersföretag skall lämna innan de får tillhandahålla investeringstjänster i en annan EES-stat med ett s.k. europass.

En del av de nya föreskrifterna är gemensamma för värdepappersföretag och kreditinstitut. Detta gäller t.ex. föreskrifterna om marknadsrisker, kapitaltäckning, kapitalbas och gruppbaseerad tillsyn. Dessutom meddelades alla tillsynsobjekt 1996 en anvisning om rapportering till Finansinspektionen av uppgifter om personer inom förvaltning och ledning. När anvisningen hade trätt i kraft fick Finansinspektionen också från tillsynsobjekten på värdepappersmarknaden uppgifter i elektronisk form om personerna inom företagens förvaltning och ledning.

Tillsynen över kreditinstitut

Tillsynen över kreditinstitutet genomfördes huvudsakligen inom de områden som prioriterats i verksamhetsplanen. Vid inspektionerna betonades den interna kontrollens betydelse. Finansinspektionen utarbetade också anvisningar om principerna för den interna kontrollen. Under året inleddes systematiska inspektioner av treasuryverksamheten och riskkontrollen, och de fortsätter 1997. Utom genom inspektioner följde Finansinspektionen kontinuerligt kreditinstitutens verksamhet med hjälp av den regelbundna riskrapporteringen från kreditinstitutet. Till den kontinuerliga tillsynen hör också regelbundna möten med ledningen för de största kreditinstitutet. Vid dessa möten behandlas kreditinstitutets resultatutveckling och andra viktiga aktuella ärenden.

directors and managers to the same extent as in its application for authorization. The regulation is intended to ensure that the investment firm's key persons are continuously fit to perform their duties.

The notification procedure concerning investment firms. This guideline specifies the procedure by which Finnish investment firms operating under the so-called EU single licence are entitled to provide investment services within the European Economic Area.

Part of the new regulations apply to both investment firms and credit institutions. Some of these are the regulations on capital adequacy, solvency ratio, own funds and consolidated supervision. In 1996 all supervised entities were also issued a guideline on notification to the FSA of administrative staff, directors and managers. Following entry into force of this guideline, supervised entities operating in the securities markets will also be submitting to the FSA electronic data on their administrative staff, directors and managers.

Supervision of credit institutions

The supervision of credit institutions focused mainly on the key areas cited in the operating plan for the year. In its inspections the Financial Supervision Authority underlined the significance of internal control, and it also drafted guidelines on principles for internal control systems. Systematic inspections of treasury operations and risk management were started in 1996 and will continue in 1997. Beside making inspections, the FSA monitored continuously the activities of credit institutions on the basis of their risk monitoring reports. This continuous monitoring also includes regular meetings with the directors of the largest credit institutions for discussion of credit institutions' performance and other topical issues.

In 1996 the FSA carried out 59 inspections and sent more than 800 supervision-related letters to supervised entities. Of the inspected entities 14 were commercial banks, 31 local banks, 8

Osuuspankkien yhteenliittymähankkeessa Rahoitustarkastus osallistui lainsäädännön valmisteluun. Rahoitustarkastuksen määräykset ja ohjeet on myös päivitetty vastaamaan lainsäädännön muutoksia. Yhteenliittymähanketta varten on lisäksi laadittu useita selvityksiä.

Suomalaisten luottolaitosten ulkomaisten sivukonttoreiden raportoinnista tehtiin selvitys, jonka tavoitteena oli arvioida raportoinnin riittävyttä sekä luottolaitoksen pääkonttorin että Rahoitustarkastuksen näkökulmasta.

Menettelytavat

Sopimusehtojen, markkinoinnin sekä menettelytapojen valvonta on sekä lailisuusvalvontaa että hyvän pankkitavan huomioon ottamista luottolaitosten asiakassuhteissa.

Vuoden 1996 aikana uudistettiin sekä talletuksia että velkakirjoja ja vakuussopimuksia koskevat Rahoitustarkastuksen ohjeet luottolaitoksille. Erityiskysymyksiksi nousivat tiliehtojen muuttamiseen ja rahakorttiin liittyvät asiat.

Asiakkaiden Rahoitustarkastukselle osoittamia selvityspyynnöitä vastaanotettiin yli 300. Asiakkaiden yhteydenotot puhelimitse koskivat noin 2 500:aa tapausta. Ongelmat liittyivät edelleen pääasiassa antolainaukseen ja vakuuksiin. Selvityspyynnöitä ohjattiin suoraan luottolaitoksille niin, että Rahoitustarkastus seurasi vastausten käsittelyä.

Maksuliikenne

Rahoitustarkastus valvoo maksujärjestelmiä yhteistyössä keskuspankin kanssa EU-maiden vuonna 1993 käyttöön ottamaan periaatteen mukaan. Keskuspankki vastaa maksujärjestelmien systeemiriskistä ja kokonaisvalvonnasta ja valvontaviranomainen pankkikohtaisesta valvonnasta. Vuoden aikana keskuspankki ja Rahoitustarkastus kehittivät valmiutta maksujärjestelmien valvonnan ja tarkastusten aloittamiseksi ja laativat riskikehikon maksujärjestelmätarkastuksia varten.

Rahoitustarkastuksessa perustettiin alkuvuodesta työryhmä, joka laati raportin avoimissa tietoverkoissa tarjotuista rahoituspalveluista, niiden valvontatapoista sekä mahdollisesti tarvittavista valvonta- ja sääntelytoimenpiteistä.

Finansinspektionen utförde under året 59 inspektioner och skickade över 800 tillsynsbrev till tillsynsobjekten. Inspektionerna fördelade sig mellan tillsynsobjekten på följande sätt: 14 affärsbanker, 31 lokala banker, 8 andra kreditinstitut, 4 pantlåneinrättningar och 3 säkerhetsfonder.

Finansinspektionen deltog i beredningen av lagstiftningen om en sammanlutning av andelsbanker. Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar har uppdaterats så att de motsvarar förändringarna i lagstiftningen. För sammanlutningsprojektet gjorde Finansinspektionen dessutom flera utredningar.

Finansinspektionen undersökte också om rapporteringen i de finländska kreditinstitutens utländska filialer är tillräcklig ur såväl det finländska kreditinstitutets som Finansinspektionens synvinkel.

Förfaranden

Tillsynen av avtalsvillkor, marknadsföring och förfaranden betraktas både som laglighetstillsyn och beaktande av god banksed i kreditinstitutens kundrelationer.

Under 1996 ändrades anvisningarna till kreditinstitutet om depositioner, skuldebrev och säkerheter. Särskild aktualitet hade frågor som gällde kontantkort och ändring av kontovillkor.

Finansinspektionen fick ta emot över 300 brev med begäran om utredningar. I 2 500 fall gavs kundrådgivning per telefon. Problemen gällde fortfarande främst krediter och säkerheter. Brevet med begäran om utredning sändes vidare till kreditinstitutet så att Finansinspektionen följde behandlingen av ärendena.

Betalningsrörelsen

Finansinspektionen bevakar betalningssystemen i samarbete med centralbanken enligt de principer som började tillämpas av EU-länderna 1993. Centralbanken svarar för systemrisken i och den allmänna bevakningen av betalningssystemen och tillsynsmyndigheten svarar för den bankvisa tillsynen. Under året utvecklade centralbanken och Finansinspektionen beredskapen att bevaka och inspektera betalningssystemen och utarbetade en riskram för inspektioner av betalningssystemen.

other credit institutions, 4 pawnshops and 3 security funds.

In connection with the process of amalgamating cooperative banks, the FSA was involved in the drafting of legislation. The FSA's regulations and guidelines were also updated for consistency with legislative amendments. Moreover, a number of reports were drawn up for the amalgamation project.

The FSA prepared a review of reporting by Finnish credit institutions' branches abroad for the purpose of assessing the adequacy of the reporting from the viewpoint of both the head offices and the FSA.

Financial market practices

Supervision of contractual terms, marketing and practices serves as both legality control and consideration of sound banking practice in credit institutions' customer relations.

In 1996 the FSA amended its guidelines to credit institutions concerning deposits, debt instruments and collateral agreements. Special issues under investigation concerned prepaid cards and changes in account terms and conditions.

The FSA received more than 300 investigation requests from customers, and about 2 500 cases were reported by telephone. As before, the problems were mainly related to lending and collateral. Some investigation requests were referred directly to the concerned credit institutions and replies were monitored by the FSA.

Payment transactions

The FSA supervises payment systems in cooperation with the central bank, in compliance with the principle adopted by EU member states in 1993. The central bank is responsible for systemic risk and overall supervision of payment systems and the FSA for supervision of individual banks. During the year under review the FSA and the central bank enhanced their capacity for initiation of supervision and inspection of payment systems and developed a risk framework for payment system inspections.

In early 1996 the FSA established a working group to prepare a report on financial services provided in open data networks, the need for their super-

Rahoitustarkastus osallistui valtiovarainministeriön asettaman sähköisen käteisen sääntelytyöryhmän työhön. Työryhmän tehtävänä oli selvittää sähköisen käteisrahan ja verkkorahan liikkeeseenlaskuun ja käyttöön liittyvä sääntelytarve sekä määrittellä tarvittavan sääntelyn lähtökohdat.

Rahanpesu

Rahanpesun vastaisen toiminnan kaksi päälinjaa ovat ennaltaehkäisy ja rikostutkinta. Viranomaisten työnjaon mukaan Rahoitustarkastus keskittyy ennalta ehkäisevään työhön, joka tukee ja auttaa valvottavien rahanpesun vastaista toimintaa ja jonka tavoitteena on estää rikollisen rahan tunkeutuminen suomalaisen pankkijärjestelmään.

Rahanpesuilmoituksia tuli Rahoitustarkastukselle 240. Niistä 170 ilmoitettiin keskusrikospoliisin rahanpesuilmoituksia tutkivalle ryhmälle.

Lainsäädännössä on vireillä muutoshanke, jonka mukaan rahanpesua koskeva ilmoitusvelvollisuus laajenee koskemaan luottolaitosten ja valuutanvaihtopisteiden lisäksi myös muita yhteisöjä.

Viranomaisten tiedonkeruu

Viranomaisten tarvitseman tiedon keräämisen tehostamiseksi ja luottolaitoksilta kerättävän tiedon sisällön, muodon ja käytettyjen luokittelujen yhdenmukaistamiseksi toimii Suomen Pankin, Rahoitustarkastuksen ja Tilastokeskuksen yhteistyöelin. Ensimmäisessä vaiheessa yhdenmukaistettiin vuoden 1995 alusta lukien tuloslaskelma- ja tasetietojen tietosisällöt sekä määriteltiin välitettävän tiedon konekielinen muoto.

Viranomaistilastoinnin toisessa vaiheessa, joka tuli voimaan vuoden 1997 alusta lukien, uudistettiin rahoitusriskin, korkoriskin, taseen ulkopuolisten sitoumusten, järjestämättömien saamisten sekä pankkijärjestelmän tilan tiedonkeruut.

Vid Finansinspektionen tillsattes i början av året en arbetsgrupp som sammanställde en rapport om finansiella tjänster i de öppna datanäten, behovet av tillsyn över dessa tjänster samt eventuellt behövliga tillsyns- och regleringsåtgärder. Finansinspektionen deltog i den av finansministeriet tillsatta arbetsgruppen för reglering av elektroniska pengar. Arbetsgruppen hade till uppgift att utreda behovet av att reglera utgivningen och bruket av elektroniska kontanter och nätkontanter och fastställa utgångspunkterna för den reglering som behövs.

Penningtvätt

De två huvudlinjerna i verksamheten för att förhindra penningtvätt är preventiva åtgärder och brottsundersökning. Enligt myndigheternas arbetsfördelning koncentrerar sig Finansinspektionen på preventiv verksamhet, som stöder och hjälper tillsynsobjekten att bekämpa penningtvätt. På det sättet försöker Finansinspektionen hindra brottslig användning av det finländska banksystemet.

Finansinspektionen fick 240 anmälningar om misstänkta fall av penningtvätt. Av dem meddelades 170 fall till centralkriminalpolisens.

För närvarande bereds en ändring av lagstiftningen som skulle utvidga anmälningsplikten till att gälla även andra sammanslutningar än kreditinstitut och valutaväxlingskontor.

Myndigheternas datainsamling

För att effektivera sin datainsamling och förenhetliga rapporterna från kreditinstituten till innehåll, form och klassificeringar har Finlands Bank, Finansinspektionen och Statistikcentralen bildat en samarbetsgrupp för myndighetsstatistik. I det första skedet av detta arbete, med början 1995, samordnades data i resultat- och balansräkningarna och den elektroniska formen för dataöverföringen fastställdes.

I steg två av myndigheternas statistik-samarbete, som inleddes den 1 januari 1997, reformerades insamlingen av data om likviditetsrisker, ränterisker, åtaganden utanför balansräkningen, oreglerade fordringar och läget inom banksystemet.

vision and supervisory and regulatory measures that may be required. The FSA participated in a working group established by the Ministry of Finance to study the regulation of electronic cash. The group examined the need for regulation of issuance and use of electronic cash and network money and laid the foundation for the necessary regulation.

Money laundering

Activities aimed at prevention of money laundering can be broken down into two main areas: prevention and crime investigation. The division of responsibility between authorities is such that the FSA focuses on prevention, providing aid and support to supervised entities for countering money laundering with the aim of preventing criminal money from entering the Finnish banking system.

In 1996 the FSA was notified of 240 cases involving money laundering, of which 170 were reported to the money laundering department of the Central Criminal Police.

Legislative amendments are being drafted with the intent of extending the notification obligation regarding money laundering to entities other than credit institutions and foreign exchange dealers.

Data collection by authorities

As a means of improving efficiency in the collection of data needed by authorities and harmonizing contents, forms and classification schemes for data collected by credit institutions, the Bank of Finland, FSA and Statistics Finland have set up a cooperative unit, the Authority Task Force. In the first stage of its work, the Task Force harmonized, as from the start of 1995, the contents of profit and loss accounts and balance sheets and defined the electronic format for data transmission.

The second stage of the project, which started at the beginning of 1997, consisted of a revamping of data collection concerning liquidity risks, interest rate risks, off-balance sheet commitments, nonperforming assets and the status of the banking system.

Pääomamarkkinoiden valvonta

Yleistarkastuksia tehtiin liikepankkien arvopaperitoiminnoissa, pankkiiriliikkeissä sekä Arvo-osuusyhdistyksessä. Teemataarkastuksia tehtiin viidestä eri aiheesta. Arvopaperivälittäjiin kohdistuvia teemoja olivat asiakasvarojen hallinnointi, rahanpesuun liittyvät uudet säännökset ja johdannaisten käyttöön liittyvä riskien selvitys sekä meklarien omien optiokauppojen kaupankäyntikieltoon liittyvä tarkastus. Rahastoyhtiöiden teemataarkastuksessa selvitettiin, millä tavoin rahastoyhtiöt ovat noudattaneet laissa ja sijoitusrahastojen säännöissä asetettuja sijoitusten hajauttamisvaatimuksia.

Toimilupataarkastuksia tehtiin kaikkiaan 26 valvottavassa. Sijoituspalveluyrityslain voimaan tullessa arvopaperinvälitystä harjoittaneiden välitysliikkeiden oli haettava toimilupansa vahvistamista syyskuun loppuun mennessä. Hakijoita oli vuoden lopussa yhteensä 20, ja toimilupataarkastuksia välitysliikkeissä suoritettiin 16. Toimilupataarkastuksissa käytiin läpi toimilupahakemuksen vähimmäissisällön mukaiset asiat, joita olivat mm. selvitykset harjoitettavaksi aiotusta toiminnasta, hallintoa hoitavista henkilöistä ja hakijayrityksen taloudellisista toimintaedellytyksistä. Sijoituspalveluyrityksen hallinnon ja omistajien luotettavuutta, hyvämaineisuutta, kokemusta ja muuta sopivuutta eli nk. fit and proper -kriteerejä arvioitiin. Lisäksi toimilupataarkastusten yhteydessä arvioitiin, onko hakijoilla resursseja harjoittaa kaikkea suunniteltua sijoituspalvelutoimintaa. Uusien sijoituspalveluyritysten toimilupahakemuksia tuli 27, ja näitä koskevat toimilupataarkastukset suoritetaan kevään 1997 aikana. Toimilupataarkastuksiin sitoutui edellisiin vuosiin nähden merkittävästi enemmän pääomamarkkinaosaston resursseja. Johdannaisten tuotekehittelyn raju kasvu ja kansainvälistyminen vaativat Rahoitustarkastukselta niin ikään huomattavia resursseja.

Kaupankäynnin valvonta

Liikkeeseenlaskijoiden ja arvopaperinvälittäjien ns. sisäpiiriläisten ilmoitusvelvollisuus laajeni syksyllä. Samassa yhteydessä otettiin käyttöön yhteistyössä

Tillsynen av kapitalmarknaden

Finansinspektionen genomförde allmänna inspektioner av affärsbankernas värdepappersfunktioner, av bankirfirmor samt av Värdeandelsföreningen. För temainspektionerna hade Finansinspektionen valt fem olika områden, dvs. hos värdepappersförmedlarna förvaltningen av kundmedel, de nya bestämmelserna om penningtvätt, riskerna vid användning av derivat och handelsförbudet gällande mäklarnas egna optionsaffärer och hos fondbolagen efterlevnaden av de i lag och placeringsfondernas stadgar fastställda kraven på spridning av placeringar.

Tillståndinspektioner genomfördes hos 26 tillsynsobjekt. De värdepappersförmedlingsföretag som idkade värdepappersföretag när lagen om värdepappersföretag trädde i kraft måste ansöka om att få sitt verksamhetstillstånd fastställt före utgången av september. Antalet sökande var vid årets slut 20, och Finansinspektionen företog 16 verksamhetstillståndinspektioner. Vid inspektionerna granskades minimi-innehållet i ansökan om verksamhetstillstånd, bl.a. utredning om den tilltänkta verksamheten, förvaltningspersonalen och de ekonomiska verksamhetsförutsättningarna. I fråga om värdepappersföretagets förvaltning och ägare bedömdes tillförlitlighet, vandel, erfarenhet och övrig lämplighet, dvs. de s.k. fit and proper kriterierna. Dessutom bedömdes om sökanden har resurser att bedriva hela den tilltänkta verksamheten. Finansministeriet fick ansökningar om verksamhetstillstånd från 27 nya värdepappersföretag, och verksamhetstillståndinspektioner hos dem sker under våren 1997. Verksamhetstillståndinspektionerna krävde betydligt mera resurser av kapitalmarknadsavdelningen än året innan. Den kraftigt ökade produktutvecklingen i fråga om derivat samt internationaliseringen band också allt mer resurser inom Finansinspektionen.

Tillsyn av handeln

Anmälningsskyldigheten för person med insynställning hos emittenter och värdepappersförmedlare utökades på hösten. I detta sammanhang togs också det s.k. SIRE-systemet, som utvecklats i

Supervision of the capital markets

The Financial Supervision Authority carried out general inspections of brokerage firms, the Securities Association and the securities operations of commercial banks. Area-specific inspections concerned five subject areas. Those relating to securities dealers were management of customer funds, new provisions on money laundering, evaluation of risks involved in the use of derivatives, and inspections related to the prohibition of brokerages' own-account options trade. The FSA conducted area-specific inspections of management companies in order to determine if these companies had complied with the requirements on diversification of investments as prescribed by laws and mutual fund rules.

Authorization inspections were conducted at 26 supervised entities. The Act on Investment Firms required that securities brokerage firms apply for confirmation of authorization by the end of September. By the end of the year there were 20 such applicants, and 16 authorization inspections of brokerage firms had been conducted. In the authorization inspections the FSA verified the minimum contents for an authorization application, including descriptions of planned activities, management staff and financial standing of the applicant. Moreover, it assessed the reliability, reputation, experience and fitness in other respects, i.e. the 'fit and proper' criteria, of investment firms' management and owners. It also assessed whether the applicants had adequate resources for carrying on all the planned investment service activities. There were 27 applications from new investment firms, and authorization inspections will be conducted at these firms in spring 1997. In 1996 authorization inspections required considerably more resources of the Capital Markets Department than in previous years. Also rapidly expanded product development in the area of derivatives and increasing internationalization required substantial use of FSA resources.

Supervision of trading

In autumn 1996 issuers' and securities

osakekeskusrekisterin, liikkeeseenlaskijoiden ja Arvopaperivälittäjien yhdistyksen kanssa valmisteilla ollut ns. SIRE-järjestelmä. Tämä järjestelmä vapauttaa liikkeeseenlaskijoiden ja arvopaperinvälittäjien ilmoitusvelvolliset omistusmuutosten ilmoittamiselta sekä antaa Rahoitustarkastukselle entistä tehokkaamman työvälineen kauppajen osapuolien selvittämisessä ja kaupankäynnin valvonnassa. Järjestelmä lisää myös kaupankäynnin julkisuutta, mikä on omiaan ehkäisemään sisäpiiritiedon väärinkäyttöä, hälventämään epäilyksiä väärinkäytöksistä ja lisäämään tietoa sijoituspalvelun ammattilaisten ja yhtiöiden johtavien toimihenkilöiden omistuksista. SIRE-järjestelmän valmistuttua on pyritty tehostamaan sekä Rahoitustarkastuksen sisäisten järjestelmien tuottaman että ulkoisen informaation hyväksikäyttöä.

Vuonna 1996 Rahoitustarkastus tutki useita epäiltyjä sisäpiirikaupankäyntitapauksia. Tutkimusten laajuuteen vaikutti osaltaan kaupankäynnin volyymin ja hallintarekisteröidyn ulkomaalaisomistuksen voimakas kasvu. Tutkimusyhteistyötä tehtiin useiden ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa. Nämä seikat ovat osaltaan vaikuttaneet tarpeeseen lisätä Rahoitustarkastuksen resursseja kurssimanipulaatio- ja sisäpiirikauppatutkimuksiin.

Lokakuussa Rahoitustarkastus allekirjoitti yhteistyöasiakirjan kaupankäynnin valvonnasta Yhdysvaltain valvontaviranomaisen Securities and Exchange Commissionin kanssa.

Kansainvälinen yhteistyö

Työskentely Euroopan unionissa

Suomesta tuli Euroopan unionin täysivaltainen jäsen vuoden 1995 alussa. Vuoden 1996 aikana Rahoitustarkastus jatkoi edellisenä vuonna aloittamaansa työskentelyä komission pankkialan neuvonantavassa komiteassa sekä arvopaperivalvojien komiteassa. Rahoitustarkastus osallistui edelleen myös Euroopan rahapoliittisen instituutin (ERI) pankkivalvonnan alakomitean työhön, ja sillä oli edustajat useissa rahoitus- ja pääomamarkkinoita käsittelevissä

samarbete med Aktiecentralregistret, Fondkommissionärsföreningen och emittenterna, i bruk. Systemet befriar de anmälningsskyldiga hos emittenterna och värdepappersförmedlarna från att anmäla ändringar i sina innehav och ger Finansinspektionen ett effektivare instrument vid utredningen av handelsparterna och bevakningen av handeln. Systemet ökar också offentligheten i handeln, vilket bidrar till att minska missbruket av insiderinformation men också skingra misstankarna om missbruk och överlag öka informationen om innehaven hos dem som yrkesmässigt tillhandahåller investeringstjänster och hos bolagens ledande befattningshavare. Efter att SIRE-systemet blev färdigt har Finansinspektionen försökt effektivera utnyttjandet av den information som de interna systemen genererar och den externa informationen.

År 1996 undersökte Finansinspektionen flera fall av misstänkt insiderhandel. Att undersökningarna ökade i omfattning berodde bland annat på att handelsvolymen och det förvaltarregistrerade utländska innehavet hade ökat kraftigt. Undersökningar gjordes i samarbete med flera utländska tillsynsmyndigheter. Den livliga börshandeln och växande utländska innehav har för sin del ökat behovet av resurser vid Finansinspektionen för undersökning av kursmanipulationer och insideraffärer.

I oktober undertecknade Finansinspektionen en avsiktsförklaring om samarbete gällande marknadsövervakning med Förenta staternas tillsynsmyndighet Securities and Exchange Commission.

Internationellt samarbete

Arbetet i Europeiska unionen

Finland blev fullvärdig medlem i Europeiska unionen vid ingången av 1995. Under 1996 fortsatte Finansinspektionen sitt arbete i kommissionens rådgivande bankkommitté och värdepapperskommitté. Vidare deltog Finansinspektionen i Europeiska monetära insitutets (EMI) underkommitté för banktillsyn och var representerad i flera

brokerages' staffs obligation to declare their insider holdings was extended. In the same connection, the SIRE information system – developed in cooperation with the Central Share Register of Finland Cooperative, the issuers and the Finnish Association of Securities Dealers – was put into operation. The SIRE system frees issuers and securities brokerage employees subject to disclosure requirements from the requirement to manually report ownership changes and allows the FSA to identify trading parties and supervise their trading even more efficiently than before. The system also increases the transparency of trading, which should curb the abuse of insider information, dispel doubt about abuses and increase the availability of information on the holdings of investment service professionals and key personnel. Since the introduction of the SIRE system, the FSA has taken action to improve the usage of information produced by its internal systems and by external sources.

In 1996 the FSA investigated several suspected cases of insider dealing. The scope of the investigations was influenced by the rapid growth in trade volume and nominee-registered foreign ownership. In conducting these investigations, the FSA cooperated with several foreign supervisory authorities. These have increased the FSA's need for resources to investigate share price manipulation and insider dealing.

In October the FSA exchanged letters on market surveillance with the Securities and Exchange Commission, which is a supervisory authority in the United States.

International cooperation

Work in the European Union

Since the beginning of 1995 Finland has been a full member of the European Union. In 1996 the Financial Supervision Authority continued the work it had started the year before in the European Commission's Banking Advisory Committee (BAC) and the High Level Securities Supervisors Committee. Moreover, the FSA

ministerineuvoston, komission ja ERIn alatyöryhmissä.

Kotimaiseen EU-valmistelutyöhön Rahoitustarkastus osallistui EU-asioiden komitean rahoituspalveluja sekä pääomaliikkeitä käsittelevässä valmistelujaoksessa, joka toimi neuvoston ja komission työryhmien työskentelyn koordinoijana.

Maasta toiseen tehtäviä tilisiirtoja koskevasta direktiiviehdotuksesta päästiin sopimukseen EU:n neuvoston ja parlamentin välisessä sovittelukomiteassa joulukuussa. Neuvosto hyväksyi direktiiviehdotuksen vielä saman vuoden puolella, mutta parlamentin hyväksyminen siirtyi tammikuuhun 1997. Myös sijoittajien korvausrahaistoista annetun direktiiviehdotuksen tekstistä sovittiin sovittelukomiteassa. Neuvosto hyväksyi ehdotuksen, mutta parlamentin hyväksymistä ei ollut saatu vielä vuoden 1997 alkupuolella.

Euron käyttöönottamiseen liittyvää kahta asetusta valmisteltiin vuoden 1996 aikana. Säännökset, jotka ovat tarpeen talouden toimijoiden tarvitseman oikeudellisen varmuuden lisäämiseksi, pyritään saattamaan asetuksella voimaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa vuoden 1997 aikana. Toinen asetusta sisältää säännökset muista toimenpiteistä, jotka tarvitaan otettaessa euro nopeasti käyttöön. Tämä asetusta voidaan saattaa voimaan aikaisintaan, kun rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistuvat jäsenmaat ovat selvillä ja viimeistään rahaliiton kolmannen vaiheen alkaessa 1.1.1999.

Valvontayhteistyö Euroopan talousalueella

Vastuu talousalueella toimivan luottolaitoksen valvonnasta on EU:n toisen pankkidirektiivin mukaan luottolaitoksen kotivaltion viranomaisella. Poikkeuksen muodostaa luottolaitoksen ulkomailla olevan sivukonttorin maksuvalmiuden valvonta, joka on edelleen isäntävaltion vastuulla. Ulkomailla olevan sivukonttorin on myös noudatettava isäntämaan sopimusoikeudellisia ja markkinoinnista annettuja säännöksiä. Rahoitustarkastus on tehnyt valvontapöytäkirjat Pohjoismaiden, Ison-Britannian, Saksan, Ranskan ja Luxemburgin kanssa. Pöytäkirjoissa on sovittu toisen pankkidirektiivin

av ministerrådets, kommissionens och EMI:s underarbetsgrupper för finans- och kapitalmarknadsfrågor.

I det finländska EU-beredningsarbetet deltog Finansinspektionen i arbetet i beredningssektionerna för finansiella tjänster och kapitalrörelser inom kommittén för EU-ärenden, som koordinerar arbetet i arbetsgrupper som är underställda rådet och kommissionen.

Förlikningskommittén för EU-rådet och parlamentet enades i december om förslaget till direktiv om gränsöverskridande kontogireringar. Direktivförslaget godkändes av rådet före årsskiftet, men av parlamentet först i januari 1997. Också texten till direktivet om en ersättningsfond för placerare fastställdes i förlikningskommittén. Rådet godkände förslaget, men parlamentet hade ännu inte i början av 1997 tagit ställning till det.

Två förordningar om införandet av euron bereddes under 1996. De bestämmelser som är nödvändiga för att öka de ekonomiska aktörernas rättssäkerhet kommer att träda i kraft så snart som möjligt under 1997. Den andra förordningen innehåller bestämmelser om andra åtgärder som behövs för ett snabbt införande av euron. Denna förordning kan träda i kraft tidigast när de medlemsländer som kommer att delta i etapp tre av EMU har fastställts och senast vid starten av etapp tre den 1 januari 1999.

Tillsynssamarbete inom EES

Enligt EU:s andra banksamordningsdirektiv ansvarar hemlandets behöriga myndigheter för tillsynen av ett kreditinstitut som är verksamt i en EES-stat. Däremot svarar värdlandet för tillsynen av likviditeten i ett kreditinstituts filial i utlandet. En filial i utlandet måste också följa värdlandets bestämmelser om avtalsrätt och marknadsföring. Finansinspektionen har undertecknat avsiktsförklaringar med de nordiska länderna, Storbritannien, Tyskland, Frankrike och Luxemburg. I dessa har avtalats om en tillsynspraxis mellan värdlandet och hemlandet enligt det andra banksamordningsdirektivet.

Också investeringstjänstedirektivet grundar sig på principerna om ett enda verksamhetstillstånd och hemlands-tillsyn. Enligt dessa principer får ett värdepappersföretag med auktorisation i

continued its work in the Banking Supervisory Sub-Committee (BSSC) of the European Monetary Institute (EMI) and was represented on several Council of Ministers, Commission and EMI working groups studying the financial and capital markets.

In the Committee of Secretaries General, which is responsible for preparation of EU affairs in Finland, the FSA worked in the preparatory subcommittee dealing with financial services and capital flows. This subcommittee coordinated the work of various Council and Commission working groups.

In December 1996 an agreement was reached on a proposal for a Directive on Cross-Border Transfers in the Conciliation Committee between the EU Council and Parliament. The Council approved the proposal in December, but Parliament's approval was delayed until January 1997. The Conciliation Committee also agreed on the text of a proposed Directive on Investors Compensation Schemes. The Council approved the proposal, but Parliament had not yet approved it by the beginning of 1997.

Two regulations on the introduction of the euro were drafted during the year under review. It is intended that one of these regulations will provide the legal certainty needed by economic agents and will be effected as early as possible in 1997. The other regulation will contain other provisions necessary for swift introduction of the euro. This regulation can be implemented at the earliest when the EU member states participating in Stage Three of EMU are known and at the latest when Stage Three begins 1 January 1999.

Supervisory cooperation in the European Economic Area

Under the Second Banking Coordination Directive, the responsibility for supervision of a credit institution operating in the EEA was assigned to the credit institution's home state authorities. An exception to this is supervision of the liquidity of credit institutions' foreign branches, which remains the host state's responsibility. A foreign branch is also subject to the host state's legal provisions on contracts and marketing.

mukaisesta valvontakäytännöstä kotivaltion ja isäntävaltion välillä.

Myös sijoituspalveludirektiivin perustana ovat yhden toimiluvan ja kotivaltioviranomaisen valvonnan periaatteet. Näiden mukaan talousalueella toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys voi tarjota toisessa jäsenmaassa vastavuoroisesti tunnustettuja palveluja joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja maasta toiseen. Sijoituspalveluyrityksen valvonta kuuluu pääsääntöisesti kotivaltion viranomaiselle. Direktiivin mukaan isäntävaltion viranomaisella on kuitenkin toimivalta valvoa, että ulkomainen sijoituspalveluyritys noudattaa isäntävaltion menettelytapasääntöjä ja muita yleisen edun nojalla annettuja sääntöjä.

Pankkien neuvoa-antavan komitean ja pankkivalvonnan alakomitean epävirallisen avustavana työryhmänä toimivan Groupe de Contactin kokous pidettiin ensimmäistä kertaa Suomessa. Työryhmä tekee mm. kyselyihin perustuvia vertailuja ja analyysejä talousalueella harjoitetun käytännön pankkitoiminnan eroavaisuuksista. Rahoitustarkastus myös toimi ensimmäistä kertaa EU:n arvopaperimarkkinavalvojien johtajien Helsingissä pidetyn epävirallisen kokouksen isäntänä.

Elektroniseen rahaan liittyvien valvonnallisten ongelmien käsittely aloitettiin komission pankkien neuvoa-antavan komitean sekä ERIn pankkivalvonnan alakomitean perustamissa työryhmissä. Rahoitustarkastuksen asiantuntijat osallistuivat myös Financial Action Task Force -ryhmän (FATF) työhön. FATF selvitti uusien elektronisten maksamismuotojen mahdollista väärinkäyttöä rahanpesussa.

Pohjoismaisten rahoitus- ja vakuutusvalvojien vuosittainen kokous pidettiin Islannissa. Pääteemoina olivat finanssikonglomeraattien valvonta sekä pankkien omistajien ja hallintohenkilöiden luottavuuden ja sopivuuden selvittämiseen liittyvät kysymykset. Muita säännöllisesti pidettäviä pohjoismaisia kokouksia olivat pankkivalvontatyöryhmän syyskokous, arvopaperimarkkinavalvojien kokoukset, sisäpiirivalvojien vuosikokous sekä hallinnollisten asioiden työryhmän kokoukset. Hallintotyöryhmässä käsiteltiin mm. pohjoismaisissa valvontaorganisaatioissa

ett EES-land tillhandahålla ömsesidigt godkända tjänster i ett annat medlemsland antingen genom att inrätta en filial eller tillhandahålla gränsöverskridande tjänster. För tillsynen av värdepappersföretag svarar i regel hemlandets myndigheter. Enligt direktivet har värdlandets myndigheter dock befogenhet att övervaka att ett utländskt värdepappersföretag följer värdlandets uppföranderegler och andra bestämmelser som meddelats för det allmänna bästa.

Groupe de Contact, en informell arbetsgrupp som består den rådgivande bankkommittén och underkommittén för banktillsyn, höll för första gången sitt möte i Finland. På basis av enkätundersökningar utarbetar arbetsgruppen bl.a. jämförelser och analyser av skillnaderna i den praktiska bankverksamheten i olika länder inom EES. Finansinspektionen fungerade för första gången som värd för ett informellt möte i Helsingfors för cheferna för myndigheterna för tillsyn av värdepappersmarknaden inom EU.

Behandlingen av tillsynsproblem i anslutning till elektroniska pengar inleddes i arbetsgrupper som tillsattes av kommissionens rådgivande bankkommitté och EMI:s underkommitté för banktillsyn. Sakkunniga från Finansinspektionen deltog också i Financial Action Task Force-gruppens (FATF) arbete. FATF undersökte möjligheterna till missbruk av de nya elektroniska betalningsformerna för penningtvätt.

De nordiska finans- och försäkringsinspektionernas årliga tillsynsmöte hölls på Island. Huvudteman var tillsynen över finanskonglomerat samt frågor som gällde lämplighetsprövning av ägare och personer i förvaltningen. Andra regelbundet återkommande möten var banktillsynsarbetsgruppens höstmöte, värdepappersmarknadsövervakarnas möten, insiderövervakarnas årsmöte och förvaltningsarbetsgruppens möten. I förvaltningsarbetsgruppen behandlades bl.a. de nordiska tillsynsmyndigheternas omorganisationer samt aktuella utvecklingsprojekt. Representanter för Finansinspektionen samarbetade också med de nordiska banktillsynsmyndigheternas ADB-revisorer i syfte att utveckla gemensamma riktlinjer för tillsynen av elektroniska betalningstjänster.

The FSA has signed memoranda of understanding with the Nordic countries, the United Kingdom, Germany, France and Luxembourg. In these memoranda the parties agreed on supervisory practices complying with the Second Banking Coordination Directive between the home and host states.

The Directive on Investment Services is also based on the principles of a single authorization and home state supervision. According to these principles an investment firm that has been granted an authorization in an EEA member state is entitled to provide a mutually recognized service in another member state, either through a branch established in that state or as a cross-border service. As a rule, the home state authority is responsible for supervision of investment firms. However, the directive empowers the host state authority to ensure that a foreign investment firm complies with the host state's code of conduct and rules for the general good.

An unofficial working group of the Banking Advisory Committee and the Banking Supervisory Subcommittee, called the Groupe de Contact, met for the first time in Finland. Among other things, the Groupe compares and analyses differences in banking practices within the EEA, on the basis of various inquiries. Moreover, the FSA hosted for the first time an unofficial meeting in Helsinki for directors of EU securities market supervisory bodies.

The responsible working groups appointed by the EU Commission's BAC and the EMI's BSSC began to take up problems associated with supervision of electronic money. Moreover, experts from the FSA participated in the work of the Financial Action Task Force (FATF). The FATF studied possible abuses of new electronic forms of payment for money laundering purposes.

The annual meeting of the Nordic financial and insurance supervisors was held in Iceland, the main themes being supervision of financial conglomerates and issues related to examination of fitness and properness of banks' owners and administrative staff. Other regular Nordic meetings were the autumn meeting of the banking supervision group, meetings of securities markets

toteutettuja muutoksia sekä vireillä olleita kehittämishankkeita. Rahoitustarkastuksen edustajat osallistuivat myös pohjoismaisten pankkivalvojen atk-tarkastajien työhön tavoitteena kehittää yhteisiä linjauksia elektronisten maksamispalvelujen valvonnalle.

Valvontayhteistyö kolmansien maiden kanssa

Valvontayhteistyön muodot ETA-alueen ulkopuolisten maiden eli ns. kolmansien maiden viranomaisten kanssa vaihtelevat maasta riippuen. Suomalaisen pankin Euroopan talousalueen ulkopuolella toimivan sivukonttorin valvontavastuu kuuluu pääasiassa sen maan valvontaviranomaiselle, missä sivukonttori sijaitsee. Rahoitustarkastus voi suorittaa tarkastuksia vain, jos sivukonttorin sijaintimaan lainsäädäntö sen mahdollistaa. Käytännössä Rahoitustarkastus valvoo suomalaisen pankin kolmannessa maassa sijaitsevan sivukonttorin toimintaa velvoittamalla pääkonttorin toimittamaan raportit myös sivukonttoristaan. Tarkastustoiminnassa kiinnitetään erityistä huomiota siihen, miten suomalaisen pankin oma valvonta sivukonttorin osalta toimii. Tämä on tarpeellista etenkin silloin, kun sijaintimaan säännökset eivät salli ulkomaisen viranomaisen tarkastustoimintaa alueellaan.

Yhdysvaltojen pankkivalvontaviranomaisten kanssa yhteistyö tiivistyi. Federal Reserve Systemin pankkivalvontayksikön edustajat Washingtonista vierailivat Rahoitustarkastuksessa, ja Rahoitustarkastuksen edustajat olivat puolestaan tarkkailijoina New Yorkin Federal Reserve Bankin ja State Banking Departmentin suorittamassa suomalaisen pankin sivukonttorin tarkastuksessa.

Rahoitustarkastus osallistui arvopaperimarkkinoiden valvonnan harmonisointi- ja kehittämistyötä edistävän järjestön IOSCON kahteen kokoukseen. Kokouksissa käsiteltiin mm. kansainvälisten kirjanpitostandardien kehittämistä yhdessä IASC:n kanssa, selvitysriskien arviointia sekä valvontaviranomaisten yhteistyön kehittämistä.

Baselin pankkivalvontakomitean joka toinen vuosi kokoontuva kansainvälinen pankkivalvontakonferenssi järjestettiin Ruotsissa. Suomen lisäksi edustajia oli 138 maasta. Konferenssissa keskityttiin

Tillsynssamarbete med tredje land

Formerna för tillsynssamarbetet med myndigheterna i länder utanför EES-området, dvs. med myndigheterna i tredje land, varierar från land till land. Ansvaret för tillsynen av en finländsk banks filial som är verksam utanför EES vilar i regel på tillsynsmyndigheten i det land där filialen är belägen. Finansinspektionen kan genomföra inspektioner bara om värdlandets lagstiftning tillåter detta. I praktiken övervakar Finansinspektionen verksamheten i finländska bankers filialer i tredje land genom att ålägga huvudkontoret att lämna in rapporter också om sina filialer. I tillsynsverksamheten fästs särskild uppmärksamhet vid den finländska bankens egen tillsyn av filialen. Framför allt är detta nödvändigt när bestämmelserna i värdlandet inte tillåter utländska myndigheter att utföra inspektioner där.

Samarbetet med Förenta staternas banktillsynsmyndigheter intensifierades. Representanter för Washington Federal Reserve Systems banktillsynsenhet besökte Finansinspektionen och representanter för Finansinspektionen deltog som observatörer i en inspektion som New York Federal Reserve Bank och State Banking Department företog i en finländsk banks filial.

Finansinspektionen deltog i två möten som arrangerades av IOSCO, en organisation för harmonisering och utveckling av tillsynen över värdepappersmarknaden. På mötet behandlades bl.a. utvecklandet av en internationell bokföringsstandard i samråd med IASC, bedömningen av avvecklingsrisker samt fortsatt utveckling av tillsynsmyndigheternas samarbete.

Baselkommittén för banktillsyn, som sammanträder vartannat år, höll denna gång sin internationella banktillsynskonferens i Sverige. Förutom från Finland deltog representanter från 138 länder i mötet. Konferensen fokuserades på två huvudteman: hemlandets myndigheters ansvar och möjligheter att övervaka utländska filialer samt utvecklandet av befintliga tillsynsmetoder.

supervisors, the annual meeting of supervisors dealing with insider issues and meetings of the working group on administrative matters. The working group on administrative matters studied inter alia reforms carried out in Nordic supervisory organizations and ongoing development projects. Further, representatives of the FSA took part in the work of the Nordic bank supervisors' information system inspectors for the purpose of preparing common guidelines for supervision of electronic payment services.

Supervisory cooperation with third countries

Supervisory cooperation with the authorities of non-EEA states, so-called third countries, takes various forms depending on the countries involved. As a rule, a branch of a Finnish bank located in a non-EEA state is subject to supervision by that state's authorities. The FSA can inspect such branches only if allowed under the legislation of the host country. In practice the FSA supervises the activities of a branch of a Finnish bank located in a third country by requiring the head office to report on the branch as well. In its inspections the FSA paid particular attention to how a Finnish bank itself supervises its branches. This is necessary especially when the provisions of the host country do not allow inspections by foreign authorities on its territory.

In 1996 the FSA intensified its cooperation with US banking supervision authorities. Representatives of the Federal Reserve System from Washington visited the FSA, and representatives of the FSA observed an inspection of a branch of a Finnish bank conducted by the New York Federal Reserve Bank and the State Banking Department.

The FSA attended two meetings of the IOSCO, an organization that promotes harmonization and development of securities markets supervision. These meetings included discussions inter alia of development of international accounting standards in cooperation with the IASC, evaluation of settlement risks and enhancement of cooperation between supervisory authorities.

kahteen pääteemaan, jotka olivat kotivaltion viranomaisen vastuu ja mahdollisuudet valvoa ulkomaisia sivukonttoreita sekä käytössä olevien valvontamethodien kehittäminen.

Kehittämishankkeet

Rahoitustarkastuksen sisäisissä työryhmissä ja eri valvontaviranomaisten yhteistyöryhmissä on arvioitu rahoitusmarkkinoiden valvontaa sekä Rahoitustarkastuksen tehtäviä ja toimintaa. Työryhmät ovat loppuraporteissaan esittäneet joukon suosituksia, joiden tavoitteena on parantaa valvonnan laatua ja tehostaa Rahoitustarkastuksen toimintaa.

Suosittelujen pohjalta käynnistettiin Rahoitustarkastuksessa vuoden 1996 aikana useita kehittämishankkeita, joista tärkeimmät olivat elokuussa toteutettu organisaatiouudistus ja siihen liittyvät suunnittelu-, ohjaus-, valvonta-, ja päätöksentekojärjestelmien uudistukset.

Rahoitustarkastuksen ydinprosesseja ovat valvonta ja sääntely. Olennainen osa valvontaprosessia on viranomaisen harjoittama tarkastustoiminta. Vuoden 1996 aikana käynnistettiin mittava ja monivaiheinen kehittämishanke Rahoitustarkastuksen tarkastustoiminnan tehostamiseksi. Sen yhtenä tavoitteena oli tarkastuksen työtapojen ja menetelmien yhdenmukaistaminen. Projektin työskentelyyn osallistuivat Rahoitustarkastuksen asiantuntijat ja esimiehet, ja tuloksien käyttöönotto on aloitettu vuoden 1997 alussa.

Tietojärjestelmät

Toimintavuoden ehkä merkittävin tietojärjestelmähanke oli luottolaitosten viranomaistilastointiin liittyvä ns. RISKI-projekti. Projektissa uusittiin järjestelmä luottolaitosten rahoitusriski-, korkoriski- ja taseen ulkopuolisten sitoumusten tietojen ylläpitämiseksi ja seuraamiseksi. Luottolaitokset voivat raportoida tietonsa järjestelmään sähköpostin liitetiedostona, ftp-tiedostosiirrolla tai levykkeellä. Projekti jatkuu vielä 1997. Järjestelmällä on merkittävä asema Rahoitustarkastuksen tietojenkäsittelyssä, sillä se muodostaa rungon taulukkomaisen valvontatiedon keruulle, varastoinnille ja seurannalle. Seurantaohjelmien tuottaminen tehostuu jatkossa, koska valmis runko

Utvvecklingsprojekt

Tillsynen av finansmarknaden och Finansinspektionens uppgifter och verksamhet har utvärderats i Finansinspektionens interna arbetsgrupper och olika tillsynsmyndigheters samarbetsgrupper. Arbetsgrupperna har i sina slutrapporter lämnat ett antal rekommendationer i syfte att förbättra tillsynskvaliteten och effektivera Finansinspektionens verksamhet.

Utgående från rekommendationerna drogs flera utvecklingsprojekt igång vid Finansinspektionen under 1996. Bland de viktigaste var omorganisationen i augusti och uppgraderingen av planerings-, styr-, tillsyns- och besluts-systemen i samband med den.

Finansinspektionens kärnprocesser är tillsyn och reglering. En viktig del av tillsynsprocessen är inspektionerna. Under 1996 startade ett omfattande utvecklingsprojekt i flera steg för att effektivera Finansinspektionens inspektionsverksamhet. Ett av målen för projektet var att samordna arbetsrutinerna och -metoderna. I projektarbetet deltog Finansinspektionens sakkunniga och chefer, och resultatet har omsatts i praktiken sedan början av 1997.

Datasystem

Det kanske viktigaste datasystemprojektet under verksamhetsåret var kreditinstitutens RISKI-projekt som hänför sig till myndighetsstatistiken. Inom ramen för projektet förnyades systemet för uppdatering och uppföljning av data om kreditinstitutens likviditetsrisker, ränterisker och åtaganden utanför balansräkningen. Kreditinstitutet kan rapportera sina data antingen som filer med e-posten, genom överföring av ftp-filer eller på diskett. Projektet fortsätter 1997. Systemet spelar en viktig roll i Finansinspektionens databehandling som stommen för insamlingen, lagringen och uppföljningen av tillsynsdata i tabellform. Eftersom stommen redan finns blir det i fortsättningen enklare att lägga upp nya uppföljningsprogram.

För tillsynen av insiderhandel med offentligt noterade värdepapper har Finansinspektionen i samarbete med Finlands Aktiecentralregister Andelslag (numera Finlands Värdepapperscentral Ab) utarbetat insiderregistersystemet

The biennial international banking supervision conference of the Basle Committee on Banking Supervision was held in Sweden. Besides Finland, 138 other countries were represented at the conference, which focused on two main themes: home state authorities' responsibility and opportunities for supervision of foreign branches as well as improvement of supervisory methods.

Development projects

Internal working groups of the Financial Supervision Authority and cooperating groups of various other supervisory authorities have evaluated financial markets supervision as well as the responsibilities and activities of the FSA. In their final reports these working groups made a number of recommendations for improving the quality of supervision and increasing the efficiency of the FSA.

On the basis of these recommendations the FSA launched several development projects in 1996. The most significant of these were the reorganization carried out in August and the related reforms in planning, direction, supervision and decisionmaking systems.

The principal activities of the FSA are supervision and regulation. Inspections constitute an essential part of the supervisory function. In 1996 the FSA launched a comprehensive multistage development project aimed at making its supervisory activities more efficient. One objective of this project was to harmonize its supervisory methods and practices. The project was implemented by the FSA's experts and directors, and its results have been put into practice since early 1997.

Information systems

Perhaps the most significant information systems project during the year under review was the so-called RISKI project in connection with authorities' collection of data on credit institutions. This project included a revamping of the system for updating information and monitoring in connection with credit institutions' liquidity risks, interest rate

uudelle seurantaohjelmalle on jo olemassa.

Julkisesti noteerattujen arvopapereiden sisäpiirikaupankäynnin valvontaa varten tuotettiin yhteistyössä Suomen Osakekeskusrekisteri Osuuskunta (nykyinen Suomen Arvopaperikeskus Oy) kanssa sisäpiirirekisterijärjestelmä SIRE. Järjestelmä yhdistää pörssin kaupankäyntitiedot Suomen Arvopaperikeskus Oy:n sisäpiirirekisteriin. Järjestelmä otettiin käyttöön elokuun alussa.

EMU-valmistelu

Rahoitustarkastus osallistui valtiovarainministeriön asettaman valtakunnallisen EMU-projektin rahoitussektorityöryhmän työhön. EMU-projektin tehtävänä on koordinoita kansallista yhteiseen valtuuttamaan siirtymistä yhteiskunnan eri osa-alueilla sekä laatia Suomelle suunnitelma euroon siirtymisestä talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa. Siirtymäsuunnitelmassa yksilöidään ja aika-tilatulla yhteisen valuutan käyttöönoton edellyttämät keskeiset lainsäädäntö- ja muut muutostarpeet.

Rahoitustarkastus asetti työryhmän selvittämään rahaliiton kolmannen vaiheen vaikutuksia Rahoitustarkastuksen valvomiin rahoitusmarkkinoihin, niillä toimiviin rahoituslaitoksiin sekä Rahoitustarkastuksen omaan toimintaan valvontaviranomaisena. Toinen asetettu työryhmä keskittyi selvittämään euroon siirtymisen vaikutusta valvottavien kirjanpitoon, raportointiin ja tietotekniikkaan liittyviin ratkaisuihin. Työryhmä selvittää myös Rahoitustarkastuksen mahdolliset ohjeistamistarpeet näillä alueilla. Selvitystyöt saatetaan päätökseen kevään 1997 kuluessa.

SIRE. Systemet länkar börsens handelsuppgifter till Värdepapperscentralens insidersystem. Systemet togs i bruk i början av augusti.

EMU-förberedelserna

Inom finansministeriets riksomfattande EMU-projekt medverkade Finansinspektionen i arbetsgruppen för den finansiella sektorn. EMU-projektet har till uppgift att koordinera den nationella övergången till en gemensam valuta inom olika delområden i samhället samt att utarbeta en plan för Finland för övergången till euro under etapp tre av EMU. I planen preciseras och tidsplaneras de viktigaste lagändringar och andra reformer som införandet av en gemensam valuta kräver.

Finansinspektionen tillsatte en arbetsgrupp att utreda verkningarna av EMU:s etapp tre på den av Finansinspektionen övervakade finansmarknaden, på de finansiella institut som opererar på denna marknad samt på Finansinspektionens egen verksamhet som tillsynsmyndighet. En annan arbetsgrupp koncentrerade sig på att kartlägga verkningarna av övergången till euro på tillsynsobjektens bokföring, rapportering och datateknik. Arbetsgruppen utreder också de eventuella behoven av föreskrifter och anvisningar på dessa områden. Utredningarna slutförs under våren 1997.

risks and off-balance sheet

commitments. Credit institutions can supply data to the system via e-mail files, by FTP file transfer or on diskettes. The project will continue in 1997. This system plays an important part in the FSA's data processing, because it constitutes a framework for collection, storage and monitoring of supervisory data in table form. Monitoring programmes can probably be produced more efficiently in the future, now that a framework for such programmes has been prepared.

For supervision of insider dealing in publicly listed securities, the FSA developed an insider register system called SIRE in cooperation with the Central Share Register of Finland Cooperative (now the Finnish Central Securities Depository or FCSD). This system, which combines stock exchange trading data with the insider register of the FCSD, was introduced in early August.

Preparation for EMU

The FSA took part in the work of a financial sector working group appointed by the Ministry of Finance under the national EMU project. The EMU project is aimed at coordinating the changeover to the single currency in various sectors of Finnish society and preparing a schedule for Finland's changeover to the euro in Stage Three of EMU. This schedule provides a listing and timetable for legislative amendments and other major changes needed for the introduction of the single currency.

The FSA established a working group to examine the impact of Stage Three of EMU on financial markets supervised by the FSA, the financial institutions operating in these markets and the FSA's own activities as a supervisory authority. Another working group was appointed to study the effects that the changeover to the euro may have on decisions concerning supervised entities' accounting, reporting and information technology. This working group is also examining possible needs for FSA guidelines in this area. Both working groups will complete their work in spring 1997.

Valvontamaksut ja muut tulot

Tillsynsavgifter och övriga intäkter • Supervision fees and other income

Rahoitustarkastuksen toiminnasta johtuvien kustannusten kattamiseksi on sen valvonnassa olevien ja julkisen kaupankäynnin kohteena olevien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden sekä valuutanvaihtoa harjoittavien rahoituslaitosten suoritettava valvontamaksu. Osa kustannuksista katetaan toimenpidemaksuilla, joita peritään mm. liikkeeseenlaskijoilta listalleotto- ja tarjousesitteiden hyväksymisestä ja rahastoyhtiöiltä sijoitusrahastojen sääntöjen vahvistamisesta.

För att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet skall Finansinspektionens tillsynsobjekt, dvs. emittenterna av värdepapper som är föremål för offentlig handel och finansiella institut som bedriver valutaväxling, betala en tillsynsavgift. En del av utgifterna täcks med åtgärdsavgifter som tas ut bl.a. av emittenter för godkännande av börs- och emissionsprospekt och av fondbolag för fastställande av placementsfondernas stadgar.

To cover the operating costs of the Financial Supervision Authority, the supervised entities, ie issuers of publicly traded securities and financial institutions dealing in foreign exchange, are obliged to pay a supervision fee. Part of the costs are covered by specific fees that are charged inter alia to issuers for approval of listing particulars or prospectuses and to management companies for verifying the rules for mutual funds.

Vuosi/år/year 1996		1995		
		(1000 mk/1000 FIM)		
Valvontamaksut			Tillsynsavgifter	Supervision fees
Liikepankit	24 197	21 981	Affärsbanker	Commercial banks
Osuuspankit	8 310	6 734	Andelsbanker	Cooperative banks
Säästöpankit	893	653	Sparbanker	Savings banks
Säästöpankkiosakeyhtiöt	474	1 367	Sparbanksaktiebolag	Limited company savings banks
Säästöpankkisäätiöt	116	128	Sparbanksstiftelser	Savings bank foundations
Muut luottolaitokset	5 867	5 648	Övriga kreditinstitut	Other credit institutions
Vakuusrahastot	291	225	Säkerhetsfonder	Security funds
Ulkomaisten luottolaitosten edustustot	27	22	Utländska kreditinstituts representationskontor	Representative offices of foreign credit institutions
Ulkomaisten luottolaitosten sivukonttorit	120	133	Utländska kreditinstituts filialer	Branches of foreign credit institutions
Panttilainauslaitokset	47	33	Pantlåneinrättningar	Pawnshops
Markkinapaikat	1 849	2 134	Marknadsplatser	Marketplaces
Välittäjät	2 365	1 871	Värdepappersförmedlare	Securities intermediaries
Rahastoyhtiöt	1 203	1 357	Fondbolag	Management companies
Arvo-osuusrekisteri	931	596	Värdeandelsregister	Book-entry registers
Liikkeeseenlaskijat	2 140		Emittenter	Issuers
Rahanvaihtopisteet	7		Valutaväxlingskontor	Currency exchange offices
Palautus vuodelta 1993		-3	Återbetalningar av tillsynsavgifter för 1993	Reimbursement of supervision fees for 1993
	48 837	42 878		
Muut tulot			Övriga intäkter	Other revenues
Toimenpidemaksutulot	1 101	887	Åtgärdsavgifter	Processing fees
Sekalaiset tulot	165	80	Diverse intäkter	Miscellaneous income
	1 266	967		
Tulot yhteensä	50 103	43 845	Summa intäkter	Total income

Diaari 1996

Diarium • Journal

Vuonna 1996 merkittiin Rahoitustarkastuksen diaariin 2474 asiaa. Seuraavalle vuodelle siirtyi 251 asiaa. • I Finansinspektionens diarium antecknades 2 474 ärenden under 1996. Behandlingen av 251 ärenden hänköts till följande år. • Items recorded in the Journal of the Financial Supervision Authority amounted to 2 474. The handling of 251 items was deferred to the following year.

Diaarin pääkohdat ja niiden asiamäärät:	1996	1995	Diariets huvudpunkter och antal ärenden:	Main items in the Journal:
Sisäiset asiat	85	57	Interna ärenden	Internal matters
Valvottavien hallinto	448	366	Tillsynsobjektens förvaltning	Administration of supervised entities
Valvontatoiminta	669	422	Tillsynsverksamhet	Supervision
Riskienhallinta	247	216	Riskhantering	Risk management
Kirjanpito, tilinpäätös ja tilintarkastus	110	160	Bokföring, bokslut och revision	Accounting, annual accounts and auditing
Asiakkaansuoja ja kilpailun turvaaminen	441	528	Kundskydd och tryggnad av konkurrens	Customer protection and safeguarding competition
Tarkastukset	81	119	Inspektioner	Inspections
Muut valvottavia koskevat asiat	264	278	Övriga ärenden som gäller tillsynsobjekt	Other matters concerning supervised entities
Muut ulkoiset asiat	129	86	Övriga externa ärenden	Other external matters
Yhteensä	2474	2232	Totalt	Total
Suurimpia yksittäisiä asiaryhmiä vuonna 1996:			De största enskilda ärendekategorierna 1996:	Major categories of journal entries in 1996:
Asiakkaansuojaan liittyvät selvityspyynnöt	350		Begäran om utredning i fråga om kundskydd	Investigation requests concerning customer protection
Väärinkäytökset ja niiden ehkäisy	196		Missbruk och förebyggande av missbruk	Abuses and their prevention
Listalleottoesitteet	126		Börsprospekt	Listing particulars
Notifikaatiot	108		Underrättelser	Notifications
Sääntöasiat	91		Regelfrågor	Matters regarding rules
Sopimusehdot	85		Avtalsvillkor	Contractual terms
Tilinpäätös ja määräaikaiseuranta	83		Bokslut och regelbunden uppföljning	Annual accounts and periodic monitoring
Kansainvälinen yhteistyö	83		Internationellt samarbete	International cooperation
Suuret asiakasriskit	79		Stora exponeringar	Large customer exposures
Suunnitelman mukaiset tarkastukset	76		Inspektioner enligt plan	Inspections by plan

Toimintamenot ja budjetti

Verksamhetens kostnader och budget • Operating expenses and budget

	Budjetti Budget Budget 1997	Toteutunut Utfall Realized 1996	Toteutunut Utfall Realized 1995		
(1 000 mk/1 000 FIM)					
Menot				Kostnader	Expenses
Henkilöstömenot				Personalkostnader	Staff expenses
Palkat	29 372	26 751	22 394	Löner	Wages and salaries
Muut henkilöstökulut	9 152	7 973	7 124	Övriga personalkostnader	Other staff expenses
	38 524	34 724	29 518		
Muut lyhytvaikutteiset menot				Övriga utgifter med kort verkningsstid	Other short-term expenses
Kansainvälinen yhteistyö ja edustus	203	135	204	Internationellt samarbete och representation	International contacts and entertainment
Matkat	1 912	1 027	1 416	Resor	Travel
Koulutus	1 510	974	1 312	Utbildning	Training
Kiinteistön hoitokulut	4 104	3 660	2 902	Underhåll av fastigheter	Real estate maintenance costs
Toimistopalvelut	3 129	3 081	5 304	Kontorstjänster	Office services
Tarvikkeet	281	297	158	Kontorstillbehör	Supplies
Muut toimistokulut	783	642	941	Övriga kontorskostnader	Other office expenses
Atk-kulut	4 545	3 166	2 215	ADB-kostnader	IT expenses
Muut kulut	1 677	1 249	1 102	Övriga kostnader	Other expenses
	18 142	14 231	15 554		
Pitkävaikutteiset menot				Utgifter med lång verkningsstid	Long-term expenses
Kalusto- ja laitehankinnat	305	1 225	399	Maskiner och inventarier	Acquisitions of fixtures, fittings and equipment
Atk-hankinnat	30	0	18	ADB-utrustning	IT acquisitions
	335	1 225	417		
Menot yhteensä	57 001	50 180	45 489	Summa kostnader	Total expenses
Maksujen palautukset vuodelta 1993			-1 723	Återbetalning av tillsynsavgifter för 1993	Reimbursement of supervision fees for 1993

Valvottavat 1980–1996

Tillsynsobjekt 1980–1996 • Supervised Institutions 1980–1996

31.12.	LP	OP	SPY	SP	LL	VR	SPS	PLL	UE	ULS	AOJ	AV	MP	RY	Yht.	SK yht.
1980	7	372	–	275	8	3	–	–	2	–	–	–	–	–	667	2 715
1981	7	371	–	274	8	3	–	–	2	–	–	–	–	–	665	2 755
1982	10	371	–	272	8	3	–	–	1	–	–	–	–	–	665	2 777
1983	10	371	–	270	8	3	–	–	1	–	–	–	–	–	663	2 830
1984	10	370	–	263	8	3	–	–	5	–	–	–	–	–	659	2 877
1985	10	370	–	254	9	3	–	–	7	–	–	–	–	–	653	2 915
1986	10	370	–	241	11	3	–	–	8	–	–	–	–	–	643	2 943
1987	10	369	–	231	11	3	–	–	9	–	–	–	–	5	638	2 902
1988	12	367	–	211	12	3	–	–	8	–	–	–	2	6	621	2 979
1989	14	360	–	178	12	3	–	–	9	–	–	30	13	8	627	3 019
1990	15	338	–	150	12	3	–	–	9	–	–	28	13	10	578	2 839
1991	15	329	–	86	11	3	–	–	8	3	14	29	11	13	522	2 660
1992	12	310	–	40	32	3	–	–	8	3	17	25	8	16	474	2 454
1993	13	304	–	39	38	3	52	11	8	3	14	25	8	17	535	2 640
1994	11	302	–	40	33	3	51	13	6	8	14	23	6	17	527	2 149
1995	8	301	–	39	29	3	51	14	11	8	13	25	8	18	528	1 963
1996	8	298	1	39	23	3	50	13	9	8	12	25	4	17	510	1 747

	■	■	■
LP	Liikepankit	Affärsbanker	Commercial banks
OP	Osuuspankit	Andelsbanker	Cooperative banks
SPY	Säästöpankkiosakeyhtiöt	Sparbanksaktiebolag	Limited company savings banks
SP	Säästöpankit	Sparbanker	Savings banks
LL	Muut luottolaitokset	Övriga kreditinstitut	Other credit institutions
VR	Vakuusrahastot	Säkerhetsfonder	Banks' security funds
SPS	Säästöpankkisäätiöt	Sparbanksstiftelser	Savings bank foundations
PLL	Panttilainauslaitokset	Panttlåneinrättningar	Pawnshops
UE	Ulkomaisten luotto- laitosten edustustot Suomessa	Utländska kreditinstituts representationskontor i Finland	Finnish representative offices of foreign credit institutions
ULS	Ulkomaisten luotto- laitosten sivukonttorit Suomessa	Utländska kreditinstituts filialer i Finland	Finnish branches of foreign credit institutions
AOJ	Arvo-osuusjärjestelmän osapuolet	Parter inom värdeandels- systemet	Book-entry system participants
AV	Arvopaperinvälitys- liikkeet	Värdepappersförmedlings- företag	Securities brokerage firms
MP	Markkinapaikat	Marknadsplatser	Marketplaces
RY	Rahastoyhtiöt	Fondbolag	Management companies
SK	Sivukonttorit	Filialer	Branches

	1994	1995	1996
	kpl/antal/number		
Pörssi-yhtiöt			
Börsbolag			
Listed companies	65	73	71
OTC-yhtiöt			
OTC-bolag			
OTC companies	33	32	31
Meklarilistan yhtiöt			
Bolag på mäklarlistan			
Companies on brokers' list	20	15	14
	mrd. mk / bill. FIM		
Pörssinoteerattujen osakkeiden markkina-arvo	182	192	285
Marknadsvärdet av börsnoterade aktier			
Market value of listed shares			
	mrd. mk / bill. FIM		
OTC-listan yhtiöiden markkina-arvo	2	2	3
Marknadsvärdet av OTC-bolag			
Market value of OTC companies			
	mrd. mk / bill. FIM		
Meklarilistan yhtiöiden markkina-arvo	10	2	4
Marknadsvärdet av bolag på mäklarlistan			
Market value of companies on brokers' list			

■ Eivät ole rahoitustarkastuslain mukaisia valvottavia. Rahoitustarkastus valvoo, että yhtiöt täyttävät arvopaperimarkkinalain mukaiset velvoitteensa.

■ Inte tillsynsobjekt enligt lagen om finansinspektionen. Tillsyn utövas så att bolagen uppfyller de förpliktelser som stadgats i värdepappersmarknadslagen.

■ Supervised in accord with the Securities Markets Act (not under the Act on the Financial Supervision Authority).

Edustus ulkomailla Utländsk representation Representation abroad

	1994	1995	1996
	kpl/antal/number		
Tytärpankit			
Dotterbanker			
Subsidiaries	7	10	5
Edustustot			
Representationskontor			
Representative offices	29	26	19
Sivukonttorit			
Filialer			
Branches	17	10	11

Rahoitustarkastuksen valvottavat

Tillsynsobjekt • Supervised Institutions

Arvo-osuusjärjestelmän osapuolet (12) Parter inom värdeandelssystemet Book-entry system participants

AKTIA SPARBANK AB
ARVO-OSUUSYHDISTYS
HELSINGIN ARVO-OSUUSKESKUS OY
HELSINGIN RAHAMARKKINAKESKUS OY
KERA OY
MERITA PANKKI OY
OSUUSPANKKIEN KESKUSPANKKI OY
OY SAMLINK AB
POSTIPANKKI OY
SUOMEN OSAKEKESKUSREKISTERI
OSUUSKUNTA
SUOMEN VIENTILUOTTO OY
ÅLANDSBANKEN AB

Arvopaperinvälitysliikkeet (20) Värdepappersförmedlingsföretag Securities brokerage firms

AG BANKIRFIRMA AB
ALFRED BERG PANKKIIRILIKE OY
AROS SECURITIES OY
FIM PANKKIIRILIKE OY
GYLLENBERG ASSET MANAGEMENT
PANKKIIRILIKE OY
MERITA DELTA OY
MERITA PANKKIIRILIKE OY
OPSTOCK PANKKIIRILIKE OY
OY UNITED BANKERS PANKKIIRILIKE
FONDKOMMISSION AB
PANKKIIRILIKE ARCTOS SECURITIES OY
PANKKIIRILIKE CARNEGIE SUOMI OY
PANKKIIRILIKE EVLI OY
PANKKIIRILIKE EVLI-OPTIOT OY
PANKKIIRILIKE L.HIISI OY
PANKKIIRILIKE OY ERIK SELIN AB
BANKIRFIRMA
PANKKIIRILIKE PROTOS OY
PANKKIIRILIKE SOFI OY
SEINÄJOEN PANKKIIRILIKE OY
SUOMEN FSB OY PANKKIIRILIKE
WILLIAM DE BROË PANKKIIRILIKE OY

Liikepankit (8) Affärsbanker Commercial banks

INTERBANK OSAKEPANKKI
MERITA PANKKI OY
OKOPANKKI OY
OP-KOTIPANKKI OY
OSUUSPANKKIEN KESKUSPANKKI OY
POSTIPANKKI OY
YRITYSPANKKI SKOP OY
ÅLANDSBANKEN AB

Markkinapaikat (4) Marknadsplatser Marketplaces

EL-EX SÄHKÖPÖRSSI OY
HELSINGIN ARVOPAPERIPÖRSSI OY
SOM OY, ARVOPAPERI-JA JOHDANNAISPÖRSSI,
SELVITYSYHTEISÖ
SUOMEN OPTIOPÖRSSI OY FINLANDS
OPTIONSBORS AB

Luottolaitokset (23) Kreditinstitut Credit institutions

DINERS CLUB FINLAND OY
EUROCARD OY
HANDELSBANKEN RAHOITUS OY
HSB-FINANS AB
K-LUOTTO OY
KERA OY
KUNTARAHOITUS OY
KUNTIEN ASUNTOLUOTTO OY
LUOTTOKUNTA
MB YRITYSRAHOITUS OY
MERITA ASIAKASRAHOITUS OY
MERITA RAHOITUS OY
OKO-INVESTOINTIPANKKI OY
OP-RAHOITUS OY
PSP-KUNTAPANKKI OY
PSP-RAHOITUS OY
SUOMEN HYPOTEEKKIYHDISTYS
SUOMEN TEOLLISUUSPANKKI OY
SUOMEN TILILUOTTO OY

SUOMEN TILIRAHOITUS OY
SUOMEN VIENTILUOTTO OY
TSOP-RAHOITUS OY
VOLVO FINANS FINLAND AB

Osuuspankit (298) Andelsbanker Cooperative banks

ALAHÄRMÄN OSUUSPANKKI
ALAJÄRVEN OSUUSPANKKI
ALASTARON OSUUSPANKKI
ALAVIESKAN OSUUSPANKKI
ALAVUDEN SEUDUN OSUUSPANKKI
ANDELSBANKEN FÖR ÅLAND
ANDELSBANKEN RASEBORG
ARTJÄRVEN OSUUSPANKKI
ASIKKALAN OSUUSPANKKI
ASKAISTEN OSUUSPANKKI
ASKOLAN OSUUSPANKKI
AURAN OSUUSPANKKI
EKO-OSUUSPANKKI
ELIMÄEN OSUUSPANKKI
ENON OSUUSPANKKI
ETELÄ-KARJALAN OSUUSPANKKI
ETELÄ-POHJANMAAN OSUUSPANKKI
ETELÄ-SAVON OSUUSPANKKI
EURAJOEN OSUUSPANKKI
EURAN OSUUSPANKKI
FORSSAN SEUDUN OSUUSPANKKI
HAAPAJÄRVEN OSUUSPANKKI
HAAPAMÄEN SEUDUN OSUUSPANKKI
HAAPAVEDEN OSUUSPANKKI
HAILUODON OSUUSPANKKI
HALSUAN OSUUSPANKKI
HAMINAN SEUDUN OSUUSPANKKI
HANNULAN OSUUSPANKKI
HARJAVALLAN OSUUSPANKKI
HARTOLAN OSUUSPANKKI
HAUHON OSUUSPANKKI
HAUKIVUOREN OSUUSPANKKI
HEINÄVEDEN OSUUSPANKKI
HELLANMAAN OSUUSPANKKI
HIMANGAN OSUUSPANKKI
HINNERJOEN OSUUSPANKKI
HIRVENSALMEN OSUUSPANKKI
HONKAJOEN OSUUSPANKKI
HONKILAHDEN OSUUSPANKKI
HUHTAMON OSUUSPANKKI
HUITTISTEN OSUUSPANKKI
HUMPPILAN OSUUSPANKKI
HÄMEENLINNAN SEUDUN OSUUSPANKKI
IISALMEN OSUUSPANKKI
IITIN OSUUSPANKKI
IKAALISTEN OSUUSPANKKI
ILOMANTSIIN OSUUSPANKKI
ISOJOEN OSUUSPANKKI
JANAKKALAN OSUUSPANKKI
JOENSUUN OSUUSPANKKI
JOKIOISTEN OSUUSPANKKI
JOROISTEN OSUUSPANKKI
JUUAN OSUUSPANKKI
JUVAN OSUUSPANKKI
JÄMIJÄRVEN OSUUSPANKKI
JÄMSÄN SEUDUN OSUUSPANKKI
KAINUUN OSUUSPANKKI
KALAJOEN OSUUSPANKKI
KALKKISTEN OSUUSPANKKI
KANGASALAN OSUUSPANKKI
KANGASNIEMEN OSUUSPANKKI
KANKAANPÄÄN OSUUSPANKKI
KANNONKOSKEN OSUUSPANKKI
KANNUKSEN OSUUSPANKKI
KARJALAN OSUUSPANKKI
KARKUN OSUUSPANKKI
KARUNAN OSUUSPANKKI
KARVIAN OSUUSPANKKI
KAUHAVAN OSUUSPANKKI
KAUSTISEN OSUUSPANKKI
KEIKYÄN OSUUSPANKKI
KEITILEEN OSUUSPANKKI
KEMIN SEUDUN OSUUSPANKKI
KERIMÄEN OSUUSPANKKI
KESKI-SUOMEN OSUUSPANKKI
KESKI-UUDENMAAN OSUUSPANKKI
KESTILÄN OSUUSPANKKI
KESÄLAHDEN OSUUSPANKKI
KEURUUN OSUUSPANKKI
KIHNION OSUUSPANKKI
KIIHTELYSVAARAN OSUUSPANKKI
KIICALAN OSUUSPANKKI
KIICALAN REKIOEN OSUUSPANKKI
KIIKOISTEN OSUUSPANKKI
KISKON OSUUSPANKKI
KITEEN SEUDUN OSUUSPANKKI
KIUKAISTEN OSUUSPANKKI
KIURUVEDEN OSUUSPANKKI
KOILLIS-SAVON OSUUSPANKKI
KOITIN-PERTUNMAAN OSUUSPANKKI

KOKEMÄEN OSUUSPANKKI
KOKKOLAN OSUUSPANKKI
KONNEVEDEN OSUUSPANKKI
KONTIOLAHDEN OSUUSPANKKI
KORPILAHDEN OSUUSPANKKI
KORSNÄS ANDELSBANK
KORTESJÄRVEN OSUUSPANKKI
KOSKEN OSUUSPANKKI
KOSKEN T.L. OSUUSPANKKI
KOTKAN SEUDUN OSUUSPANKKI
KOUVOLAN SEUDUN OSUUSPANKKI
KOVELAHDEN OSUUSPANKKI
KRONOBY ANDELSBANK
KUHMALAHDEN OSUUSPANKKI
KUHMOSTEN OSUUSPANKKI
KUHMON OSUUSPANKKI
KUOPION OSUUSPANKKI
KUORTANEEN OSUUSPANKKI
KURIKAN OSUUSPANKKI
KURUN OSUUSPANKKI
KUUSAMON OSUUSPANKKI
KUUSJOEN OSUUSPANKKI
KUUSJOEN YLIKULMAN OSUUSPANKKI
KYLÄKOSKEN OSUUSPANKKI
KYMIOJEN OSUUSPANKKI
KYRÖN SEUDUN OSUUSPANKKI
KYRÖNMAAN OSUUSPANKKI
KYYJÄRVEN OSUUSPANKKI
KÄRKÖLÄN OSUUSPANKKI
KÄRSÄMÄEN OSUUSPANKKI
KÄYLÄN OSUUSPANKKI
KÖYLÖN OSUUSPANKKI
LAIHIAN OSUUSPANKKI
LAILAN OSUUSPANKKI
LAMMIN OSUUSPANKKI
LANNEVEDEN OSUUSPANKKI
LAPIN OSUUSPANKKI
LAPINLAHDEN OSUUSPANKKI
LAPPAJÄRVEN OSUUSPANKKI
LAPPO ANDELSBANK
LAPUAN OSUUSPANKKI
LAVIAN OSUUSPANKKI
LEHTIMÄEN OSUUSPANKKI
LEMIN OSUUSPANKKI
LEPPÄVIRAN OSUUSPANKKI
LIEDON OSUUSPANKKI
LIEKSAN OSUUSPANKKI
LIMINGAN OSUUSPANKKI
LIPERIN OSUUSPANKKI
LOHTAJAN OSUUSPANKKI
LOIMAAN OSUUSPANKKI
LOIMAAN SEUDUN OSUUSPANKKI
LOKALAHDEN OSUUSPANKKI
LOPEN OSUUSPANKKI
LUHANGAN OSUUSPANKKI
LUOPIOISTEN OSUUSPANKKI
LUUMÄEN OSUUSPANKKI
LUVIAN OSUUSPANKKI
LÄNSI-UUDENMAAN OSUUSPANKKI
MAANINGAN OSUUSPANKKI
MARTTILAN OSUUSPANKKI
MASKUN OSUUSPANKKI
MELLILÄN SEUDUN OSUUSPANKKI
MERIJÄRVEN OSUUSPANKKI
MERIMASKUN OSUUSPANKKI
METSÄMAAN OSUUSPANKKI
MIEHIKKÄLÄN OSUUSPANKKI
MIETOISTEN OSUUSPANKKI
MIETTILÄN OSUUSPANKKI
MOUHJÄRVEN OSUUSPANKKI
MULTIAN OSUUSPANKKI
MYNÄMÄEN OSUUSPANKKI
MYRSKYLÄN OSUUSPANKKI
MÄNTSÄLÄN OSUUSPANKKI
MÄNTÄN SEUDUN OSUUSPANKKI
NAGU ANDELSBANK
NAKKILAN OSUUSPANKKI
NIINIJOEN OSUUSPANKKI
NILSIÄN OSUUSPANKKI
NIVALAN JÄRVIKYLÄN OSUUSPANKKI
NIVALAN OSUUSPANKKI
NOUSIAISTEN OSUUSPANKKI
NURMEKSEN OSUUSPANKKI
ORIMATTILAN OSUUSPANKKI
ORIPÄÄN OSUUSPANKKI
ORIVEDEN SEUDUN OSUUSPANKKI
OSUUSPANKKI REALUM
OULAISTEN OSUUSPANKKI
OULUN OSUUSPANKKI
OUTOKUMMUN OSUUSPANKKI
PAATTISTEN OSUUSPANKKI
PAAVOLAN OSUUSPANKKI
PADASJOEN OSUUSPANKKI
PAIMION OSUUSPANKKI
PALOJOEN OSUUSPANKKI
PALTAMON OSUUSPANKKI
PARIKKALAN OSUUSPANKKI
PARKANON OSUUSPANKKI

PEDERSÖRENEJDENS ANDELSBANK
PERHON OSUUSPANKKI
PERNIÖN OSUUSPANKKI
PERTTELIN OSUUSPANKKI
PERÄSEINÄJOEN OSUUSPANKKI
PETÄJÄVEDEN OSUUSPANKKI
PIEKSAMÄEN SEUDUN OSUUSPANKKI
PIELAVEDEN OSUUSPANKKI
PIHTIPUTAAN OSUUSPANKKI
PIIKKIÖN OSUUSPANKKI
POHJOLAN OSUUSPANKKI
POLVIJÄRVEN OSUUSPANKKI
PORIN SEUDUN OSUUSPANKKI
PORVOON OSUUSPANKKI
POSION OSUUSPANKKI
PUDASJÄRVEN OSUUSPANKKI
PUKKILAN OSUUSPANKKI
PULKKILAN OSUUSPANKKI
PUNKALAITUMEN OSUUSPANKKI
PUOLANGAN OSUUSPANKKI
PURMO ANDELSBANK
PYHÄJÄRVEN OSUUSPANKKI
PYHÄNNÄN OSUUSPANKKI
PYHÄSELÄN OSUUSPANKKI
PÄIJÄT-HÄMEEN OSUUSPANKKI
PÄLKÄNEEN OSUUSPANKKI
PÖYTÄN OSUUSPANKKI
RAAHEN SEUDUN OSUUSPANKKI
RANTASALMEN OSUUSPANKKI
RANTSILAN OSUUSPANKKI
RAUMAN SEUDUN OSUUSPANKKI
RAUTALAMMIN OSUUSPANKKI
REISJÄRVEN OSUUSPANKKI
REVONLAHDEN OSUUSPANKKI
RIIHIMÄEN SEUDUN OSUUSPANKKI
RIISTAVEDEN OSUUSPANKKI
RUHTINANSALMEN OSUUSPANKKI
RUOVEDEN OSUUSPANKKI
RYMÄTTYLÄN OSUUSPANKKI
RÄÄKKYLÄN OSUUSPANKKI
SAAREN OSUUSPANKKI
SALLAN OSUUSPANKKI
SALON SEUDUN OSUUSPANKKI
SAUVON OSUUSPANKKI
SAVITAIPALEEN OSUUSPANKKI
SAVONLINNAN OSUUSPANKKI
SIDEBY ANDELSBANK
SIEVIN OSUUSPANKKI
SIKAKOEN OSUUSPANKKI
SIILINJÄRVEN OSUUSPANKKI
SIMPELEEN OSUUSPANKKI
SOMERNIEMEN OSUUSPANKKI
SOMERON OSUUSPANKKI
SONKAJÄRVEN OSUUSPANKKI
SOTKAMON OSUUSPANKKI
STRÖMFORS ANDELSBANK
SULKAVAN OSUUSPANKKI
SUODENNIEMEN OSUUSPANKKI
SUOMUSSALMEN OSUUSPANKKI
SUONENJOEN OSUUSPANKKI
SUUPOHJAN OSUUSPANKKI
SYSMÄN OSUUSPANKKI
SÄKYLÄN OSUUSPANKKI
TAIVALKOSKEN OSUUSPANKKI
TAIVASSALON OSUUSPANKKI
TAMPEREEN SEUDUN OSUUSPANKKI
TARVASJOEN OSUUSPANKKI
TERVOLAN OSUUSPANKKI
TERVON OSUUSPANKKI
TIISTENJOEN OSUUSPANKKI
TOHOLAMMIN OSUUSPANKKI
TOIJALAN OSUUSPANKKI
TORNION OSUUSPANKKI
TURUN SEUDUN OSUUSPANKKI
TUUPOVAARAN OSUUSPANKKI
TUUSNIEMEN OSUUSPANKKI
TYRNÄVÄN OSUUSPANKKI
ULLAVAN OSUUSPANKKI
URJALAN OSUUSPANKKI
UTAJÄRVEN OSUUSPANKKI
UUDENKAUPUNGIN SEUDUN OSUUSPANKKI
UUKUNIEMEN OSUUSPANKKI
VALKEAKOSKEN OSUUSPANKKI
VALTIMON OSUUSPANKKI
VAMMALAN SEUDUN OSUUSPANKKI
VAMPULAN OSUUSPANKKI
VARKAUDEN OSUUSPANKKI
VARPAISJÄRVEN OSUUSPANKKI
VASA ANDELSBANK
VASKION OSUUSPANKKI
VEHMERSALMEN OSUUSPANKKI
VESANNON OSUUSPANKKI
VETELIN OSUUSPANKKI
VETELIN YLIPÄÄN OSUUSPANKKI
VIEKIN OSUUSPANKKI
VIEREMÄN OSUUSPANKKI
VIHANNIN OSUUSPANKKI
VIMPELIN OSUUSPANKKI
VIROLAHDEN OSUUSPANKKI
VIRTAIN OSUUSPANKKI
YLIHÄRMÄN OSUUSPANKKI
YLITORNION OSUUSPANKKI
YLIVIESKAN OSUUSPANKKI
YLÄ-KINTAUDEN OSUUSPANKKI
YLÄNEEN OSUUSPANKKI

YPÄJÄN OSUUSPANKKI
ÄHTÄRIN OSUUSPANKKI
ÖSTNYLANDS ANDELSBANK
ÖSTRA KORSHOLMS ANDELSBANK
ÖVERMARK ANDELSBANK

*Panttilainauslaitokset (13)
Panttlåneinrättningar
Pawnshops*

HELSINGIN PANTTI-OSAKEYHTIÖ
HÄMEEN PANTTILAINAKONTTORI OY
KYMEN PANTTILAINAAMO OY
LAHDEN PANTTI OY
LOHJAN PANTTILAINA OY
OULUN PANTTILAINAKONTTORI OY
PANTTILAINAOSAKEYHTIÖ EUROPANTTI OY
PÄIJÄT-HÄMEEN PANTTI OY
ROVANIEMEN PANTTILAINAKONTTORI OY
SATAKUNNAN PANTTILAINAAMO OY
SUOMEN ARVOPANTTI OY
SUOMEN LUOTTOPANTTI OY
TAMPEREEN PANTTI OSAKEYHTIÖ

*Rahastoyhtiöt (17)
Fondbolag
Management companies*

ABB RAHASTOYHTIÖ OY
AKTIA RAHASTO OY
ALFRED BERG RAHASTO OY
ARCTOS RAHASTO OY
DIANA RAHASTO OY
ERIK SELIN RAHASTO OY
EVLI-RAHASTO OY
FIM RAHASTO OY
GYLLENBERGS FOND AB
HSB-FOND AB
INTERBANK RAHASTOYHTIÖ OY
INVESTA-RAHASTO OY
MERITA RAHASTO OY
OP-RAHASTOYHTIÖ OY
PRESTA-RAHASTOYHTIÖ OY
PSP RAHASTOYHTIÖ OY
RAHASTOYHTIÖ PIRKANMAA OY

*Säästöpankit (39)
Sparbanker
Savings banks*

EKENÄS SPARBANK
ERÄJÄRVEN SÄÄSTÖPANKKI
ETELÄ-KARJALAN SÄÄSTÖPANKKI
EURAJOEN SÄÄSTÖPANKKI
HAUHON SÄÄSTÖPANKKI
HOUTSKÄRS SPARBANK
HUITTISTEN SÄÄSTÖPANKKI
IKAALISTEN SÄÄSTÖPANKKI
KALANNIN SÄÄSTÖPANKKI
KIIKOISTEN SÄÄSTÖPANKKI
KORPO SPARBANK
KORTESJÄRVEN SÄÄSTÖPANKKI
KRISTINESTADS SPARBANK
KUORTANEEN SÄÄSTÖPANKKI
KVEVLAX SPARBANK
LAMMIN SÄÄSTÖPANKKI
LIEDON SÄÄSTÖPANKKI
LUOPIOISTEN SÄÄSTÖPANKKI
LÄNGELMÄEN SÄÄSTÖPANKKI
LÄNSI-UUDENMAAN SÄÄSTÖPANKKI
MIETOISTEN SÄÄSTÖPANKKI
MYRSKYLÄN SÄÄSTÖPANKKI
NAGU SPARBANK
NÄRPES SPARBANK
PADASJOEN SÄÄSTÖPANKKI
PARKANON SÄÄSTÖPANKKI
PYHÄRANNAN SÄÄSTÖPANKKI
RENGON SÄÄSTÖPANKKI
SOMERON SÄÄSTÖPANKKI
SUODENNIEMEN SÄÄSTÖPANKKI
SUOMENNIEMEN SÄÄSTÖPANKKI
SYSMÄN SÄÄSTÖPANKKI
SÄÄSTÖPANKKI OPTIA
TUULOSEN SÄÄSTÖPANKKI
TÖYSÄN SÄÄSTÖPANKKI
VÖRÄ SPARBANK
YLIHÄRMÄN SÄÄSTÖPANKKI
YTTERMARK SPARBANK
ÖVERMARK SPARBANK

*Säästöpankkiosakeyhtiöt (1)
Sparbanksaktiebolag
Limited company savings banks*

AKTIA SPARBANK AB

*Säästöpankkisäätiöt (50)
Sparbanksstiftelser
Savings bank foundations*

EKS-SÄÄTIÖ
EPS-SÄÄTIÖ
ESP-SÄÄTIÖ
ESPAN SÄÄTIÖ
KAAKKOIS-KYMEN SP-SÄÄTIÖ

KAINUUN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
KESKI-SUOMEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
KOILLIS-SUOMEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
KOKKOLANSEUDUN SP-SÄÄTIÖ
LOUNAIS-HÄMEEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
LSP-SÄÄTIÖ
LÄNSI-POHJAN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
OASP-SÄÄTIÖ
PHSP-SÄÄTIÖ
POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAPANKKISÄÄTIÖ
POHJOIS-SATAKUNNAN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
POHJOIS-SAVON SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
ROVANIEMEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
SATAKUNNAN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
SPARBANKEN DEPOSITAS STIFTELSE
SPARBANKSSTIFTELSEN FÖR ÅLAND
SPARBANKSSTIFTELSEN FÖR ÖSTRA NYLAND
SPARBANKSSTIFTELSEN I BORGÅ
SPARBANKSSTIFTELSEN I BROMARF
SPARBANKSSTIFTELSEN I ESBO-GRANKULLA
SPARBANKSSTIFTELSEN I HANGÖ
SPARBANKSSTIFTELSEN I HELSINGFORS
SPARBANKSSTIFTELSEN I INGÅ
SPARBANKSSTIFTELSEN I KARIS-POJO
SPARBANKSSTIFTELSEN I KORSHOLM
SPARBANKSSTIFTELSEN I KYRKLÄTT
SPARBANKSSTIFTELSEN I MALAX
SPARBANKSSTIFTELSEN I ORAVAIS
SPARBANKSSTIFTELSEN I PETALAX
SPARBANKSSTIFTELSEN I PÖRTOM
SPARBANKSSTIFTELSEN I VANDA
SPARBANKSSTIFTELSEN I SJUNDEÅ
SPARBANKSSTIFTELSEN I SOLF-SUNDOM
SPARBANKSSTIFTELSEN I TENALA
SPARBANKSSTIFTELSEN I VALLGRUND
SPARBANKSSTIFTELSEN I VASA
SPARBANKSSTIFTELSEN ÅBOLAND
SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ TAVASTIA
TAP SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
TURUN SUOMALAINEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
TURUN TYÖVÄEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
UUDENMAAN SP-SÄÄTIÖ
VAASAN SUOMALAISEN
SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ
VAKKA-SUOMEN SÄÄSTÖPANKKISÄÄTIÖ

*Ulkomaisten luottolaitosten edustustot
Suomessa (9)
Utländska kreditinstituts representationskontor
i Finland
Finnish representative offices of foreign credit
institutions*

ABN AMRO BANK
CREDIT SUISSE FIRST BOSTON, FINLAND
REPRESENTATIVE OFFICE
DEN DANSKE BANK HELSINKI
REPRESENTATIVE OFFICE
HAMBROS BANK LTD
INTOUBANK HELSINGIN EDUSTUSTO
NORDBANKEN, HELSINGFORS
REPRESENTATIONSKONTOR
NORDFINANZ BANK ZÜRICH, EDUSTUSTO
PETROVSKIY COMMERCIAL BANK
SHONKOR OLBI LTD

*Ulkomaisten luottolaitosten sivukonttorit
Suomessa (8)
Utländska kreditinstituts filialer i Finland
Finnish branches of foreign credit institutions*

BANQUE INDOSUEZ, HELSINGIN
SIVUKONTTORI
CITIBANK INTERNATIONAL PLC, SIVULIIKE
SUOMESSA
ELLOS FINANS AKTIEBOLAG, FILIAL I FINLAND
FORD CREDIT EUROPE PLC
HANDELSBANKEN FINANS AKTIEBOLAG,
FILIALKONTORET I HELSINGFORS
RANK XEROX CREDIT AKTIEBOLAG
SKANDINAVISKA ENSKILDA BANKEN
HELSINGFORSFILIALEN
SVENSKA HANDELSBANKEN AB (PUBL),
FILIALVERKSAMHETEN I FINLAND

*Vakuusrahastot (3)
Säkerhetsfonder
Banks' security funds*

LIKEPANKKIEN JA POSTIPANKKI OY:N
VAKUUSRAHASTO
OSUUSPANKKIEN VAKUUSRAHASTO
SÄÄSTÖPANKKIEN VAKUUSRAHASTO

Määräykset ja ohjeet

Föreskrifter och anvisningar • Regulations and guidelines

Vuoden 1996 aikana voimaan astuneet sekä vuonna 1997 voimaan saatettavat määräykset ja ohjeet
Föreskrifter och anvisningar som trädde i kraft 1996 eller som träder i kraft under 1997
Regulations and guidelines which entered into force in 1996 or will enter into force in 1997

Luottolaitostoiminta	Kreditinstitut	Credit Institutions
101.1 Ohje kotimaisen luottolaitoksen Suomessa sijaitsevista toimipaikoista	Anvisning om finländska kreditinstituts förrättningsställen i Finland	Guideline on credit institutions' places of business
101.9 Ohje hallinto- ja johtohenkilöitä koskevien tietojen ilmoittamisesta Rahoitustarkastukselle	Anvisning om rapportering till Finansinspektionen av uppgifter om personer inom förvaltning och ledning	Guidelines on details about board members and managers to be reported to the Financial Supervision Authority
102.1 Ohje markkamääräisissä luotoissa käytettävien vakiosopimusten ehtoista	Anvisning om villkoren i standardavtal om markkrediter	Guideline on loan documents and their terms and conditions
102.5 Ohje talletussopimuksista	Anvisning om depositionsavtal	Guideline on deposit agreements
103.1 Määräys omista ja emoyhtiön osakkeista sekä omista sijoitusosuuksista ja kantarahasto-osuuksista lainan vakuutena	Föreskrift om egna aktier, aktier i moderbolaget, egna placeringsandelar och egna grundfundsandelar som säkerhet för lån	Regulation on the use of a bank's own shares and shares of its parent bank, investment shares and basic fund shares as collateral for loans
103.11 Ohje saamisten luovuttamisesta ja arvopaperistamisesta	Anvisning om överlåtelse och värdepapperisering av fordringar	Guideline on asset transfer and securitization
105.1 Yleisohje konsolidoidusta valvonnasta	Allmän anvisning om gruppberad tillsyn	General guideline on consolidated supervision
105.3A ja 105.3B Määräys suurten asiakasriskien ja konsolidoitujen suurten asiakasriskien ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av stora exponeringar och konsoliderade stora exponeringar	Regulation on reporting large exposures and consolidated large exposures
105.5 Määräys rahoitusriskin ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av finansieringsrisker	Regulation on reporting liquidity risk
105.6 Määräys korkoriskin ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av ränterisker	Regulation on reporting interest rate risk
105.7 Määräys maariskin ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av länderrisk	Regulation on the reporting of country risk
105.8 Määräys järjestämättömien ja muiden 0-korkoisten saatavien ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av oreglerade fordringar och övriga fordringar med nollränta	Regulation on reporting of non-performing and other zero-interest assets
105.9 Määräys valuuttakurssiriskeille asetettavista rajoista	Föreskrift om limiterna för valutakursrisker	Regulation on foreign exchange risk
105.10 Määräys konsolidointiryhmään ja konserniin kuuluvien yritysten ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av uppgifter om företag som hör till konsolideringsgruppen och koncernen	Regulation on reporting of undertakings belonging to a consolidation group and a group
105.13 Yleisohje luottoriskien hallinnasta	Allmän anvisning om hantering av kreditrisker	General guideline on credit risk management
106.1 Määräys luottolaitoksen tilinpäätöksestä	Föreskrift om bokslut i kreditinstitut	Regulation on the annual accounts of credit institutions
106.2 Määräys luottolaitoksen konsernitiilinpäätöksestä	Föreskrift om koncernbokslut i kreditinstitut	Regulation on the consolidated accounts of credit institutions
106.4 Ohje konsolidointiryhmän ja konsernitiilinpäätöksen laajuutta koskevan poikkeusluvan hakemisesta	Anvisning om ansökan om dispens beträffande omfattningen av konsolideringsgruppen och koncernbokslutet	Guideline on applying for exemption from the provisions concerning the extent of consolidation groups and consolidated accounts
106.6 Määräys omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av kapitalbas och gruppberad kapitalbas	Regulation on the reporting own funds and consolidated own funds

106.7	Määräys vakavaraisuussuhteen ja konsolidoidun vakavaraisuussuhteen ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av kapitaltäckning och gruppbasead kapitaltäckning	Regulation on reporting solvency ratio and consolidated solvency ratio
106.8	Määräys luottolaitoksen ja sen konsernin tilinpäätökseen sekä kirjanpitoon perustuvien valvontatietojen toimittamisesta Rahoitustarkastukselle	Föreskrift om insändande av tillsynsuppgifter baserade på bokslut och bokföring i kreditinstitut och deras koncerner	Regulation on submission of annual accounts and relevant accounting information by credit institutions and their groups to the Financial Supervision Authority
106.8a	Määräys kirjanpitoon perustuvien valvontatietojen toimittamisesta Rahoitustarkastukselle	Föreskrift om insändande av bokföringsbaserade tillsynsuppgifter	Regulation on submission of accounting information by branches of EEA-based credit institutions to the Financial Supervision Authority
106.12	Ohje markkinariskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen ilmoittamisesta	Anvisning om rapportering av det minimibelopp för kapitalbasen och den gruppbaseade kapitalbasen som krävs för att täcka marknadsrisker	Guideline on the reporting of the capital requirement and consolidated capital requirement against market risk
106.13	Ohje julkisen kaupankäynnin kohteena olevan luottolaitoksen osavuositarkastuksesta	Anvisning om delårsrapportering i kreditinstitut som är föremål för offentlig handel	Guideline on interim reports of credit institutions whose shares are subject to public trading
106.14	Ohje julkisen kaupankäynnin kohteena olevan luottolaitoksen tilinpäätöstiedotteesta	Anvisning om bokslutskommuniké i kreditinstitut som är föremål för offentlig handel	Guideline on account statements of credit institutions whose shares are subject to public trading

Arvopaperimarkkinat

Värdepappersmarknaden

Securities Markets

106.11	Määräys markkinariskin kattamiseksi vaadittavien omien varojen ja konsolidoitujen omien varojen ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av det minimibelopp för kapitalbasen och den gruppbaseade kapitalbasen som krävs för att täcka marknadsrisker	Regulation on the reporting of the capital requirement and consolidated capital requirement against market risk
201.1	Määräys ilmoitusvelvollisuusrajan vahvistamisesta	Föreskrift om fastställande av gränsen för anmälningsskyldighet	Regulation confirming the obligatory limit for disclosure of insider holdings
201.3	Määräys arvopaperikauppojen ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av avslut i värdepapper	Regulation on reporting trading in securities
201.4	Määräys omien kauppohen ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av egna avslut	Regulation on reporting trading on own account
201.5	Määräys sisäpiiri-ilmoituksista	Föreskrift om insideranmälan	Regulation on declaration of insider holdings
201.6	Määräys sisäpiirirekistereistä	Föreskrift om insiderregister	Regulation on registers of insider holdings
201.8	Ohje johdannaistilien ilmoittamisesta	Anvisning om rapportering av derivatkontron	Guideline on the reporting of clearings accounts in derivatives trading
201.9	Ohje arvopaperien säilytys- ja omistussopimuksista, arvo-osuustiliosopimuksista ja omaisuudenhoitosopimuksista	Anvisning om avtal om värdepappersförvar, värdeandelskontron och förmögenhetsförvaltning	Guideline on agreements for safekeeping and administration of securities (including safe custody), book-entry accounts and portfolio management
201.10	Määräys velka-arvopaperikauppojen ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av avslut i räntebärande värdepapper	Regulation on reporting trading in debt securities
202.10	Määräys velka-arvopaperikauppojen julkistamisesta	Föreskrift om offentliggörande av avslut i räntebärande värdepapper	Regulation on disclosure of trading in debt securities
202.11	Määräys omien kauppohen julkistamisesta	Föreskrift om offentliggörande av egna avslut	Regulation on disclosure of trading on own account
203.3a	Ohje asiakasvarojen erottamisesta	Anvisning om särskiljande av kundkapital	Guideline on the separation of customer funds

203.8a	Määräys sijoituspalveluyrityksen kuukausi-ilmoituksesta	Föreskrift om värdepappersföretagens månadsrapporter	Regulation on monthly reporting by investments firms
203.12a	Määräys tilintarkastajien raporteista	Föreskrift om revisorernas rapporter	Regulation on auditors' reports
203.13	Määräys sijoituspalveluyrityksen tilinpäätöksestä	Föreskrift om bokslut i värdepappersföretag	Regulation on the annual accounts of investment firms
203.14	Määräys sijoituspalveluyrityksen konsernitilinpäätöksestä	Föreskrift om koncernbokslut i värdepappersföretag	Regulation on the consolidated accounts of investment firms
203.15	Määräys ääni- ja vaikutusvallan ilmoittamisesta	Föreskrift om rapportering av röstetal och inflytande	Regulation on the reporting of voting rights and qualifying holdings
203.16	Ohje sijoituspalveluyrityksen ilmoitusmenettelystään laajentaessa toimintaansa toiseen ETA-valtioon	Anvisning om underrättelseförfarandet vid utvidgning av verksamheten till en annan EES-stat	Guideline on the notification procedure involved when an investment firm expands its business to another EEA Member State
203.17	Määräys sijoituspalveluyrityksen omistajan tai hallintoehkän luotettavuudesta ja sopivuudesta muutostilanteissa annettavasta kirjallisesta selvityksestä	Föreskrift om skriftlig utredning av värdepappersföretagets ägares och lednings tillförlitlighet ochandel vid förändring	Regulation on written reporting on the fitness and propriety of owners, directors and managers in connection with changes
203.18	Ohje julkisen kaupankäynnin kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen osavuosikatsauksesta	Anvisning om delårsrapportering i värdepappersföretag som är föremål för offentlig handel	Guideline on interim reports of investment firms whose shares are subject to public trading
203.19	Ohje julkisen kaupankäynnin kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen tilinpäätöstiedotteesta	Anvisning om bokslutskommuniké i värdepappersföretag som är föremål för offentlig handel	Guideline on account statements of investment firms whose shares are subject to public trading
205.1	Määräys rahastoyhtiön tilinpäätöksestä	Föreskrift om bokföring och bokslut i fondbolag	Regulation on annual accounts of management companies
205.2	Määräys sijoitusrahaston raportoinnista Rahoitustarkastukselle	Föreskrift om placeringsfondens rapportering till Finansinspektionen	Regulation on the reporting by mutual funds to the Financial Supervision Authority
205.3	Määräys sijoitusrahaston tilinpäätöksestä	Föreskrift om bokslut i placeringsfonder	Regulation on the annual accounts of mutual funds
205.4	Määräys sijoitusrahaston varojen sijoittamisesta vakioituhiin ja muihin johdannaissojimuksiin	Föreskrift om placering av en placeringsfonds medel i standardiserade och andra derivatkontrakt	Regulation of the investment of the assets of mutual funds (common funds) in standardized and other derivative contracts

Rahoitustarkastuksen historiaa

Finansinspektionens historia • History of the Financial Supervision Authority

- 1996** Sijoituspalveluyrityksiä koskeva lain-sääädäntö astui voimaan. Lagstiftningen om värdepappersföretag trädde i kraft. Investment Firms Legislation entered into force.
- 1994** Luottolaitosten konsolidointiryhmät ja ulkomaiset palvelun tarjoajat tulivat valvontaan. Kreditinstitutens konsolideringsgrupper och utländska företag som tillhandahåller tjänster i Finland ställdes under tillsyn. Credit institutions' consolidation groups and foreign service providers became subject to supervision.
- 1993** Pankkitarkastusviraston toiminta lakka-si uuden rahoitustarkastuslain myötä, ja Rahoitustarkastus aloitti toimintansa Suomen Pankin yhteydessä. Panttilainauslaitokset tulivat valvontaan. Bankinspektionens verksamhet upphörde i och med att lagen om finansinspektionen trädde i kraft, och Finansinspektionen inledde sin verksamhet vid Finlands Bank. Panttlåneinrättningarna ställdes under tillsyn. The Banking Supervision Office was dissolved following the introduction of a new Act on the Financial Supervision Authority; the Financial Supervision Authority began to function in connection with the Bank of Finland. Pawnbroker's offices became subject to supervision.
- 1992** Rahoitustoimintalain mukaiset luotto-laitokset ja säästöpankkisäätiöt tulivat valvontaan. Kreditinstitut enligt lagen om finansieringsverksamhet och sparbankstiftelserna ställdes under tillsyn. Credit institutions as defined in the Financial Activities Act and savings bank foundations became subject to supervision.
- 1991** Ulkomaisten luottolaitosten sivukontto-rit ja arvo-osuusjärjestelmä tulivat valvontaan. Utländska kreditinstituts filialer och värdepapperssystemet ställdes under tillsyn. Branches of foreign credit institutions and the book-entry securities system became subject to supervision.
- 1989** Arvopaperimarkkinat tulivat valvon-taan. Värdepappersmarknaden ställdes under tillsyn. Supervision of the securities markets was started.
- 1988** Postipankki Oy ja johdannaismarkkinat tulivat valvontaan. Postbanken Ab och derivatmarknaden ställdes under tillsyn. Postipankki Ltd and the derivative markets became subject to supervision.
- 1987** Rahastoyhtiöt tulivat valvontaan. Fondbolagen ställdes under tillsyn. Management companies became subject to supervision.
- 1979** Hypoteekkiyhdistys ja ulkomaisten luottolaitosten edustustot tulivat valvontaan. Hypoteksföreningen och utländska kreditinstituts representationskontor ställdes under tillsyn. The Mortgage Association and representative offices of foreign credit institutions became subject to supervision.
- 1970** Säästöpankit, osuuspankit, luotto-osa-keyhtiöt ja pankkien vakuusrahastot tulivat pankkitarkastusviraston valvottaviksi. Sparbankerna, andelsbankerna, kreditaktiebolagen och bankernas säkerhetsfonder ställdes under bankinspektionens tillsyn. Savings banks, cooperative banks, credit companies and banks' security funds became subject to supervision by the Bank Inspectorate.
- 1933** Kiinnitysluottopankit tulivat pankkitar-kastusviraston valvonnan piiriin. Hypoteksbankerna ställdes under bankinspektio-nens tillsyn. Mortgage banks became subject to supervision by the Bank Inspectorate.
- 1922** Pankkitarkastusvirasto perustettiin val-tiovarainministeriön alaisuuteen valvo-maan liikepankkeja. Bankinspektionen, som var underställd finansmi-nisteriet, grundades med uppgift att övervaka af-färsbankerna. The Bank Inspectorate was established under the Ministry of Finance to supervise commercial banks.
- 1920** Osuuskassojen valvojaksi määrättiin järjestön oma keskusrahalaistos. För att sköta tillsynen över andelskassorna för-ordnades organisationens egen centralpenning-inrättning. Supervision of the cooperative banks was assigned to their own central monetary institution.
- 1895** Säästöpankkilaki astui voimaan. Siinä pankkivalvonta ensimmäisen kerran keskitettiin. Sparbankslagen trädde i kraft. I den centraliser-a-des tillsynen för första gången. The savings bank law entered into force, whereu-pon the banking supervision was centralized for the first time.
- 1866** Liikepankkijärjestelmän kehittymisen myötä Suomeen säädettiin ensimmäi-nen pankkilaki. Pankkien valvonta-ohjeet antoi Senaatti, ja niiden noudat-tamista valvoivat pankkeihin asetetut asiamiehet. I och med att man i Finland utvecklade ett affärs-bankssystem stiftades landets första banklag. Anvisningarna om tillsynen över bankerna utfär-dades av Senaten och för att övervaka att anvis-ningarna iaktogs tillsattes särskilda ombud i bankerna. With the emergence of a commercial banking sys-tem in Finland, the country's first banking law was enacted. Supervisory regulations were issued by the Senate and compliance with them was overseen by special agents assigned to each bank.
- 1668** Perustettiin Valtiosäätyjen pankki, joka oli yksi maailman ensimmäisistä kes-kuspakeista. Sen toimintaa valvoi kuusi pankkivaltuusmiestä. Rikens Ständers Bank, världens kanske första centralbank, grundades. Dess verksamhet över-vakades av sex bankfullmäktige. The Bank of the Estates of the Realm, one of the world's first central banks, was established. Its operations were supervised by six parliamentary bank supervisors.
- 1659** Kuningas Kaarle X Kustaa perusti pankkiylitarkastajan viran valvo-maanruotsalaista Palmstruchin pank-kia. Virka lakkautettiin pankin lopet-tua toimintansa. Konung Karl X Gustav inrättade en banköverin-spektörstjänst för övervakningen av Palmstruchs bank. Tjänsten drogs dock in rätt snart efter det banken hade upphört med sin verksamhet. King Carl X Gustaf established the position of senior bank supervisor in order to supervise the Swedish Palmstruch Bank. The position was, ho-wever, soon abolished when the bank ceased ope-rations.

Organisaatio

Organisation • Organization

Johtaja
Kaarlo Jännäri

Päälakimies
Markku Lounatvuori

Sisäinen tarkastus
Taina Kivelä

Osastot

Luottolaitosasto
Kaiju Kallio
Risto Määttänen

Maksujärjestelmäasiantuntija
Veikko Saarinen

Sektoritoimisto
Veli-Pekka Valori

Operatiivinen toimisto
Kaija Kilappa

Lakiasiantomisto
Risto Määttänen, oto

Pääomamarkkinaosasto
Anneli Tuominen

Sääntelytoimisto
Timo Rintanen

Valvontatoimisto
Jaana Sepänmaa

Markkinatoimisto
Kaj Blomster

Tukitoimintojen osasto
Pirkko Pohjoisaho-Aarti

Viestintä
Arja Lerssi-Lahdenvesi

Kansainvälinen koordinointi
Johanna Pensala

Sisäiset palvelut

Tietojärjestelmätoimisto
Jaakko Mauranen

Tilinpäätös- ja vakavaraisuusasiain toimisto
Antti Korhonen

Direktör
Kaarlo Jännäri

Chefsjurist
Markku Lounatvuori

Intern revision
Taina Kivelä

Avdelningar

Kreditinstitutsavdelningen
Kaiju Kallio
Risto Määttänen

Betalningssystemexpert
Veikko Saarinen

Sektorbyrå
Veli-Pekka Valori

Operativa byrå
Kaija Kilappa

Juridiska byrå
Risto Määttänen, vid sidan av eget tjänst

Kapitalmarknadsavdelningen
Anneli Tuominen

Regleringsbyrå
Timo Rintanen

Tillsynsbyrå
Jaana Sepänmaa

Marknadsbyrå
Kaj Blomster

Avdelningen för stödfunktioner
Pirkko Pohjoisaho-Aarti

Kommunikation
Arja Lerssi-Lahdenvesi

Internationell koordinering
Johanna Pensala

Interna tjänster

Byrå för informationssystem
Jaakko Mauranen

Byrå för redovisnings- och kapitaltäckningsärenden
Antti Korhonen

Director General
Kaarlo Jännäri

Chief Legal Counsel
Markku Lounatvuori

Internal Auditing
Taina Kivelä

Departments

Credit Institutions Department
Kaiju Kallio
Risto Määttänen

Payment Systems Expert
Veikko Saarinen

Sectoral Analysis Office
Veli-Pekka Valori

Institutional Supervision Office
Kaija Kilappa

Legal Services Office
Risto Määttänen, in addition to own duties

Capital Markets Department
Anneli Tuominen

Regulations Office
Timo Rintanen

Supervision Office
Jaana Sepänmaa

Market Supervision Office
Kaj Blomster

Support Services Department
Pirkko Pohjoisaho-Aarti

Communications
Arja Lerssi-Lahdenvesi

International Affairs
Johanna Pensala

Internal Services

Information Systems Office
Jaakko Mauranen

Financial Statements/Solvency Office
Antti Korhonen

RAHOITUSTARKASTUS

Kluuvikatu 5
PL 159
00101 Helsinki
Vaihde (09) 183 51
Telefax (09) 183 5260

FINANSINSPEKTIONEN

Glogatan 5
PB 159
00101 Helsingfors
Växel (09) 183 51
Telefax (09) 183 5260

FINANCIAL SUPERVISION AUTHORITY

Kluuvikatu 5
P.O.Box 159
FIN-00101 Helsinki, Finland
Telephone +358 9 183 51
Telefax +358 9 183 5260